FEVRIER 1978. — N° 160 P.1 Bimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939-1945

26, rue du Renard - 75004 PARIS - Tél. : 277-73-32

L'espoir demeure

Même pas trois mois nous séparent depuis ces jours mémorables de fin novembre 1977. Les regards du monde entier étaient tournés vers le Moyen-Orient.

Un immense espoir se profilait à l'horizon. Des centaines de millions de téléspectateurs de tous les continents, suivaient avec une intense émotion la rencontre du Président Sadate avec le Premier Ministre Menachem Begin à Jérusalem, rencontre qualifiée déjà « d'historique ».

Nous fûmes persuadés, comme le furent d'ailleurs tous les hommes épris de paix, que les pays en guerre depuis trente ans allaient enfin s'engager sur la voie de la paix.

Aujourd'hui, à l'heure où sont écrites ces lignes, l'euphorie hélas a cédé la place à l'amertume et à la déception. Le ton monte, on parle d'impasse et d'illusions perdues.

Il ne faut certes pas se laisser aller au pessimisme et conclure que tout est à nouveau perdu.

Dans une déclaration que notre Union publia le 17 décembre dernier, nous exprimions l'espoir, à l'heure où s'ouvrait la Conférence du Caire, « que la dynamique de la paix déclenchée au Moyen-Orient aboutisse à une solution pacifique entre Israël et ses voisins arabes ».

Bien que nous ne pouvons pas ignorer que les problèmes soient nombreux et fort complexes, cet espoir demeure.

La paix dans cette région étant urgente aussi bien pour tous les peuples concernés que pour la sécurité du monde en général.

BILAN FRUCTUEUX

A l'aube de la nouvelle année il est bon de jeter un regard en arrière et voir ce que notre Union a fait au cours de celle de 1977.

Nous pouvons constater avec une grande satisfaction que nous n'avons pas chômé. Le travail accompli est vraiment digne d'une grande organisation d'Anciens Combattants.

L'acquisition de notre beau local, grand, spacieux et confortable, nous a permis d'organiser de nombreuses conférences et rencontres.

On se souviendra longtemps de la brillante réception donnée le 17 janvier 1977 à l'occasion de l'inauguration solennelle de notre nouveau siège 26, rue du Renard, en présence de personnalités et des représentants du monde combattant, juif et non-juif.

Le compte rendu que nous avons organisé après le 2e Congrès mondial des Anciens Combattants, Résistants et Déportés Juifs en janvier 1977 à Jérusalem, attira également une nombreuse assistance. Nos délégués soulignèrent l'importance des décisions prises par cette rencontre internationale : la lutte contre le nazisme et l'antisémitisme, ainsi que la recherche des criminels nazis à travers le monde.

En mars 1977 un exposé sur un sujet médical a été fait à notre siège ayant pour titre : « Peut-on prolonger la vie » a attiré un grand public.

L'après-midi consacré à l'historien Berl Mark et tout particulièrement à son dernier livre relatant l'héroïque soulèvement du Ghetto de Varsovie, a connu un grand succès.

Nous parlons par ailleurs du grandiose banquet où 500 personnes prirent place autour de tables rondes. Nos amis Lucien Bégoin, Président, et Paul Manet, Président d'honneur de l'UFAC ont par leur présence rehaussé l'éclat de notre fête amicale.

Notre cérémonie traditionnelle du souvenir en juin dernier, à la mémoire de nos camarades morts pour la France, s'est déroulée en présence de nombreuses personnalités civiles et militaires, ainsi que d'un grand nombre de nos camarades.

Notre Assemblée générale du 23 octobre dernier, à la Salle Lancry se déroula en présence de beaucoup de monde. Nos camarades ont pris connaissance de notre activité toujours ascendante. Ils ont approuvé les rapports moral et financier et les ont adoptés à l'unanimité.

Le travail social a, au cours de l'année écoulée, occupé une place d'honneur dans notre programme et notre Maison de Convalescence « Les Lauriers-Roses » continue sa brillante carrière.

Et citons, pour finir l'année 1977, la conférence faite par M. Patrick Girard sur le sujet : « Deux mille ans d'antisémitisme ». L'exposition de la Fondation Anne Frank d'Amsterdam, précédait cet exposé. Notre grande salle était archi-pleine.

Voilà quelques aspects de l'année écoulée.

Si nous avons pu réaliser un tel travail, c'est grâce au dévouement de nos camarades du Comité qui, corps et âme se dévouent pour que notre Union demeure une des plus belles organisations d'Anciens Combattants.

Enfin l'année 1977 s'est achevée par un immense espoir, l'espoir de paix entre Israël et ses voisins arabes et partout dans le monde. Que cet espoir devienne réalité en 1978.

Dr DANOWSKI.

Pour le 30e anniversaire de l'Etat d'Israël

Voyage collectif

organisé par notre Union

Le départ est fixé pour le 26 mars 1978 sur un vol de la Compagnie El-Al, la durée du voyage est prévue pour une semaine avec retour de Tel-Aviv le 2 avril.

Pour ceux qui le désirent, une prolongation de ce séjour peut être envisagée, de une à trois semaines.

Le prix du voyage est de 2 150 FF par personne, Il comprend :

- le transport aérien Paris/Tel-Aviv/Paris,
- le séjour en chambres doubles avec petit-déjeuner pour 7 nuits, en hôtels de catégorie 4 étoiles à Tel-Aviv,
- les transferts à l'arrivée de l'aéroport à l'hôtel et de deux ou trois excursions.

Il ne comprend pas :

- les repas durant le séjour, les boissons, les taxes d'aéroport et les frais d'ordre personnel.

Des excursions facultatives seront organisées durant ce séjour.

Pour les participants désirant prolonger leur séjour au-delà d'une semaine en Israël, les suppléments seront les suivants :

— semaine supplémentaire à l'hôtel à Tel-Aviv en chambre double avec petit-déjeuner ..... FF 650

— supplément pour le transport aérien ..... FF 140

Au cours de ce voyage aura lieu l'inauguration solennelle d'une nouvelle forêt du nom de notre regretté président, Bernard PONS.

Pour tous renseignements concernant ce voyage, s'adresser au 26, rue du Renard, 75004 PARIS - Tél. : 277-73-32.

COLLOQUE SUR L'ACTUALITÉ DU NAZISME

Sous l'égide du Conseil Représentatif des Institutions Juives de France (CRIF), le Centre de Documentation Juive Contemporaine (CDJC) a organisé dans l'Amphithéâtre Descartes de la Sorbonne, un Colloque consacré à l'actualité du nazisme, les 14 et 15 janvier 1978.

Le Colloque est ouvert par M. Alain de Rothschild, Président du CRIF, qui expose les motifs qui ont présidé à l'organisation du Colloque : la propagande néo-nazie qui tente de blanchir le régime hitlérien s'est considérablement intensifiée ces dernières années. Toute une littérature faite de livres, de brochures, de pamphlets, de tracts, d'articles de journaux et de déclarations, est largement répandue en différentes langues à travers le monde ; elle tend à montrer que l'existence des chambres à gaz et les six millions de victimes juives sont des calomnies, de scandaleuses légendes inventées par la « juiverie mondiale » et par ceux qui sont à sa solde.

Le Professeur Georges Wellers réfute ensuite les arguments des ouvrages qui contestent le nombre de six millions de victimes juives du nazisme, en se référant aux écrits et aveux des SS et aux rapports saisis dans les archives nazies.

M. Georges Garel, Président de l'OSE (Œuvre de Secours aux Enfants) présente le tableau singulièrement pénible de ce que fut le sort de plus d'un million d'enfants juifs de moins de 15 ans, déportés et exterminés par les nazis.

Il dénonce le comportement du gouvernement de Vichy dont les fonctionnaires participèrent avec zèle à la déportation de milliers d'enfants juifs de France.

La seconde séance est présidée par le Professeur V. Jankelevitch.

M. Serge Klarsfeld apporte des faits précis démontrant les responsabilités des agents de la gestapo et de la S.S. et des collaborateurs français dans l'extermination de millions de Juifs, de Tziganes et d'autres.

Il affirme que la dénazification n'a pas été menée à bien, malgré les engagements pris par les alliés et par l'ONU, ceci parce qu'au lendemain de la guerre, les puissances anti-hitlériennes se divisèrent ; pour lui, « les seuls vainqueurs de la guerre froide furent les criminels nazis ».

Il parle de l'action qu'il mène avec sa femme Beate, pour notamment obtenir la poursuite contre les criminels condamnés en France par contumace et qui vivent paisiblement en Allemagne.

(Suite p. 2.)

Le budget des Anciens Combattants

Le budget des anciens combattants vient d'être voté par le Sénat à la majorité de faveur de 17 voix seulement.

...Ce résultat nous indigne dans la mesure où il démontre l'insensibilité totale du gouvernement à la situation des pensionnés de guerre soumis depuis plus de quinze ans à un grignotage de leurs pensions qui atteint maintenant 25 % de leur valeur.

Le Ministère des Finances, en accord avec le secrétariat d'Etat aux Anciens Combattants, vient de décider de créer une Commission tripartite pour évaluer un écart que, désormais, personne — même au gouvernement — ne conteste plus. Ce n'est peut-être pas aussi décisif et prometteur que le proclame M. Jean-Jacques Beucler, mais c'est un progrès certain, après la longue période pendant laquelle l'Etat se contentait d'affirmer que le rapport constant était appliqué de façon légale et inattaquable.

Mais, en attendant que cette Commission dépose ses conclusions et que le gouvernement soupèse l'effort qu'il pourra consentir pour rattraper progressivement l'écart constaté, rien n'empêcherait d'amorcer ce rattrapage dans le budget de 1978, le dernier de la législature, celui qui servira de critère aux électeurs en mars prochain, pour le renouvellement de l'Assemblée Nationale.

Que personne ne crie au chantage parce que nous tenons ce langage. L'exemple qui vient de haut, comme chacun sait, nous est aujourd'hui donné par les chefs de la majorité. M. Jacques Chirac s'avise que ses adversaires politiques n'ont pas perdu tout crédit dans le pays et M. Jean-Pierre Soisson déclare que faute d'engager résolument une politique sociale hardie, la majorité perdra les élections. Ce n'est donc pas nous qui le disons.

Nous qui ne faisons pas de politique, nous disons seulement qu'il est indigne de refuser avec autant d'opiniâtreté, de méchanceté et d'impudence l'augmentation du seul point d'indice réclamé par la Commission des affaires sociales du Sénat pour marquer dans le budget de 1978 le dégel du niveau des pensions.

On trouvera peut-être dérisoire l'acharnement à demander comme une sorte de franc symbolique, ce point unique de relèvement de l'indice des pensions. Nous, nous jugeons comme un scandale qu'il ne soit pas accordé par le gouvernement parce qu'il lui manque les 60 millions que coûterait cette mesure, alors que le budget de 1978 admet comme acceptable un déficit de 9 milliards, c'est-à-dire 150 fois la valeur d'un point de pension !...

Soyons réalistes. De tous les périls qui menacent M. le Premier Ministre, le plus redoutable, c'est sûrement l'économie dont il est un expert. Priver les pensionnés de guerre de 60 millions au nom de l'équilibre budgétaire est aussi ridicule que de camper devant eux, à propos des pensions, l'épouvantail de l'inflation, comme si l'inflation avait cessé de croître parce que depuis 15 ans le niveau des pensions a baissé de 25 % !...

Le Comité fédéral réuni à Paris, les 2 et 3 décembre, a proclamé son indignation et mis en garde les responsables politiques contre le danger que représentent le doute et la suspicion des citoyens à l'égard des assurances et des promesses.

Il reste donc au gouvernement deux moyens de dissiper rapidement le doute qui s'ajoute à notre indignation :

— réunir immédiatement la Commission tripartite et la faire fonctionner sans désemparer pour calculer l'écart des pensions avant la fin du mois ;

— inscrire, en tout état de cause, dans une loi rectificative, comme l'ont demandé au Sénat les groupes de la majorité, de nouveaux crédits pour débloquer les pensions.

Telle est notre attente et tel est l'appel que nous lançons aux parlementaires en cette fin de législature, pour témoigner de leur volonté de justice et de solidarité nationale.

Louis BEAUDOIN

Extrait du « P.G. » n° 547.

Notre banquet du 27 novembre dernier

Succès sans précédent. Atmosphère de fraternelle amitié ; une immense joie régnait tout au long de notre banquet annuel le 27 novembre dernier, dans les somptueux salons de l'Hôtel Concorde-Lafayette à la Porte Maillot.

500 personnes étaient présentes, chiffre jamais encore atteint. Tous étaient contents et heureux de se retrouver en famille et de lever le verre à la santé de tous et de se congratuler à l'occasion de l'approche de la fin de l'année.

Par la présence de nos amis Paul Manet, président honoraire et Lucien Bégouin, président de l'U.F.A.C., c'est le monde combattant de notre pays qui s'est associé à notre fête.

Entre le fromage et le dessert, comme il est d'usage, des allocutions ont été prononcées par notre président le Dr Danowski et par L. Bégouin.

Le premier orateur remercia les personnalités qui ont bien voulu nous honorer de leur présence. Il salua la présence de I. Perstunski, vice-président de notre Union et président de la Mutuelle, dont c'était la première sortie après une longue maladie. Il salua encore la présence de MM. Maffini et Gorovit pour l'U.G.E.V.R.E., ainsi que le directeur de notre maison de convalescence, N. Sapir et son épouse.

Il retraça en quelques mots l'intense activité de notre Union et passa ensuite la parole à notre ami Bégouin.

Orateur de classe, il exalte en des termes très chaleureux et élogieux le travail important qu'effectue notre Union en faveur du monde combattant et la lutte efficace qu'elle mène au sein de l'U.F.A.C. pour la cause des anciens combattants et de toutes les victimes du nazisme.

Il termine son discours très applaudi en exprimant l'espoir que la nouvelle situation créée au Proche-Orient, aboutisse à une paix juste et durable entre Israël et les pays arabes, ainsi que dans le monde entier.

Une petite formation musicale fit danser les anciens combattants et leur famille qui ne quittèrent les salons qu'à 18 heures. Tous tinrent à exprimer leur grande satisfaction de cette rencontre amicale.

Nous tenons à présenter nos excuses à tous nos camarades qui désiraient participer à ce banquet et qui n'ont pu le faire faute de place.

De gauche à droite : M. L. Bégouin, président de l'UFAC, notre président Dr Danowski et son épouse.

« Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah »

Février 1978 p2

Auschwitz, un symbole

L'ennui avec les symboles, c'est qu'ils paraissent hors du réel. Auschwitz est devenu un symbole !

Il y eut d'autres camps (Treblinka, Maïdanek, Dachau, Buchenwald, etc.), mais Auschwitz fut le sommet de la mythologie barbare que nous ont léguée les hitlériens : cinq millions de morts dans ce seul camp, dont quelque quatre millions de Juifs.

Pour les nostalgiques du nazisme — et il y en a un peu partout dans le monde — Auschwitz n'est qu'un mythe, né de l'imagination juive. Il n'y eut ni chambres à gaz, ni fours crématoires. Et puis, les six millions de Juifs assassinés, c'est une légende, une affabulation (l'historien Jean-François Chiappe remet ce chifre en question dans une émission de « France-Culture »). Les morts juifs pendant la guerre, il y en eut 200 000, au plus 300 000 !

Les autres, que sont-ils devenus ? Volatilisés ?

On ne demande plus aux criminels de se justifier, mais aux victimes (transformées en cendres) de prouver qu'elles ont été assassinées ! Kafka revient parmi nous !...

Le survivant (il y en a encore quelques-uns) n'a pas le cœur à l'ironie. Surtout pas quand revient le mois de janvier.

Janvier 1945 aurait pu être une grande date, une fête de la Libération. Mais les rescapés sont si peu nombreux qu'ils ne se présentent qu'avec une certaine froideur. Quelques milliers ont été libérés, mais leurs compagnons ? leurs parents ? leurs enfants ? leurs familles proches ou lointaines ?

Tout a disparu en fumée !

Pour ceux qui avaient tenu jusque-là, janvier 45 fut la longue marche de l'évacuation. Les Russes étaient proches ; ils avançaient. Et nous, il nous fallait nous traîner dans le froid et la neige, bander nos dernières forces pour tenir encore une heure.

La liberté se rapprochait mais les SS, déchaînés, tiraient sur les traînards, lâchaient des rafales dans le tas, achevaient ceux qui flanchaient...

Quatre, cinq jours d'enfer. Une route neigeuse rougie par le sang. Ici et là, un bûcher sur lequel on brûle des cadavres (pour ne pas laisser de traces, sans doute). C'était janvier 1945.

En janvier 1978, on organise un Colloque sur le néo-nazisme. En Europe, en Amérique, en Afrique, la violence institutionnalisée répond au terrorisme de groupes dont on se demande qui tire les ficelles.

Ici et là, les slogans antisémites reparaissent ; les attentats racistes se multiplient. Les militaires sud-américains prennent exemple sur les sbires du Führer.

Auschwitz fut une machine de mort perfectionnée. Les fascistes modernes n'ont pas les mêmes moyens techniques, mais ils ont la même cruauté, le même mépris de l'homme...

Si le témoignage des rescapés avait été entendu, nous n'en serions peut-être pas là.

Face à la barbarie renaissante, celui qui a vu et survécu a le devoir de faire entendre sa voix, de demander justice pour hier, de dénoncer les crimes d'aujourd'hui, et de lutter pour que demain l'homme découvre enfin d'autres symboles, symboles de fraternité, de paix, symbole de vie.

Henry BULAWKO

Le Président H. Glasberg, après l'allocution, épingle les insignes à notre camarade Eli Libman.

NOS CAMARADES A L'HONNEUR

MM. LIBMAN GLASBERG PARKER

Le Capitaine honoraire, notre camarade Henri Glasberg, Président de la Fédération d'Anciens Combattants Juifs des deux guerres, vient d'être promu au grade de Commandeur de la Légion d'Honneur.

♣

Notre camarade Eli Libman vient de recevoir la haute distinction de Chevalier de la Légion d'Honneur.

A cette occasion une belle réception a eu lieu le 10 janvier au Club Pernod, au cours de laquelle le Président H. Glasberg remit les insignes de cette distinction à notre ami E. Libman.

Parmi les invités nous avons noté la présence de nombreuses personnalités civiles et militaires.

Notre Union a été largement représentée par le Président Dr Danowski, le Président d'honneur J. Fridman, vice-Président Ch. Appel, secrétaire M. Sister, M. Czarny, S. Blum, Bory, B. Kaufman, Maier, H. Sadowski, Ch. Sztabowicz, M. Sosiewicz, S. Zylberberg.

Notre camarade Maurice PARKER.

Notre camarade Maurice Parker vient d'être promu au grade de chevalier de la Légion d'Honneur

A tous ces récipiendaires nous adressons nos plus vives félicitations.

13e anniversaire de notre maison de convalescence « Les Lauriers Roses », à Levens

Le journal « Nice-Matin » a publié dans ses colonnes un petit compte rendu, très chaleureux, sur le 13e anniversaire de son existence.

Nous publions ici quelques extraits :

Sous la présidence du sénateur-maire, les convalescents des « Lauriers-Roses » à l'heureuse initiative de son directeur, M. Nathan Sapir, ont fêté les treize ans de fonctionnement de cet établissement.

C'est en effet le 17 janvier 1965 que les « Lauriers-Roses », établissement construit par l'Union des engagés volontaires et anciens combattants juifs, a ouvert ses portes.

Depuis, 8 000 personnes ont bénéficié des bienfaits de cette maison de convalescence.

En termes chaleureux, M. Nathan Sapir, M. Apeloig et le sénateur-maire Raybaud, évoquèrent tour à tour, ces treize ans d'activité du Centre de convalescence des Lauriers-Roses, dont la renommée est bien assise sur le plan national par la qualité de son accueil et les bienfaits de ses soins.

Imprimerie IM.PO., 65, rue du Fg-St-Denis, Paris (10e).

Le Directeur : I. CLEITMAN

Commission Paritaire n° 1092 D 73

L'antisémitisme à travers les âges

(Extrait de la conférence « L'antisémitisme à travers les âges » que M. Patrick Girard, auteur du livre « Les Juifs de France de 1789 à 1860 » (Ed. Calmann-Lévy) a tenu le 20 décembre 1977 dans notre local où a eu lieu l'exposition « 2 000 ans d'antisémitisme » venant de la Fondation Anne Franck d'Amsterdam.)

Le terme d'antisémitisme, relativement récent, puisqu'il a été forgé vers 1880 en Allemagne, a fini par désigner toute forme d'hostilité (religieuse, politique et économique) envers les Juifs de l'Antiquité aux temps modernes. Cette périodisation est très vaste et pose le problème de l'antisémitisme éternel. En ce domaine, deux écoles historiques s'affrontent. La première, majoritaire de nos jours, a tendance à considérer l'antisémitisme comme étant inéluctablement lié à l'existence des Juifs et du judaïsme. Elle cite à l'appui un passage du livre d'Esther et les écrits d'auteurs grecs et latins. La seconde école, dont les chefs de file sont Jules Isaac et Léon Poliakov, affirme que ces opinions, pour fâcheuses qu'elles soient, sont « de simples broutilles », des gouttes d'eau perdues dans la mer d'une vaste production littéraire. Pour elle, le premier antisémitisme est un antisémitisme chrétien, celui qui s'exerça sous le couvert de l'enseignement du mépris. Cette opinion semble être confirmée par la géographie de l'antisémitisme. On le sait, les Juifs installés en Inde ou en Chine n'eurent pas à subir de persécutions, au contraire de ceux installés en terres chrétiennes ou en terres d'Islam.

L'antisémitisme naquit donc de l'anti-judaïsme chrétien. La doctrine chrétienne sur les Juifs se constitua relativement tôt autour de quelques thèmes précis. « Meurtriers » supposés du Christ, les Juifs, tant qu'ils n'auront pas reconnu leur erreur, doivent vivre dans un statut d'éternelle déchéance et d'abaissement. Dans l'Occident chrétien, pendant longtemps, l'anti-judaïsme théologique n'influa guère sur le statut juridique des Juifs, bien intégrés à la société environnante et jouant un rôle économique important. Le tournant majeur se situe en 1096, lors de la première Croisade. De violents pogroms dévastèrent les communautés juives rhénanes et marquèrent le début de la détérioration progressive du sort des Juifs en Occident. Aux griefs religieux traditionnels, s'ajoutèrent des accusations fantaisistes, telle celle du meurtre rituel. Obligés à partir de 1215 à porter un signe distinctif, les Juifs furent expulsés de la plupart des pays occidentaux et parqués au ghetto dès la fin du XVe siècle. Cet anti-judaïsme se fondait uniquement sur des critères religieux et son exacte nature peut être appréhendée à partir du jugement d'un théologien italien : « Etre Juif est un délit, cependant non punissable par les Chrétiens ». Mais ce « délit » pouvait être absous par les eaux du baptême et un Juif converti devenait un chrétien à part entière, attitude entièrement opposée à celle des racistes modernes pour lesquels le Juif reste Juif même s'il change de religion. La seule exception à la règle est constituée par l'Espagne des XVe-XVIe siècles, où les « Nouveaux Chrétiens », convertis de force, demeurèrent attachés secrètement à la foi de leurs pères et furent en conséquence l'objet d'une suspicion collective. Désignés par le sobriquet péjoratif de marranes (porcs), ils furent mis au ban de la société par les statuts de pureté du sang, comparables aux sinistres lois de Nüremberg, en ce sens qu'ils postulaient que le Juif était porteur d'une souillure indélébile.

Le cas espagnol, pour exceptionnel qu'il fût, préfigurait l'antisémitisme moderne, qui apparaît au XIXe siècle. Celui-ci était héritier de l'anti-judaïsme médiéval, mais il le modifia considérablement en substituant aux anciens griefs d'autres accusations. Le premier changement fondamental résidait dans la transformation du judaïsme, sous l'influence de la mentalité scientifique, en une race inférieure, qui constituait un grave péril pour l'Occident aryano-chrétien. En effet, l'antisémitisme moderne est essentiellement un refus de la modernité, assimilée à une judaïsation, une nostalgie d'un passé idéalisé, une peur panique devant la menace de l'indifférenciation, de l'homogénéisation et de l'abolition des antiques barrières socio-juridiques entre Juifs et non-Juifs. Ces idées, véhiculées par Drumont, Stoecker, Chamberlain, etc., provoquèrent le déclenchement d'une vaste campagne antisémite dans les années 1880 en France, en Allemagne et en Europe orientale, où les Juifs furent accusés de propager les idées révolutionnaires. Momentanément interrompues par la Première Guerre mondiale, ces polémiques reprirent de plus belle après la Révolution russe et l'instauration du bolchevisme en Russie, qui fut interprétée comme la conséquence d'un vaste complot juif, les révolutionnaires juifs agissant de concert avec leurs coreligionnaires fortunés pour asservir le monde. A cette occasion, certains cercles antisémites suscitèrent la parution d'un faux grossier, les Protocoles des Sages de Sion, qui eurent un succès extraordinaire et accréditèrent la thèse d'un complot juif.

Parallèlement à cela, l'humiliation ressentie en Allemagne après le Traité de Versailles, la peur des mouvements révolutionnaires, la crise économique de 1929 donnèrent naissance à des mouvements totalitaires (nazisme, fascisme), violemment antisémites et qui n'hésitèrent pas à faire de la lutte contre le judaïsme l'un des principaux axes de leur doctrine. De théorie, l'antisémitisme devint pratique d'Etat, comme on le vit dans l'Allemagne nazie après 1933. Dès 1935, les sinistres lois de Nüremberg mirent au ban de la nation allemande les Israélites, contraints à émigrer ou subir de multiples brimades. La victoire allemande en 1940 fit passer sous la coupe nazie la quasi-totalité du judaïsme européen. En 1942, la « solution finale » de la question juive fut ordonnée par Hitler et six millions de Juifs périrent dans le plus grand génocide qu'ait jamais connu l'humanité.

La victoire alliée en 1945 fit découvrir au monde civilisé l'horreur indicible des camps de concentration et provoqua un traumatisme salutaire, ainsi qu'une modification radicale des attitudes envers les Juifs. Les étapes les plus marquantes de ce phénomène furent d'une part la création de l'Etat d'Israël en 1948, sous l'égide de l'ONU, et la réforme de l'enseignement chrétien sur les Juifs, grâce aux efforts déployés par Jules Isaac et le concile de Vatican II. Pour positive que soit cette évolution, il ne faut pas sous-estimer la pérennité d'un certain antisémitisme se manifestant sous des formes diverses, notamment l'antisionisme. Comme le disait Brecht, « le ventre de la bête demeure toujours fécond », ce qui doit nous inciter à la vigilance.

Colloque sur l'actualité du nazisme

(Suite de la p. 1.)

M. Alfred Coste-Floret, qui fut procureur au procès de Nüremberg, désirerait un renforcement de la législation contre les nazis et néo-nazis. Il souhaite la constitution d'un Tribunal International permanent pour les crimes contre l'humanité.

La troisième séance est présidée par le R.P. Michel Riquet.

Mme Rita Thalmann, Directrice de l'Institut d'Etudes Germaniques à l'Université de Tours traite de « l'Actualité du néo-nazisme et de la pérennité du thème antisémite ».

Elle développe les sujets suivants : impact des organisations néo-nazies, leur nature et leur importance, l'évolution et l'impact des idéologies racistes, en particulier le néo-racisme prétendument scientifique tel celui du Groupe de Recherches et Etudes pour la Civilisation Européenne, le GRECE.

Elle passe en revue les multiples organisations qui, à travers le monde, se réfèrent aux thèses nazies. En Allemagne, les associations d'anciens SS pullulent. La presse néo-nazie a une large audience malgré la faiblesse électorale du mouvement néo-nazi. Elle s'arrête sur les activités de même caractère en Autriche, France, Belgique, USA, sans oublier l'Amérique latine.

M. Jacques Delarue, Commissaire de Police, historien du nazisme, auteur notamment de « Histoire de la gestapo » s'arrête plus particulièrement sur la montée du fascisme italien, mettant à profit le désarroi politique, la crise économique et une conjoncture internationale.

En France, on a assisté au cours des deux dernières années, non seulement à une vague d'inscriptions et de menaces, mais encore à des attentats contre des associations d'anciens résistants, de déportés ou d'anti-racistes : le dernier en date étant celui contre le siège de la Fédération des Sociétés Juives de France, 68, rue de la Folie-Méricourt, 75011 Paris, dans la nuit du 15 au 16 janvier.

La dernière séance est animée par M. Jean Pierre-Bloch, Président de la LICA.

M. Henry Bulawko, Président de l'Association des Anciens Déportés Juifs de France, conclut le Colloque en rappelant certaines initiatives prises par le CRIF :

1) demander que soit donné à une rue de Paris le nom de « Rue des Combattants du Ghetto de Varsovie » ;

2) commémoration en 1978 du 35e anniversaire du soulèvement du Ghetto de Varsovie.

NOS VŒUX

Toutes nos félicitations à notre camarade Marcel MINC qui vient de marier sa fille Sarah avec Gérard Behar.

Nous adressons tous nos compliments à notre camarade TCHOREK et son épouse à l'occasion de la naissance de leur petit-fils Jonathan.

Pour la libération d'Anatole Chtcharansky

Pour tous ceux dont la liberté n'est pas un vain mot, l'affaire Anatole Chtcharansky ne peut laisser indifférent.

Comme l'on sait, le jeune mathématicien juif Chtcharansky se trouve en prison depuis bientôt un an, accusé de « haute trahison ».

Toutes les démarches des avocats de France et d'ailleurs, se sont heurtées au refus des autorités soviétiques de prendre sa défense. Selon l'accusation, Chtcharansky est passible de la peine de mort.

Déjà au mois de juin 1977, notre Union éleva une véhémente protestation demandant au Premier Ministre français d'intervenir en faveur de la libération du mathématicien juif.

Pour toutes ces raisons, notre Union renouvelle sa protestation et demande, à l'occasion de la journée de solidarité du 29 janvier 1978, qu'Anatole Chtcharansky soit libéré, ainsi que toutes les victimes, conformément aux accords d'Helsinki.

NOS PEINES

Nous présentons nos condoléances les plus attristées aux familles de nos camarades disparus :

CHOJNACKI Pinkus,
FISZMAN Perek,
FROHLICH Léopold,
GOLDMAN Chaïm,
GRADOWCZYK Zacharjasz,
MUNSTEIN Chuma,
RAJZMAN Lejbus,
PRINZ Benjamin,
SALAMON Jacob,
SCHOLLA Léon,
SCHULZ Hugo.

LES DONS

Nous remercions vivement nos amis qui nous ont fait parvenir des dons.

ANGENIEUX	100 F
BORY	500 F
CAGNOLI	300 F
DELEUSE	100 F
ITIC	200 F
SCHMITT	30 F
SZPIZAJZEN	880 F
ZBAR	100 F
ZUMER	300 F
Folbaum	200 F
Rozenberg	200 F

Notre protestation contre l'ignoble attentat au siège de la Fédération des Sociétés Juives de France

L'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs, 26, rue du Renard, 75004 Paris, élève une vigoureuse protestation contre l'ignoble attentat qui a eu lieu au siège de la Fédération des Sociétés Juives de France, 68, rue de la Folie-Méricourt, à Paris.

Elle exige, avec l'ensemble des organisations que le gouvernement emploie tous les moyens pour que de telles agressions antisémites ne puissent plus se reproduire.

Elle exprime son souhait de voir toutes les organisations se mettre rapidement d'accord pour empêcher de telles violences.

>> Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah <<

אונזער ווילן

ארגאן פון פארבאנד פון די געוו. יידישע פראנט=קעמפער

די נייע אנטיסעמיטישע געוואלט-אקטן באאומרואיקן די געוו. יידישע קאמבאטאנטן

א כוואליע פון געוואלדזאמקייטן און צאלרייכע אטענטאטן קעגן די לאקאלן פון דעמאקראטישע און יידישע ארגאניזאציעס און אינסטיטוציעס, ווי דער איבערפאל, וואס איז גאר לעצטנס דורכגעפירט געווארן איבער דער פעדעראציע פון די יידישע געזעלשאפטן, באגלייט מיט דער אייביקער נאצישער פראפאגאנדע באאומרואיקן אונדזער פארבאנד.

אין דיזשאן

יידישע קאמערסאנטן פון דיזשאן האבן באקומען דורך בריוו אדער דורך טעלעפאן אנטיסעמיטישע דראאונגען. די דארטיקע פרעסע האט פון איר זייט באקומען מעסאזשן, מיט דראאונגען און באליידיקונג־אויסדרוקן אויפן חשבון פון די יידן.

אין דער זעלבער צייט איז א וויטרינע פון א יידיש געשעפט אין צענטער פון שטאט צעהאקט געווארן.

דער פרעזידענט פון דער יידישער קהילה אין דיזשאן און דער פרעזידענט פון דער ליק"א האבן אריינגעטראגן אן אנקלאגע. עס איז פארפירט געווארן אן אויספארשונג.

אין ליזארש

אין ליזארש (וואל ד'אואז־דעפארטאמענט) זיינען אין ליציי באשמוצט געווארן די ווענט מיט אויפשריפטן „בידער מיט דער יודעא־מארקסיסטישער דיקטאטור. אראבער און קאמוניסטן ארויס פון פראנקרייך" און „יידן און אראבער זיינען אלע דאס זעלבע פאר דעם אויוון". אין סארעברוק (מאזעל) איז דער ליציי מאגזשען אויך באשמירט געווארן מיט ענלעכע אויפשריפטן. אויף אן ענלעכן אופן איז באשמוצט געווארן די צענטראלע סינאגאגע אין טולאן. אין איל־סיר־סארג האבן זיי צעהאקט די מצבות און מען האט געקאנט לייענען די אויפשריפטן אויף די ווענט „היטלער וועט צוריקקומען", „יידן אין די לאגערן" און „אויב עס הונגערט דיך לייג אריין א ייד אין אויוון".

ראסיסטישע אויפשריפטן האט מען אויך פארצייכנט אויף די ספארט־היזלעך פאר די ליצייען מישלע און פעריע אין מארסעיל.

אומעטום זיינען די אטענטאטן קלאר און דייטלעך אונטערגעשריבן געווארן דורך די פאשיסטישע נעא־נאצישע קאמאנדאס. קיינער איז אבער ביז איצט נישט ארעסטירט געווארן, כאטש די נעמען פון די פאשיסטן זיינען באקאנט אין דער פאליציי נאכן האבן אנגעגעבן זייערע אדרעסן און זייער „בואט פאסטאל".

אין פראנקרייך איז אויך פארשפרייט געווארן היטלערס „מיין קאמף" און די אנטיסעמיטישע גיפטיקע בראשור „די פראטאקאלן פון זקני ציון" קעגן וועלכער די נאציאנאלע קאנפערענץ פון „יידישן וועלט־קאנגרעס" האט פראטעסטירט.

די דאזיקע באאומרואיקנדיקע לאגע און די פרווון צו שאפן א קלימאט פון שרעק אין לאנד איז באהאנדלט געווארן אויף די לעצטע זיצונגען פון סעקרעטאריאט און פון צענטראל־קאמיטעט פון פארבאנד, וואס האבן באשלאסן צו בלייבן וואכזאם קעגנאיבער די געפארן און זיי נישט גרינגשעצן, ווי אויך צו פאדערן צוזאמען מיט די דעמאקראטישע און אנטיראסיסטישע כוחות אין לאנד, אז די עפנטלעכע מאכט זאל אנגעמען אלע מאסמיטלען און א סוף מאכן צו די שענדלעכע אטענטאטן, געוואלטאקטן, אנטיסעמיטישע אויפשריפטן, נאצישע העץ־ליטעראטור און צו די שענדונגען פון סינאגאגעס און בית־עלמינס.

מיר זיינען געווען אנוועזנד אויפן ,,קאלאק'' וועגן נאציזם אין סארבאנע

אונדזער פארבאנד האט נאכגעפאלגט מיט גרויס אינטערעס דעם „קאלאק" געווידמעט דער טעמע „נאציזם און אנטיסעמיטיזם" ארגאניזירט דעם 14־טן און 15־טן יאנואר אין דער סארבאנע דורך דעם „היינטצייטיקן דאקומענטאציע ־ צענטער", אונטערן פאטראנאזש פונעם קרי"ף.

היסטאריקער, פראפעסארן, ספעציאליסטן און קולטור־געזעלשאפטלעכע פערזענלעכקייטן האבן אין פארלויף פון „קאלאק" באוויזן מיט א זייער רייכער דאקומענטאציע און אויף א וויסנשאפטלעכן אופן ווי אזוי מען זוכט צו פעלשן די געשיכטע (פראפעסאר וועלערס) און ווי אזוי די געוועזענע ס"ס און היינטיקע נעא־נאציס ארבעטן אין מערב־דייטשלאנד און אין א ריי אנדערע לענדער פון לאטיין־אמעריקע, פאראייניקטע שטאטן, ענגלאנד, פראנקרייך, עסטרייך, כדי אויפצולעבן דעם נאציזם און זייער שנאה, האס און גיפט קעגן יידן, ישראל און דער דעמאקראטיע און קעגן דער פארברידערונג פון פעלקער.

דער פארבאנד איז געווען פארטראטן דורך א גרעסערער דעלעגאציע צווישן וועלכע מען האט באמערקט זיין ערן־פרעזידענט י. פרידמאן, וויצע־פרעזידענט ג. שולק, קאסירער ל. סאלאמאן, סעקרעטאר מ. שוסטער, קאמיטעט־מיטגליד מ. סאסעוויטש און אנדערע.

אנטהילונג פון מאנומענט לכבוד די פוילישע קעמפער וואס זיינען געפאלן אין פראנקרייך

פאריקן חודש איז אנטהילט געווארן אין פאריז, אויף „פלאס ווארסאווי", ביי טראקאדערא דער מאנומענט פאר די פוילישע קעמפער, וואס האבן געקעמפט פאר דער פרייהייט פון פראנקרייך. 8 טויזנט פוילישע סאלדאטן און א 5 טויזנט ווידערשטענדלער דערונטער א זייער גרויסע צאל יידן, זיינען געפאלן אין קאמף קעגן נאצישן שונא.

דער פארבאנד איז געווען פארטראטן דורך זיין פרעזידענט ד"ר דאנאוסקי, וויצע־פרעזידענט ש. אפעל און פאנען־טרעגער מייער.

קאלעקטיווע רייזע קיין ישראל
צום 30-טן יום העצמאות

בעת דער דאזיקער רייזע וועט אנטהילט ווערן דער פארפלאנצטער וואלד אויפן נאמען פון פארשטארבענעם פרעזידענט בערנארד אברהם פאנס.

עס ווערט רעקאמענדירט זיך איינצושרייבן וואס פריער, ווייל די צאל פלעצער איז א באגרענעצטע.

איינשרייבונגען יעדן טאג פון 2 אזייגער נאכמיטאג ביז 6 פארנאכט אין אייגענעם לאקאל

U.E.V.A.C.J., 29, rue du Renard, 75004 PARIS - Tél.: 277-73-32

די קאלעקטיווע רייזע קיין ישראל

אפפאר דעם 26־סטן מערץ

ווי עס איז שוין באקאנט האט אונדזער פארבאנד באשלאסן צו ארגאניזירן א גרויסע עקסקורסיע קיין ישראל אין צוזאמענהאנג מיט דעם פלאנצן א נייעם וואלד, פון 10.000 ביימער אויפן נאמען פון אונדזער פארשטארבענעם פרעזידענט בערנאר פאנס.

צום ערשטן מאל, וואס אונדזער פארבאנד ארגאניזירט זעלבסטשטענדיק אזא קאלעקטיווע רייזע נאך ישראל, וועלכע וועט אפפארן דעם 26־טן מערץ און מיר גלויבן, אז זי וועט האבן א גרויסן דערפאלג.

עס איז ארויסגעשיקט געווארן צו אלע אונדזערע מיטגלידער ספעציעלע צירקולארן אין וועלכע עס איז אנגעגעבן אלע איינצלהייטן און די באדינגונגען, וואס דערמעגלעכן אלע אנטיילנעמער ווי וויט מעגלעך צו האבן אן אנגענעמע און אינטערעסאנטע רייזע.

צוויי טעג נאך אונדזער אנקומען דעם 28־סטן, קומט פאר די ערשטע עקסקורסיע ארגאניזירט פון ק.ק.ל., צו פלאנצן דעם וואלד פון 10.000 ביימער אויפן נאמען פון אונזער פארשטארבענעם פרעזידענט בערנארד פאנס.

דעם 30־סטן מערץ, קומט פאר די 2־טע עקסקורסיע צו באזוכן די וועלדער פון יער־הקדושים תעו און בן־שמן, ווי אויך דעם „יד ושם" אין ירושלים און פארשידענע אינסטיטוציעס. מיר זעען אויך פאר זיך צו באגעגענען מיט די פארשידענע ארגאניזאציעס מיט וועלכע מיר ארבעטן מיט זינט לאנגע יארן. מיר וועלן אויך אויפן ארט צוזאמען באשטימען וואס עס וועט נאך זיין מעגלעך צו באזוכן.

מיר ווילן דעריבער נאכאמאל דערמאנען, אז די וואס ווילן זיך באטייליקן זאלן זיך וואס שנעלער פארשרייבן אין אונדזער לאקאל 26, רי די רענאר. מיר גלויבן, אז די, וואס וועלן זיך באטייליקן אין דער עקסקורסיע וועל זיין צופרידן. זיי וועלן פארברענגען אנגענעמע וואקאנסן און מאניפעסטירן אונדזער סאלידאריטעט מיט ישראל אין דעם 30־סטן יום־העצמאות, זיך ווינטשנדיק, אז עס זאל זיך וואס שנעלער רעאליזירן דער באגער פון אלע יידן אין דער וועלט פאר א דויערגדיקן שלום מיט די שכנות־דיקע לענדער.

ל. סאלאמאן

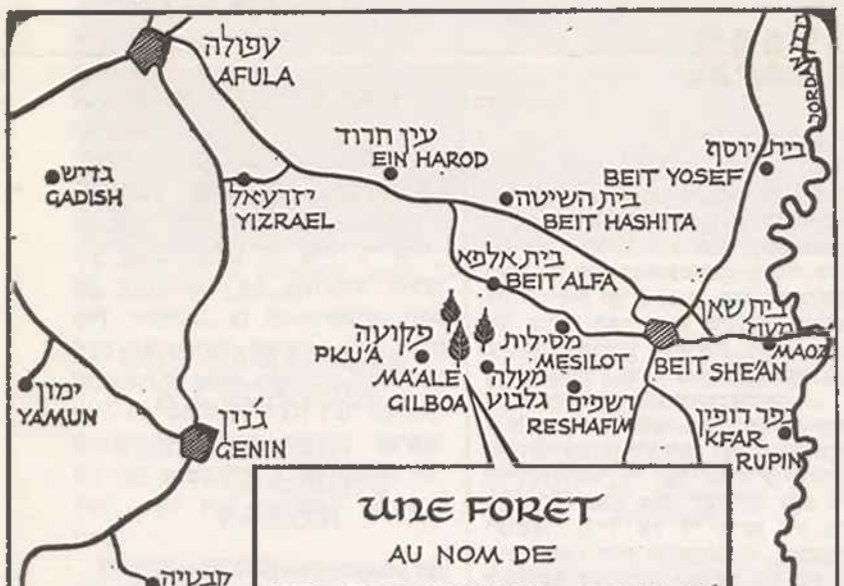

אונדזער סאציאלע טעטיקייט

אזוי ווי אין די פארגאנגענע יארן האט אונדזער פארבאנד אויך אין יאר 1977 אנטוויקלט א ברייטע סאציאלע טעטיקייט. בלויז אויפן געביט פון הילף האבן די אויסגאבן באטראפן ביי 28.000 פראנק (2 מיליאן 800 טויזנט אלטע פראנקן).

מיר האבן באזוכט פיל קראנקע חברים אין די שפיטעלער און אין דער היים ווו גאר מיר האבן זיך דערוווסט זייערע אדרעסן.

א טייל פון אונדזערע מיטגלידער האבן געגאסן פון די, מיט א קורצער צייט צוריק איינגעפירטע דורך אונדזער פארבאנד, פארלייכטערונגען אין אפרו־הויז פון לעוועגס. ביי דער דאזיקער געלעגנהייט ברענגען מיר זיי נאכאמאל צו קענטעניש פאר אונדזערע מיטגלידער. זיי זיינען נעמלעך:

1. — יעדער מיטגליד האט דאס רעכט צו פארברענגען א מאנאט אין יאר אין „לאריע ראז" מיט א 50־פראצענטיקער הנחה.

2. — יעדער מיטגליד איז אויטאמאטיש באפרייט פון באצאלן דעם „טיקע־מאדעראטער".

3. — יעדער מיטגליד, וואס ווערט ארויסגעשיקט אין „לאריע ראז" דורך דער „סאציאלער פארזיכערונג" אדער דורך אן אנדערער קערפערשאפט, קען, נאכן אפזיין די באשטימטע צייט, בעטן א פארלענגערונג פון א וואך אומזיסטן אפרו. כדי צו געניסן פון די אלע פריווילעגיעס דארף מען געהערן צום „פארבאנד" אמווייניקסטנס זינט א יאר.

ביי דעם אלעמען גלויבן מיר, אז מען דארף מער אויסברייטערן אונדזער סאציאלע טעטיקייט. קיין גוטער ווילן פעלט נישט ביי אונדזערע אקטיוויסטן. מיר דארפן אבער וויסן ווען צו געבן הילף, ווו עס געפינען זיך די קראנקע חברים, ווו עס געפינען זיך די נויטבאדארפטיקע אלמנות, ווו עס געפינען זיך אונדזערע מיטגלידער, וועלכע נויטיקן זיך אין מאטעריעלער הילף. צו דעם איז נויטיק אחוץ אונדזער אייגענער אנשטרענגונג, אז יעדער פון אונדזערע מיטגלידער זאל האבן די פליכט אונדז מיטצוטיילן וועגן די אומבאקאנטע חברים, וואס געפינען זיך אין נויט און האבן נישט די דרייסטקייט זיך צו ווענדן צו אונדז.

מיר פארזיכערן די פולע דיסקרעציע און אן אויפמערקזאמע און חברשע באהאנדלונג פון אלע פאלן.

די סאציאלע קאמיסיע

דער שאך-קלוב ביים פארבאנד

די קולטור־קאמיסיע ביים פארבאנד האט צ"א באשלאסן צו רעגיסטרירן אלע חברים, וואס שפילן אין שאך, כדי צו קענען ארגאניזירן א שאך־פארמעסט מיט דריי ערשטע פרייזן פאר די בעסטע שפילער.

מיר דערמאנען, אז דער לייען־זאל, ווו מען געפינט יידישע און נישט־יידישע פעריאדישע אויסגאבעס, ווי אויך פארשידענע שפילן, איז טעטיק יעדן טאג פון 14 ביז 18 אזייגער.

די יערלעכע טאמבאלא קאמפאניע

פאר אונדזערע סאציאלע ארבעטן און פאר פלאנצן א וואלד א. נ. פון פרעזידענט בערנארד פאנס הייבט זיך אן אין מערץ

א טייל פון גרויסן עולם אין זאל אויף אונדזער פריינטשאפט־באנקעט פון 27־סטן נאוועמבער.

N°-160 Février 1978

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אונדזער באַנקעט אַדורך מיט גרויס דערפאָלג

קנאַפּע 500 פּערזאָן, האָבן זונטיק דעם 27־סטן נאָוועמבער איבערגעפולט דעם שיינעם ריזן־סאַלאָן פון „האָטעל קאָנקאָרד־לאַפאַיעט", ווו עס איז פאָרגעקומען דער יערלעכער באַנקעט פון פריינטשאַפט פון יידישן קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד.

שוין פון אָנהויב, נאָך איידער דער עולם האָט פאַרנומען פּלעצער ביי די טישן, האָבן פריינט און חברים גליקלעך צו טרעפן זיך געדריקט די הענט און זיך צעשמועסט וועגן אַלץ וואָס בינדט זיי געמיינזאַם פון די קריגס־יאָרן, ווי וועגן שווערן לעבן אין די סטאַלאַגן אָדער ווי אַזוי מען פילט זיך אַלס „רעטרעטניק". עס איז נישט געווען שווער אַרויסצוליינען פון זייערע געזיכטער די אויפריכטיקע פרייד און צופרידנקייט צו פאַרברענגען צוזאַמען אַן אָנגענעמען נאָכמיטאָג אין אַ הייטערער און פריילעכער סביבה, וווּ אַלץ איז באמת געווען גרויסאַרטיק אָרגאַניזירט. האָט זיך דער עולם טאַקע נישט געלאָזט בעטן און טועם געווען מיט דער ברייטער האַנט פון גוטן מאַלצייט, פון די ווייַנען און פון... מינעראַל־וואַסערן.

דער פּרעזידענט פון פאַרבאַנד ד"ר דאַנאָווסקי האָט אין אַ קורצער רעדע באַדאַנקט די פּערזענלעכקייטן, דעם פּרעזידענט פון אופאַ"ק און געוועזענעם מיניסטער ליסיען בעגוען, אונדזער לאַנגיאָריקן פריינט פּאָל מאַנע, ערן־פּרעזידענט פון אופאַ"ק, מאַפּיני און ד"ר גאַראַוויץ, פּרעזידענט פון אוזשעוו"ר דעם וויצע־פּרעזידענט פון פאַרבאַנד און פּרעזידענט פון „מיטיעל" אונדזער ח' י. פּערסטונסקי, וועלכער איז צוליב געזונט־טעמים געווען אָפּוועזנד אַ לענגערע צייט און דעם דירעקטאָר פון אַפּרו־הויז אין לעוועגס נאַטאַן סאַפּיר מיט זיין פרוי.

ער האָט דעם זעלבן האַרציקן דאַנק אויסגעדריקט די מיטגלידער מיט זייערע משפחות און פריינט, וואָס זיינען געקומען אַזוי צאָלרייך אויפן רוף פון פאַרבאַנד.

נאָכן האָבן אונטערגעשטראָכן די גרויסע זאָרג און אַרבעט פון פאַרבאַנד לטובת די געוועזענע יידישע קאָמבאַטאַנטן, ווי אויך די גרויסע באַדייטונג פון סאַדאַטס קומען קיין ירושלים, אַן איניציאַטיוו, וואָס וועט האָפנטלעך דערפירן צום שלום אין נאָענטן מזרח. רעדנדיק וועגן ישראל, דערמאָנט ער וועגן דער קאָלעקטיווער רייזע צום 30־סטן יאָרטאָג פון דער אַנטשטייאונג פון מדינת ישראל, וואָס דער פאַרבאַנד אָרגאַניזירט.

ליסיען בעגוען דערמאָנט דאָן אין זייער וואַרעמע ווערטער דעם געמיינזאַמען שווערן קאַמף, וואָס די יידישע פריוויליקע האָבן צוזאַמען געפירט מיטן נאַצישן שונא און זיין פרייד זיך צו טרעפן מיט זיי אויף זייערע צוזאַמענטרעפן. ער דערמאָנט דעם קאַמף וואָס דער אופאַ"ק פירט ווייטער פאַר די רעכט פון אַלע קריגס־קרבנות און זיין הייסן ווונטש, אַז דער שלום זאָל דערגרייכט ווערן אין ישראל ווי אין דער גאַנצער וועלט. די דאָזיקע סימפּאַטיע־געפילן מאַכן אַ שטאַרקן איינדרוק אויף די אָנוועזנדיקע.

דער ריזן־באַנקעט אין אַזאַ שיינעם קאַדער, וואָס האָט געדויערט פון 13 אַזייגער, ביז אין אָוונט, איז אַן איבעריקער באַווייז אויף וויפל די מיטגלידער פון פאַרבאַנד זיינען געווען צופרידן פון דאָזיקן געאייניקטן חברישן צוזאַמענטרעף, פונעם מאַלצייט, ווי פונעם „אָרקעסטער מיקאָ דזינאַ", וואָס האָט זיי גוט געוויילט מיט דער ריטמישער מוזיק און לידער.

מען דאַרף אויך אונטערשטרייכן די מוסטערהאַפטע אָרדענונג און אָרגאַניזאַציע אין לויף פון באַנקעט. עס איז באַזונדערס צו פאַרדאַנקען די איבערגעגעבנקייט און גוטער אַרבעט פון אַלע טוער פון דער קאָמיסיע פון באַנקעט, וועלכע האָבן אַלע אויסגעפירט מיט אחריות זייער אַרבעט, אַ יעדער אויף זיין פּאָסטן.

„2000 יאָר אַנטיסעמיטיזם"

די אויסשטעלונג „2000 יאָר אַנטיסעמיטיזם". וואָס קומט פון דער „פעדעראַציע אַננאַ פראַנק" פון אַמסטערדאַם איז דערעפנט געוואָרן דינסטיק, דעם 20־סטן דעצעמבער אין לאָקאַל פון קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד.

דער גרויסער עולם וואָס האָט איבערגעפולט דעם זאַל, האָט צוערשט באַטראַכט מיט פיל אינטערעס די אָריגינעלע בילדער, קאַריקאַטורן און אַנדערע דאָקומענטן און פאָטאָגראַפיעס, וואָס שילדערן די פּלאָג פון אַנטיסעמיטיזם אין אַלע צייטן, פון וועלכן דאָס יידישע פאָלק האָט געהאַט אויסצושטיין אַזוי פיל ליידן...

מ. שוסטער, סעקרעטאַר פון פאַרבאַנד, וועלכער שטעלט פאָר דעם שרייבער פּאַטריק זשיראַר, מאַכט אַ קורצן אַריינפיר וועגן דעם אַנטיסעמיטיזם. ווי דאָס האָט אים אַזוי טרעפלעך באַצייכנט אויגוסט באַבעל „דער סאָציאַליזם פון די נאַראָנים". נאָכדעם ווי ער ציט די אויפמערקזאַמקייט פון די אָנוועזנדיקע, אַז דער היטלעריזם און דער אָפענער אַנטיסעמיטיזם אונטער אַנדערע פאָרמען איז נאָך זייער געפערלעך, גיט ער באַלד איבער דאָס וואָרט דעם חשובן פרעלעגענט.

אין פאַרלויף פון אַ קנאַפּער שעה צייט, האָט פּאַטריק זשיראַר אַנטוויקלט און וויסנשאַפטלעך באַגרינדעט מיט פיל קאָמפּעטענץ די טעמע אַנטיסעמיטיזם אין לויף פון יאָרן און ביז היינט צו טאָג. דער רעפעראַט, וואָס איז געשטאַנען אויף אַ זייער הויכן ניוואָ, איז אויסגעהערט געוואָרן מיט פיל אויפמערקזאַמקייט, ביי אַן אויסערגעוויינלעכער שטילקייט, דורך דער גרויסער צאָל אָנוועזנדיקע, וואָס האָבן באַשאָנקען מיט לאַנגדויערנדיקע אַפּלאָדיסמענטן דעם פרעלעגענט.

נאָך איניקע פראַגן אויף וועלכע זשיראַר האָט געענטפערט, באַדאַנקט מ. שוסטער אין נאָמען פון די אָנוועזנדיקע דעם רעפערענט און שליסט די אינטערעסאַנטע אימפּרעזע.

עס קומט אַ באַזונדערן יישר־כוח דער קאָמיסיע, וואָס האָט זיך פאַרנומען מיטן איינאָרדענען און אויספאַרטיקן די אויסשטעלונג, וואָס איז געבליבן אָפן 10 טעג.

דער יאָר־בילאַנס פון „מיטיעל" ביי אונדזער פאַרבאַנד

טראָץ דעם וואָס אַ געוויסע צאָל חברים פון קאָמיטעט זיינען אָפט קראַנק און האָבן נישט אָנטייל גענומען אין די זיצונגען האָט ער אָבער דורכגעפירט אַלע אַרבעטן, וואָס זיינען אָנגעצייכנט געוואָרן אויף אַ נאָרמאַלן אופן.

קודם־כל איז די יערלעכע אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג פאָרגעקומען זונטיק דעם 13־טן מערץ 1977 אין אונדזער לאָקאַל מיט אַ גרויסן דערפאָלג.

ביי שיין געדעקטע טישן, האָבן 80 מיטגלידער מיט זייערע פרויען פאַרברענגט אַ גוטן זונטיק נאָכמיטאָג אין אַ היימישער חברישער סביבה.

די דיסקוסיע, וואָס איז פאָרגעקומען נאָכן אָפּגעגעבענעם באַריכט וועגן דער אָפּגעטועטער אַרבעט האָט אַרויסגערופן אַ גרויסן אינטערעס ביי די מיטגלידער פון „מיטיעל".

די אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג שיקט איבער דער פאַרוואַלטונג פון פאַרבאַנד זיינע בעסטע דאַנקען פאַרן שטעלן דעם הערלעכן לאָקאַל צו אונדזער דיספּאָזיציע און פאַר די באַגריסונגען פון סעקרעטאַר מ. שוסטער אין נאָמען פון פאַרבאַנד.

אונדזערע פערמאַנענצן זיינען געווען טעטיק נאָרמאַל יעדן 2־טן דאָנערשטיק פון חודש.

אפילו אין די חדשים יולי־אויגוסט האָבן מיר פאַרזיכערט די פּערמאַנענצן און דרינגענדיקע ענינים.

דער קאָמיטעט האָט אָפּגעהאַלטן אַ גאַנצע ריי זיצונגען און אָנגענומען פאַרשידענע באַשלוסן. די לעצטע זיצונג פון יאָר איז פאָרגעקומען אונטערן פאַרזיץ פון פּרעזידענט פּערסטונסקי. עס איז באַשלאָסן געוואָרן צו מאַכן אונדזערע יערלעכע אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג ביי געדעקטע טישן זונטיק דעם 5־טן מערץ 1978. מיר בעטן אַלע מיטגלידער פון „מיטיעל" זיך צו רעזערווירן דעם זונטיק נאָכמיטאָג.

דער מיטיעל איז געווען אָנוועזנד מיט דער פאָן דעם 4־טן מאַי ביים אָנצינדן דעם פלאַם אויפן עטואַל; זונטיק, דעם 5־טן יוני אויף דער יערלעכער צערעמאָניע אויפן בית־עולם באַניע, ביים מאָנומענט פון די יידישע פראַנט־קעמפער און געלייגט אַ קראַנץ בלומען.

זונטיק דעם 18־טן סעפּטעמבער אויף דער יזכור־צערעמאָניע ביים מעמאָריאַל און נאָכמיטאָג אויף באַניע ביים דענקמאָל פון די יידישע פראַנט־קעמפער. נאָך דער רעליגיעזער צערעמאָניע, זיינען מיר געגאַנגען צו די „מיטיעל"־קברים אָפּגעבן כבוד אונדזערע פאַרשטאָרבענע מיטגלידער;

זונטיק, דעם 25־סטן סעפּטעמבער אויף באַניע ביים קאַוואָ פון „מיטיעל", צו דער ערשטער יאָרצייט פון אונדזער פאַרשטאָרבענעם פּרעזידענט ב. פאָנס.

דער „מיטיעל" שיקט איבער אויפן שוועל פון נייעם יאָר אַלע זיינע מיטגלידער מיט זייערע משפחות אַ גוט יאָר פון געזונט, ווויילזיין און שלום אויף דער וועלט.

פאַרן קאָמיטעט

פ. אַרטענשטיין

גרשון ריטוואַס 1) (קאַפּיטאַן גרעגואַר)

גענעראַל טשערניאַכאָווסקי

(דער יידיש־סאָוויעטישער קריגס־פירער, וועלכער איז אומגעקומען דעם 18־טן פעברואַר 1945 פון אַ ... פאַרבלאָנדזשעטער קויל)

דעם 16 טן פעברואַר 1978 וועט ווערן 33 יאָר ווי עס איז אומגעקומען איינער פון די יינגסטע און פעאיקסטע גענעראַלן פון דער סאָוויעטישער אַרמיי, דריי און דרייסיק יאָר זינט אַ „פאַרבלאָנדזשעטע קויל" האָט נעבן שטעטל מעלזאַק אין מזרח־פּרייסן געטראָפן דעם צווייטמאָל העלד פון סאָוויעטן פאַרבאַנד אַרמיי־גענעראַל טשערניאַכאָווסקי.

פאַר מיר, ווי פאַר פיל ליטווישע יידן, איז דער נאָמען פון דעם דאָזיקן גענעראַל פיל נענטער ווי פון אַנדערע, וועלכע האָבן געקעמפט קעגן פאַשיזם; דאָס איז דערפאַר, ווייל אין די רייען פון זיין אַרמיי האָט אויך געקעמפט די „זעכצנטע ליטווישע דיוויזיע", וועלכע איז אין 80 פּראָצענט באַשטאַנען פון ליטווישע יידן; דאָרטן זיינען געווען מיינע צוויי ברידער מיט אַ שוואָגער; מיין שוואָגער און איינער פון מיינע ברידער זיינען אומגעקומען אויף די שלאַכט־פעלדער און דער ביים לעבן געבליבענער ברודער עזריאל קאָן זיך ביז היינטיקן טאָג נישט אויסהיילן פון די וווּנדן; איך פאַרשטיי גוט, אַז פּערזענלעכע מאָטיוון, אָדער משפּחה־מאָטיוון, זיינען נישט גענוג אויף קאָנען בעסער פאַרשטיין די גרויסקייט פון אַ קריגס־פירער; זיי זיינען אָבער גענוג אויף קאָנען פילן אַ נאָענטקייט צום דאָזיקן מענטש, הויפּטזאַכלעך ווען זיין גורל, אַזוי זיין לעבן, ווי זיין טויט, לאָזן נישט רוען מיין געדאַנק און הייסן שטענדיק אומקערן זיך צו דער דאָזיקער געשטאַלט.

פאַר דער צווייטער וועלט־מלחמה איז די וועלט, ספּעציעל די קריסטלעכע וועלט, געווען צוגעוווינט צום געדאַנק, אַז צווישן יידן קאָן מען געפינען געלערנטע, דאָקטוירים, מוזיקער, פילאָזאָפן, אָבער נישט קיין קריגס־פירער; און ווען זייערע היסטאָריקער האָבן זיך געגריבלט אין דאָקומענטן פון אַלטע פאַרגאַנגענע צייטן האָבן זיי נישט באַמערקט (נישט געוואָלט זען), אַז די איינציקע, וועלכע האָבן אַמאָל געוואָגט און טאַקע געשטעלט אַ העלדישן ווידערשטאַנד דער מעכטיקער רוימישער אימפּעריע זיינען געווען יידן; זיי האָבן די דאָזיקע פאַקטן נישט געוואָלט זען, ווייל זיי וואָלטן צעשטערט דעם אימאַזש וועגן יידן, וועלכן זיי האָבן אויפגעבויט...

אין אונדזערע צייטן האָט די אָקטאָבער־רעוואָלוציע געשטעלט די דאָזיקע וועלט פאַר דעם פאַקט, אַז זייערע סוגעסטיעס וועגן יידישער פּחדנות, אַז דאָס בילד וועגן ייד, וואָס זיי האָבן אין פאַרלויף פון דורות זאָרגפעלטיק אויפגעבויט, איז אַ ליגן. שפּעטער איז געקומען דער אָנטייל פון יידן אויף די פאַרשידענע פראָנטן פון דער צווייטער וועלט־מלחמה, דער העלדישער אויפשטאַנד אין וואַרשעווער געטאָ, און נאָך שפּעטער די וווּנדערלעכע נצחונות פון צה"ל, וועלכע האָבן אומגעוואָרפן דעם ליגן פונקט ווי אַנדערע אויסטראַכטעכישן.

לאָמיר זיך אומקערן צו דער ראָל פון יידישע קריגס־פירער אין דער רויטער אַרמיי צווישן די גרויסע קריגס־פירער פון דער רעוואָלוציע זיינען געווען פיל יידן און לעוו טראָצקי איז געווען דער פאַקטישער אָרגאַניזאַטאָר און אָנפירער פון דער רויטער אַרמיי, די יידישע גענעראַלן אין דער דאָזיקער אַרמיי זיינען געווען צאָלרייך. לאָמיר אַלס ביישפּיל געבן עטלעכע נעמען: יונה יאַקיר, סמוילאָווסקי, שטערן — דער, וואָס האָט צעקלאַפּט די יאַפּאַנער אין 1938 ביי דער אָזיערע כאַסאַן. זיי אַלע זיינען ליקווידירט געוואָרן דורך סטאַלינען. ווייניקער ווערט דערמאָנט דער גענעראַל טשערניאַכאָווסקי, איינער פון די גרעסטע קריגס־פירער אין דער צייט פון דער צווייטער וועלט־מלחמה, דער, וועלכער האָט אָנגעוואָרפן אַ שרעק אויף די דייטשן...

לאָמיר נעמען אַזאַ גאָר וויכטיקע אויסגאַבע ווי עס איז די „ענציקלאָפּעדיע יודאַיקאַ". מיר געפינען דאָרט די ביאָגראַפיע פון דאָזיקן גענעראַל, כאָטש עס ווערט נישט דערמאָנט קלאָר צי ער איז געווען אַ ייד צי נישט.

איך דערמאָן זיך, אַז אין דער צייט ווען די קאַמפן אויף די שלאַכט־פעלדער פון דער צווייטער וועלט־מלחמה זיינען געווען אין פולן ברען איז מיר אויסגעקומען צו לייענען אין אַ פאַריזער צייטונג „ליבעראַסיאָן" פון 20־סטן פעברואַר 1945 אַ נישט גרויסע נאָטיץ: „און ווידער איז אַ גרויסער טרויער אין דער רויטער אַרמיי. אומגעפער מיט אַ יאָר צוריק איז אומגעקומען דער מאַרשאַל וואַטוטין און מיט 2 טעג צוריק האָט אַ קויל געטראָפן איינעם פון די יינגסטע און פעאיקסטע גענעראַלן פון דער דאָזיקער אַרמיי — דעם מאַרשאַל טשערניאַכאָווסקי. ער איז געווען אַ זון פון אַ יידישן אייזנבאַן־אָנגעשטעלטער, געבוירן אין 1906 אין אומאַן, אוקראַינע. צו 9 יאָר בלייבט ער אַ יתום און אַרבעט אויף ערד־אַרבעט, צו 16 יאָר איז ער אַ טרעגער אין פּאָרט פון ניקאָלאַיעוו..."

עס איז מיר שווער צו זאָגן פון וואַנען די דאָזיקע צייטונג האָט גענומען די ידיעה וועגן טשערניאַכאָווסקיס יידישן אָפּשטאַם. איר גרויסער ווערט באַשטייט אָבער אין דעם, וואָס זי איז פאַרעפנטלעכט געוואָרן צוויי טעג נאָך זיין טויט! צו יענער צייט זיינען מעגלעך די אַנטיסעמיטישע טענדענצן אין סאָוויעט־רוסלאַנד נאָך נישט געווען קיין אָפּיציעלע.

די ידיעה, האָט מען אויך געקאָנט באַקומען פון גוט־אינפאָרמירטע זשורנאַליסטן, וועלכע זיינען צו יענער צייט געווען ביי דער סאָוויעטישער קאָמאַנדשאַפט און וועלכע האָבן געוואָלט, אַז דער יידישער אָפּשטאַם פון גענעראַל טשערניאַכאָווסקי זאָל אין דעם פאַל דערמאָנט ווערן...

אַלענפאַלס, די „פּראַוודאַ" פון 21־סטן פעברואַר 1945 ברענגט אַ באַריכט פון טשערניאַכאָווסקיס לוויה, וועלכע איז פאָרגעקומען אין ווילנע, ווו דער העלדישער גענעראַל איז געבראַכט געוואָרן צו קבורה. די „פּראַוודאַ" גיט איבער, אַז גענעראַל־לייטענאַנט מאַקאַראָוו דערמאָנט ביים אָפענעם קבר פון זיין קאַמפּס־חבר, אַז טשערניאַכאָווסקי איז אַריינגעטרעטן אין דער רויטער אַרמיי פרייוויליק אַלט זייענדיק 18 יאָר. אַדאַנק זיינע פעאיקייטן דערגרייכט ער פון אַ פּשוטן סאָלדאַט ביז צום העכסטן גראַד. פאַר זיין געוואַגטקייט און מיליטערישע פעאיקייטן ווערט ער צוויי מאָל דעקאָרירט אַלס „העלד פון ראַטנפאַרבאַנד".

דער סאָוויעטישער היסטאָריקער קאַלאַנעל אַנפילאָוו שרייבט אין זיין בוך אין 1962, אַז טשערניאַכאָווסקי האָט זיך געפונען אין שפּיץ פון דער 28־סטער טאַנקן־דיוויזיע, און אַז די ערשטע טויט־קלעפּ דערלאַנגט ער די דייטשע אַרמייען ביים שטעטל ראַסיין אין דער ליטע. אין כמעט אַלע צייטונגען פון מלחמה־צייט, די „פּראַוודאַ" אַריינגערעכנט, געפינט מען זיין נאָמען פאַרבונדן מיט דער באַפרייאונג פון וואָראָנעזש, קורסק, קיעוו, זשיטאָמיר, טאַרנאָפּאָל. מיט אַ גרופּע פון נאָר 300 מאַן גייט טשערניאַכאָווסקי אַריבער דעם דניעפּער און מאַכט אַ וועג פאַר הונדערטער סאָוויעטישע דיוויזיעס.

אין אַפּריל 1944 איז גענעראַל־קאָלאָנעל טשערניאַכאָווסקי שעף פון „דריטן ווייסרוסישן פראָנט". ער באַפרייט אָרשאַ, וויטעבסק, באָריסאָוו, מינסק, קאָוונע, גאַנץ ליטע און איז דער ערשטער סאָוויעטישער (און נישט בלויז סאָוויעטישער!) מיליטער־פירער, וואָס טראָגט אַריבער די שלאַכט אויף דייטשער ערד! און אָט... דעם 18־טן פעברואַר 1945, ווען זיין נאָמען איז שוין אַ לעגענדע, ווערט ער געטראָפן דורך אַ פּ אַ ר ב ל אָ נ ד ז ש ע ט ע ר קויל און שטאַרבט דעם זעלבן טאָג...

אין דעם בוך וואָס איז אָנגעשריבן געוואָרן דורך מאַרשאַל יערעמענקאָ, דערשינען אין 1969 אונטערן נאָמען „גאָדי וואָזמעזדיאַ" (די יאָרן פון נקמה) ווערט שוין גענעראַל (מאַרשאַל ?) טשערניאַכאָווסקי נישט דערמאָנט!

עס איז אָן שום צווייפל, אַז די יידישע סאָלדאַטן אין דער סאָוויעטישער אַרמיי האָבן זיך אויסגעצייכנט מיט זייער דריסטקייט און העלדישקייט אין קאַמף קעגן די היטלערישע אַרמייען. מען קאָן געפינען די נעמען פון טויזנטער יידן, וועלכע זיינען אויסגעצייכנט געוואָרן מיט דעם נאָמען „העלד פון ראַטנפאַרבאַנד", אָבער דאָס דאַרף מען זוכן אין ביכער. אַנדערש איז אָבער מיט אַ נאָמען פון אַ וויכטיקן קריגס־פירער, אַזאַ קאָן מען נישט אויסמיידן אין קיין געשיכטע־בוך, אַזאַ נאָמען ווערט אַ סימבאָל. סטאַלין האָט נישט געוואָלט, אַז אַ ייד זאָל זיך געפינען אויפן ערשטן פּלאַן, אַז אַ יידישער גענעראַל זאָל זיין איינער פון די, וועלכע זאָלן האָבן באַזיגט די היטלערישע אַרמייען, און מסתמא דערפאַר קען זיין איז געב. טשערניאַכאָווסקי אומגעקומען קורץ פאַר דעם ענדגילטיקן זיג איבער דייטשלאַנד...

1) געוועזענער לייטענאַנט פון דער סאָוויעטישער אַרמיי, געוועזענער שעף פון 352־סטן באַטאַליאָן כספּס, דער מחבר פון בוך „אַ ייד אין אַ נאַצישער אוניפאָרם".

RETENEZ LES DATES SUIVANTES

le dimanche 19 février 1978

pour rendre un hommage solennel
aux « 23 » du groupe Manouchian
Rendez-vous à la porte de Choisy à 10 h

LE DIMANCHE 4 JUIN 1978

au Cimetière de Bagneux
un hommage sera rendu à nos camarades
morts pour la France
au cours de la dernière guerre

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

AVRIL 1978. — N° 161. Bimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939-1945

26, rue du Renard - 75004 PARIS - Tél. : 277-73-32

A l'occasion

DU 30e ANNIVERSAIRE

DE L'ETAT D'ISRAEL

Notre Union lui adresse ses meilleurs vœux de prospérité et de paix.

8 MAI

Appel de l'U.F.A.C.

Le 8 mai 1945, la capitulation sans condition des dernières armées hitlériennes consacra la victoire de la civilisation sur la barbarie.

La force inhumaine était terrassée par le droit. Les peuples libres avaient vaincus les agressions nazies, la terreur, le génocide. Leurs immenses sacrifices avaient restauré les libertés et l'indépendance des nations martyres.

Ils avaient redonné un sens aux « Droits de l'Homme », rétabli la Paix, rendu un avenir à l'Humanité.

Le 8 mai consacrait la résurrection de la France : de nouveau dressée, pour sa propre libération, aux côtés de ses alliés britanniques, soviétiques et américains, elle recouvrait sa souveraineté. Après une occupation totale, tragique et humiliante, le 8 mai prenait, dans son Histoire, une place à nulle autre comparable.

Indéfectiblement attachés à la mémoire de ceux des leurs qu'ils célèbrent chaque 11 novembre, les anciens combattants des diverses générations proclament que l'anniversaire du 8 mai doit maintenir vivante la haute conscience nationale qui s'exprima lors de la victoire de 1945.

Le 8 mai doit être digne de tous ceux qui, sur le chemin parcouru par la France de 1940 à 1945, sont tombés pour que vivent nos générations et pour que celles qui nous suivent n'aient plus à connaître le nazisme, le racisme, l'oppression, la guerre, la terreur et la dégradation humaine.

Sa célébration solennelle est un acte civique de la plus haute valeur puisque, rappelant le droit alors conquis, pour tout citoyen, de vivre libre dans un pays libre et dans un monde en paix.

Françaises, Français, l'Union Française des Associations de Combattants vous appelle à vous joindre, dans les villes, les quartiers, les villages, à la célébration fervente de la Victoire sur le nazisme, le 8 mai 1978.

PENSIONS D'INVALIDITE

Pourcentages	Indices	Montant trimestriel au 1-2-78	Montant global payé ou à payer (principal + rappel) aux échéances des : 12-4-78 Victimes civiles	19-4-78 14-18	19-5-78 39-45	19-6-78 Hors-guerre
INVALIDES DE 10 A 80 %						
10 %	42	252,74	254,58	255,32	253,47	254,69
15 %	63	379,11	381,88	382,98	380,20	382,04
20 %	84	505,47	509,17	510,64	506,94	509,38
25 %	105	631,84	636,47	638,31	633,67	636,73
30 %	142	854,49	860,75	863,24	856,97	861,11
35 %	166	998,91	1 006,23	1 009,14	1 001,81	1 006,65
40 %	189	1 137,31	1 145,65	1 148,96	1 140,61	1 146,12
45 %	213	1 281,73	1 291,13	1 294,86	1 285,45	1 291,66
50 %	236	1 420,13	1 430,55	1 434,68	1 424,26	1 431,14
55 %	260	1 564,55	1 576,03	1 580,58	1 569,10	1 576,68
60 %	284	1 708,97	1 721,51	1 726,48	1 713,94	1 722,22
65 %	308	1 853,39	1 866,99	1 872,38	1 858,78	1 867,76
70 %	332	1 997,81	2 012,47	2 018,28	2 003,62	2 013,30
75 %	356	2 142,23	2 157,95	2 164,18	2 148,46	2 158,84
80 %	380	2 286,65	2 303,43	2 310,08	2 293,30	2 304,38
INVALIDES DE 85 A 100 %, SANS OU AVEC ALLOCATION G.M.						
85 % sans all. G.M.	489	2 942,56	2 964,15	2 972,71	2 951,11	2 965,37
85 % avec all. G.M.	625	3 760,94	3 788,54	3 799,47	3 771,87	3 790,10
90 % sans all. G.M.	522	3 141,14	3 164,18	3 173,32	3 150,27	3 165,49
90 % avec all. G.M.	745	4 483,04	4 515,94	4 528,97	4 496,07	4 517,80
95 % sans all. G.M.	574	3 454,05	3 479,39	3 489,44	3 464,09	3 480,83
95 % avec all. G.M.	872	5 247,26	5 285,77	5 301,03	5 262,52	5 287,95
100 % ss all. G.M.	628	3 778,99	3 806,72	3 817,71	3 789,98	3 808,29
100 % av. all. G.M.	1 000	6 017,50	6 061,66	6 079,16	6 035,00	6 064,16

RETRAITE DU COMBATTANT

Montant au 1-2-78 { Indice 33 - annuel : 794,32 - semestriel : 397,16

Echéance d'avril 1978 - Période du 1er novembre 1977 au 30 avril 1978

Retraite à l'Indice 33		Retraite à l'Indice 24 (1)	
Au taux de septembre 1977 ..	382,32	Au taux de septembre 77 (du 1-11-77 au 30-12-77) (2) ..	92,68
Rappel taux de septembre 77 (du 1-9 au 30-10-77)	3,08	Rappel taux septembre 77 (du 1-9 au 30-10-77) (2)	2,24
Rappel taux de décembre 77 (du 1-12-77 au 30-1-78)	3,02	Rappel taux décembre 77 (du 1-12 au 30-12-77) (2)	1,10
Rappel taux de février 78 (du 1-2 au 30-4-78)	7,42	Au taux de janvier 78 (du 1-1 au 30-4-78) (3)	260,92
		Rappel taux février 78 (du 1-2 au 30-4-78 (3)	2,89
	395,84		359,83

Le DIMANCHE 4 JUIN 1978 à 10 h 30
devant notre monument
au Cimetière de Bagneux

CEREMONIE

en hommage
aux combattants juifs
morts pour la France
au cours de la dernière guerre

Venez nombreux avec vos familles et vos amis à notre manifestation du souvenir du 4 juin prochain.

Le 28 mars dernier
La forêt portant le nom de
BERNARD PONS
a été inaugurée en Israël

NOUS publions ici des extraits de l'allocution prononcée par notre Président le Docteur Danowski, le 28 mars dernier à l'inauguration de la stèle au nom de Bernard Pons, près de Jérusalem dans la Forêt du Mont Giibua.

Cette émouvante cérémonie se déroula en présence du directeur du K.K.L., Eliezer Rechef, qui prit la parole, de nos amis faisant partie du voyage collectif, et de la délégation de notre Union composée de L. Salamon (trésorier), Czarny (secrétariat), Dr Gorovit (Comité), Apeloig (Comité), Mme Lilenstein (Comité). Ajoutons que M. L. Salamon a également pris la parole.

L'allocution du Dr. DANOWSKI

Un double but a inspiré notre Union d'organiser ce voyage collectif : marquer directement la date du 30e anniversaire de la création de l'Etat d'Israël et l'inauguration d'une Forêt portant le nom de notre regretté président Bernard Abraham Pons.

Avant d'accomplir ce geste solennel, permettez-moi de vous dire brièvement qui était le président Bernard Pons.

Originaire de Pologne, il arrive en France entre les deux guerres, il fonde un foyer. Dès qu'Hitler déclenche la 2e guerre mondiale en 1939, il s'engage dans l'armée française pour défendre ce noble pays qu'il considère comme sa nouvelle patrie.

Bernard Pons monte au front avec le 12e R.E.I. la chance lui sourit, il n'est ni blessé, ni fait prisonnier, mais son âme est meurtrie de voir la France souillée par la botte nazie.

Durant les années sombres de l'occupation, il fait partie de l'armée « des ombres » et accomplit des missions très périlleuses pour lesquelles il obtint la haute distinction honorifique de Chevalier de la Légion d'Honneur.

La guerre terminée, Pons est l'un des fondateurs de notre organisation. Notre monument à la mémoire de nos camarades tombés au champ d'honneur est, il faut le dire, en grande partie son œuvre. Membre du Comité, il devint par la suite vice-président et finalement président.

Homme instruit, il promenait son intelligence à travers les domaines les plus variés : philosophiques, politiques, artistiques, littéraires etc.

Il aimait ardemment Israël où il s'est rendu plusieurs fois. A ses retours il se plaisait à partager avec ses amis ses impressions et son admiration.

Aussi, notre Union a-t-elle décidé de perpétuer sa mémoire en donnant son nom à une nouvelle forêt qui avec celles qui existent déjà totalisent 50 000 arbres.

Par notre présence ici et par notre acte, nous avons voulu participer à la célébration du 30e anniversaire d'Israël, à qui nous adressons nos vœux les plus sincères de paix et de prospérité.

Notre ami
ELIE BLONCOURT
n'est plus

Avec la mort du grand patriote et résistant d'Elie Bloncourt nous avons perdu un grand ami, qui a souvent répondu à notre appel lors de nos cérémonies et manifestations.

Sa silhouette impeccablement droite malgré l'âge et la cécité il était de tous les congrès, de toutes les cérémonies et faisant entendre sa voix chaque fois que la justice a été bafouée.

Nous exprimons ici nos sentiments d'amitié à sa famille et à l'ANACRE, où il fut un de ses dirigeants jusqu'à sa mort.

LES CARTES DU COMBATTANT RESTENT VALABLES JUSQU'EN 1979

Le Service de Paris de l'Office National des Anciens Combattants et Victimes de Guerre communique :

A titre exceptionnel, demeurent valables jusqu'au 1er janvier 1979, les cartes du combattant du modèle déterminé par l'article A-142 du Code des Pensions (de couleur chamois) et ayant plus de cinq ans de date.

En conséquence, aucune demande de renouvellement de carte expirée n'est susceptible d'être reçue actuellement.

La campagne annuelle des Bons de Soutien connaît un grand succès

Cette année, notre campagne annuelle des bons de soutien a commencé, comme d'habitude, vers le 15 mars.

A la date du 20 avril, nous avons dépassé la somme de 20 000 F.

Comme vous le savez, les sommes collectées sont destinées à nos œuvres sociales et pour la plantation des arbres dans les forêts d'Israël.

Les bons de soutien donnent droit de participer au tirage d'une tombola comprenant de nombreux lots de valeur dont trois voyages en Israël.

Le tirage de la tombola aura lieu le mardi 21 juin à 20 h 30 précises au siège de notre Union, 26, rue du Renard (Métro Rambuteau ou Hôtel de Ville).

Il dépend de vous pour que notre campagne dépasse les succès précédents.

LE 10 MAI A 18 H CEREMONIE DE LA FLAMME

Cette année, exceptionnellement, la Cérémonie de la Flamme aura lieu non pas le 9 mai comme tous les ans, mais mercredi 10 mai.

Nos camarades sont priés de venir rendre hommage au Soldat inconnu à l'Arc de Triomphe.

Le rassemblement se fera à 18 h devant l'entrée du souterrain, place Charles-de-Gaulle.

LE 22 AVRIL, A COLOGNE
Pour l'interdiction des Associations S.S.

Les organisations de la Résistance et de la Déportation se sont unies sur les termes de l'appel adopté à Bruxelles le 11 juin 1977 :

« Dissolution des associations d'anciens S.S. ; interdiction de leurs manifestations et de leur propagande mensongère. »

Une manifestation internationale a été prévue pour le samedi 22 avril 1978 à 14 h 30 à Cologne.

Une délégation de notre Union a participé à cette importante manifestation.

Nos camarades sont amicalement invités avec leurs familles à la séance cinématographique privée qui aura lieu le MERCREDI 26 AVRIL A 15 H 30 à notre siège, 26, rue du Renard.

Au cours de cette séance sera projeté le film anglais mondialement réputé : « LES BOURREAUX MEURENT AUSSI. »

Paris a célébré dignement le 35e anniversaire du soulèvement du ghetto de Varsovie

C'est le 16 avril qu'un Comité des organisations a réuni une salle comble au Palais des Arts où un hommage solennel a été rendu aux héros de l'insurrection du ghetto de Varsovie.

Le 19 avril, à l'appel du C.R.I.F., un grand nombre de juifs et non-juifs sont venus défiler avec les personnalités de tout bord.

Cette importante manifestation s'est terminée devant le mémorial du Martyr juif par un vibrant appel lu par le président du C.R.I.F. et par des récitations émouvantes.

>> Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah <<

Avril 1978 p.2

Les Pèlerinages

LE 12e R.E.I.

Le pèlerinage annuel du 12e R.E.I. aura lieu cette année le dimanche 7 mai à Soissons. Téléphoner à M. P. Gerstner, au numéro : 805-03-78.

LE 22e R.M.V.E.

Le pèlerinage du 22e R.M.V.E. aura lieu le dimanche 11 juin à Berny-en-Sauterre. Le départ s'effectuera à 7 heures au métro La Chapelle.

Le 23e R.M.V.E.

L'Amicale des Anciens Combattants du 23e R.M.V.E. organise son pèlerinage annuel le dimanche 25 juin 1978 à 10 heures.

La cérémonie commémorative à la mémoire des camarades tombés au champ d'honneur aura lieu au pied du Monument à Missy-aux-Bois en présence de personnalités civiles et militaires.

Un banquet aura lieu ensuite à Soissons au restaurant du Lion Rouge.

La présence de tous est souhaitable.

Contre la campagne mensongère tendant à blanchir les nazis la Croix-Rouge Internationale proteste

On sait quelle critique fut adressée, après la guerre à la Croix-Rouge Internationale, par les rescapés des camps de concentration hitlériens. Une démarche actuelle de cet organisme n'en prend que davantage de valeur. En effet, le 1er février, M. Alexandre Hay, président du C.I.C.R., s'est élevé contre « une propagande mensongère visant à laver le régime national-socialiste de l'accusation de génocide ». **C'est au siège du comité, à Genève, qu'il a dénoncé les campagnes néo-nazies dont nos lecteurs sont bien informés. Il s'est élevé contre les publications tendancieuses, répandues notamment dans les écoles allemandes, qui cherchent à faire croire que les victimes du nazisme ne furent « QUE » 350 000. Il a expliqué que ce nombre est seulement celui des morts formellement identifiés par le C.I.C.R., alors que celui-ci est parfaitement conscient de n'avoir pu identifier qu'une « infime minorité des disparus ».**

De l'avis de M. Hay, il sera à tout jamais impossible « de chiffrer la masse broyée par le système concentrationnaire ». **Elle ne peut se compter que par millions.**

Cérémonie en hommage aux héros du Groupe Mamouchian

Des centaines de personnes sont venues rendre hommage aux 23 résistants d'origine étrangère tombé, en héros, sous les balles nazies le 21 février 1944.

Cette émouvante cérémonie se déroula en présence de nombreuses personnalités civiles et militaires et, de plusieurs représentants d'ambassades.

Mafini, président de l'UGEVRE, salua les invités et notre secrétaire, **M. Sister** évoqua le souvenir des 23.

Rappelons que c'est notre camarade **J. Fridman**, président d'honneur de l'Union, qui présida la cérémonie en 1977.

LISTE DES DONS

Nous avons le plaisir de publier la nouvelle liste des dons.

Que les généreux donateurs en soient remerciés.

Anonyme	500
Mme Bob	300
Mme Brutman	300
Mme Jablonka	150
Mme Kilstein	100
Katz	250
Mandelblit	300
Meyer	500
Moskovitch	340
Mydlarz	100
Serman	300
Schweitzer	100

NOS PEINES

Nous exprimons nos plus sincères condoléances aux familles de nos camarades disparus :

GROSS Abraham
MARYNBERG Jacob
PRZYROWSKI Mendel
RAPPOPORT Mendel
ROZE Abram-Armand
WALDMAN Israël
WOLKOWICZ Eliaz
BOBKOWSKI dit BOB David

♣

Que notre camarade ZYLBERBERG Israël soit assuré de notre sympathie pour la perte de son épouse Bela ZYLBERBERG.

LA PESTE NE MEURT JAMAIS

Camus écrivait : La Peste, jamais ne meurt ni disparaît. *La Peste, en l'occurrence, c'est le nazisme, le racisme et l'antisémitisme, qui, depuis quelque temps, se manifestent en France ouvertement.*

Le spectacle permanent des affrontements politiques, les soucis économiques des Français, relèguent au dernier plan les agissements des nostalgiques de régimes dictatoriaux. Et pourtant c'est une réalité, il existe une nouvelle vague d'antisémitisme dans notre pays.

Dijon, Marseille, Toulouse sont le théâtre des activités tolérées, des néo-nazis, fascistes, antisémites, qui étalent au grand jour leurs menaces, couvrent les murs de graffiti, jusque dans les cimetières.

C'est à Strasbourg que le Docteur Marcel Ilfrig, directeur de la revue « Elsa » écrit : à propos des Juifs : « Je vous donne les conseils suivants : qu'on brûle leurs synagogues et leurs écoles, et s'il en reste quelque chose que l'on mette des pierres et de la terre pour que l'on ne voit plus jamais rien d'eux. »

Curieusement malgré la plainte émanant de la Ligue des Droits de l'Homme de la section de Strasbourg, malgré les violations répétées de la loi, la revue n'a jamais été interdite ni saisie.

La renaissance du nazisme en Allemagne Fédérale commence à faire tache d'huile, sans pour autant que nos gouvernants s'en inquiètent outre mesure.

A preuve, cette information diffusée par la section française d'Odessa international (organisation des anciens S.S. et criminels de guerre), à l'intention « de la Juiverie internationale » : Les exécutions commenceront à partir de janvier.

Menaces de mort, profanation des tombes, inscriptions sur les murs où l'on peut lire : Mort aux Arabes, que le sang des Juifs gicle, *sont le quotidien des nazillons, sans pour autant troubler la bonne conscience de nos concitoyens.*

Tout se passe comme si les pouvoirs publics ignoraient cette campagne antisémite qui, lancée délibérément à la veille d'élections importantes, en pleine crise économique, est propice à la résurgence du nazisme.

On oublie trop facilement que l'avènement du nazisme en Allemagne a été l'aboutissement d'une campagne antisémite et l'aggravation de la crise économique.

L'histoire se renouvelant, plus que jamais la vigilance s'impose, l'oubli du mal ne fait pas progresser le bien.

Il ne suffit pas d'afficher son horreur des camps. Ces mêmes camps que d'aucuns souhaiteraient rouvrir à l'intention des Juifs et Arabes. Il faut avoir la loyauté et le courage de dénoncer jour après jour les tentatives de renaissance de la « Bête immonde ».

De demander, d'exiger des pouvoirs publics les poursuites et les sanctions qui s'imposent à l'égard des associations d'anciens S.S. et volontaires français de la division Charlemagne qui, dans l'impunité, osent se manifester ouvertement.

Il est à souhaiter que notre grande fédération dont l'audience n'est pas contestée fasse entendre sa voix au sein de la C.I.A.P.G. Que notre Président de la République, qui se plaît à regarder la France profondè, décèle dans cette profondeur, la petite lueur qui pourrait, si l'on n'y prend garde, attiser la flamme qui risquerait d'embraser l'Europe entière.

René BERGERET,
« Le Front des Barbelés »,
mars 1978

Notre camarade Charles BORY a 75 ans

C'est avec plaisir que nous avons fêté le 75e anniversaire de notre camarade, membre du Comité, Charles Bory, lors d'une séance du Comité directeur.

Le Président, au nom de tous, lui a souhaité longue vie et travail fructueux.

Bory, très touché par les paroles d'amitié, a fait don de 500 F pour nos œuvres.

Notre ami Henri GLASBERG à l'honneur

Au cours d'une brillante réception dans les salons de l'Hôtel George V et en présence de nombreuses et éminentes personnalités civiles et militaires dont l'ambassadeur d'Israël, Mordehai Gazit ; le Grand Rabbin de France, Jacob Kaplan ; le secrétaire d'Etat aux Anciens Combattants, M. Jean-Jacques Beucler, a remit les insignes de Commandeur de la Légion d'honneur à notre ami Henri Glasberg, capitaine honoraire et président de la Fédération des Associations des Anciens Combattants Juifs.

Une importante délégation, conduite par notre président Dr Danowski, a assisté à cette magnifique réception.

Sur notre cliché, le ministre félicite notre heureux récipiendaire.

L'UNESCO engage la lutte contre le racisme et l'apartheid

Un appel de déclaration sur la race et les préjugés raciaux qui sera soumis en octobre à la Conférence Générale de l'UNESCO, a été approuvé par les représentants de 99 Etats membres de l'Organisation réunis pendant une semaine au palais de la place Fontenoy, à Paris. Ces conférences ont été suivies d'une « table ronde » organisée à l'occasion de « l'année internationale pour la lutte contre l'apartheid » et du 18e anniversaire du massacre de 68 Noirs, le 21 mars 1960, à Sharpeville en Afrique du Sud.

« Tous les hommes appartiennent à la même espèce et descendent de la même souche. Ils naissent égaux en dignité et en droit. » *Cette reconnaissance de l'égalité de tout être humain quelles que soient sa race, son origine ethnique ou nationale, sa couleur, et sa religion, est un extrait du premier des dix articles du projet de déclaration qui, après approbation définitive à la prochaine conférence générale de l'UNESCO, apparaîtra comme un véritable « code mondial de la lutte contre le racisme et la discrimination raciale ».*

Pour la première fois dans l'histoire de l'organisation, qui lutte contre le racisme depuis 1950, une telle résolution a été approuvée par consensus, sans vote par des représentants gouvernementaux. Elle pourra donc être considérée comme « règle obligatoire pour les Etats ».

Maurice PLANTIER, nouveau secrétaire d'Etat aux A.C.

M. Maurice Plantier, le nouveau secrétaire d'Etat aux A.C., est Commandeur de la Légion d'honneur. Il est en outre titulaire de la Croix de guerre et de la rosette de la Résistance.

NOS VŒUX

Nous adressons nos plus chaleureuses félicitations à notre camarade MALACH, membre de notre Comité, et son épouse, à l'occasion du mariage de leur fils François avec Mlle Sarah HOUTA.

Tous nos vœux au jeune couple.

♣

Toutes nos félicitations à notre camarade KALMA et Mme, pour la naissance de leur cinquième petit enfant Olivier.

Fin décembre 1979

Prescription des crimes de guerre en R.F.A.

Le Bureau Central pour la Recherche des Crimes Nazis à Ludwigsburg mène actuellement 193 procédures d'enquête.

Le Procureur Général Adalbert Ruckerl, donnant cette information, a dit que le Bureau a ouvert 3 951 procédures depuis sa fondation il y a vingt ans. 3 758 affaires ont été remises aux Parquets compétents afin qu'ils procèdent aux inculpations.

Mais le plus important de la déclaration du Procureur Ruckerl ne réside pas dans les chiffres. Il réside dans l'affirmation que « AVEC L'ENTREE EN VIGUEUR DE LA PRESCRIPTION DES MEURTRES PERPETRES SOUS LE REGIME NAZI, L'ACTIVITE D'ENQUETE DU BUREAU CENTRAL S'ACHEVERA LE 31 DECEMBRE 1979 ».

Autrement dit, le gouvernement fédéral s'apprête bien à proclamer la prescription, **sans tenir le moindre compte des résolutions de l'O.N.U. qui ont constaté l'imprescribilité des crimes de guerre et contre l'humanité.**

Sans tenir le moindre compte que la Convention franco-allemande de 1972 n'a pas encore connu le moindre début d'application : les Lischka, Müller, Hagen, Heinrischsohn, Ernst, Merdsche... sont toujours en liberté non inculpés.

Comme nous l'avons dit, il est évident que les autorités allemandes chargées de l'application de cette convention cherchent à gagner du temps.

>> Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah <<

אונזער ווילן

ארגאן פון פארבאנד פון די געוו. יידישע פראנט=קעמפער

צום 35-סטן יאָרטאָג פון העלדישן אויפשטאַנד פון וואַרשעווער געטאָ

דעם 19־טן אַפּריל איז געוואָרן פינף און דרייסיק יאָר זינט די וועלט האָט זיך דערוווּסט וועגן לעגענדאַרן אויפשטאַנד און אַז נאָך די לעבנגעבליבענע יידן פון וואַרשעווער געטאָ זיינען פאַראייניקט אַרויס אין אָפענעם קאַמף קעגן די נאַצישע באַרבאַרן.

— ס'איז געווען פסח־צייט, שרייבט צוו"אַ שמעון דאַטנער אין זיינס אַ גרעסערער אַרבעט. אַנשטאָט פראַווען דעם סדר און לייענען די הגדה, האָבן די לעצטע 60 טויזנט יידן — די שארית הפליטה פונעם האַלב־מיליאָניקן יידישן וואַרשע בעת דער צווייטער וועלט־מלחמה — אין אַ פאַרביסענעם און אומגלייכן געראַנגל באַוויזן מיטן אייגענעם צער און אייגענעם לעבן די אמתדיקייט פונעם סדר־פסח־פסוק: „ובכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו" (אין יעדן דור און דור וויל מען אונדז פאַרטיליקן): און הגם קיין ישועה האָבן זיי נישט דערלעבט, קיין נס איז נישט געשען, און הגם זייער גורל איז לכתחולה געווען אַ געחתמעטער — דאָך האָבן זיך דערמאָלט צווישן די מויערן פונעם ברענענדיקן געטאָ אָפּגעשפּילט סצענעס, וואָס זיינען געווען אַ חידוש: „יידן קעמפן. יידן שטעלן אַ ווידערשטאַנד מיטן — נעבעכדיקן — געווער אין האַנט! אויף פייער ווערט געענטפערט מיט פייער! דייטשן פאַלן אויף די גאַסן פון וואַרשע. זיי אַנטלויפן, 1 מאָל, 2 מאָל, קערן זיך צוריק מיט טאַנקן, האַרמאַטן, פלאַמען־וואַרפערס, אַעראָפּלאַנען און כל מיני כלי משחית, וואָס די מאָדערנסטע וויסנשאַפט האָט אַריינגעלייגט אין די הענט פון די מאָדערנסטע מענטשן־פרעסער. און די יידן קעמפן, זיי גיבן זיך נישט אונטער.

בליק־שנעל דערגרייכט די ידיעה אין די בונקערס, ווו קינדער און מאַמעס און ווערלאָזע מענער און זקנים ווערן דערשטיקט פון היץ און רויך און מאַנגל אין וואַסער; זי דערגרייכט די הייזער און בלאָקן, ווו יידן ווערן פאַרברענט לעבעדיקערהייט און ווו איינצלנע פּרוּוון זיך ראַטעווען, שפּרינגענדיק פון די העכסטע שטאָקן אויפן וואַרשעווער ברוק, ווו ס'וואַרטן אויף זיי שוין די רוצחים מיט... פאַטאַ־אַפּאַראַטן און אויטאָמאַטן אין די הענט; מיט אַ ציטער אין האַרצן האָבן זיך צוגעהערט יידן, צונויפגעדריקטע אין די אונטערערדישע קאַנאַליזאַציע־רערן, צום געקנאַל פון די באָמבעס־אויפרייסן און אויטאָמאַטן־שיסעריי איבער זייערע קעפּ.

אומקומענדיק צווישן די ברענענדיקע חורבות און פאַלנדיקע מויערן איז דאָס לעצטע וואָרט, די צוואה פון דער יידישער קאַמפּס־אָרגאַניזאַציע דערגאַנגען צו דער וועלט:

„עס גייט אָן דער קאַמף פאַר אונדזער און אייער פרייהייט און כבוד!

מיר ווילן זיך נוקם זיין פאַר די פאַרברעכנס פון אַשוויענטשים, טרעבלינקע, בעלזשעץ, מאַידאַנעק!

זאָל לעבן די פרייהייט!

טויט די תלינים און הענקער!

זאָל לעבן דער קאַמף אויף לעבן און טויט קעגן אָקופּאַנט!"

בלייבן וואַכזאַם קעגן די מלחמה־געפאַרן. בלייבן טריי דעם יידישן פאָלק און מדינת ישראל, וואָס פייערט איצט איר 30־יאָריקן טאָג פון אַנטשטייאונג און העלפן געווינען דעם געגאַרטן שלום אין נאָענטן מזרח, וועט זיין די ווירדיקסטע באַערונג פון דעם אָנדענק פון די אומשטערבלעכע גיבורים פון וואַרשעווער געטאָ. זייערע העלדנטאַטן וועלן אויף שטענדיק בלייבן די טעמע פון באַוווּנדערונג און פון פּיעטעט און וועלן אָנרעגן אַלע פרייהייט־ליבנדיקע מענטשן צו קעמפן פאַר אַ וועלט פון יושר און פון גלייכבאַרעכטיקונג פאַר אַלע פעלקער.

אייביקער רום, אייביקער כבוד, אונדזערע העלדן פון וואַרשעווער געטאָ!

* * *

אונדזער פאַרבאַנד האָט זיך ווי שטענדיק באַטייליקט אין די געטאָ־פייערונגען, וואָס זיינען פאָרגעקומען אין פּאַריז: דעם 16־טן אַפּריל אין „פאַלע דעז'אַר" און דעם 19־טן, אויף דער פייערונג פון קריף ביים „מעמאָריאַל פון יידישן מאַרטירער".

איר וועט קומען צאַלרייך

זונטיק, דעם 4־טן יוני 1978, 10 פרי

אויף דער טראַדיציאָנעלער יערלעכער אָנדענק־צערעמאָניע

לכבוד אונדזערע געפאַלענע און אומגעקומענע יידישע פראָנט־קעמפער פון דער 2־טער וועלט־מלחמה
וואָס קומט פאָר, ווי שטענדיק,
ביים מאָנומענט פון דער יידישער גבורה
אויפן בית־עולם באַניע

אונדזער פּראָטעסט קעגן שוידערלעכן טעראָר־אַקט ביי תל־אביב

מיר ברענגען דאָ ווייטער מיט אייניקע קירצונגען, דעם אינהאַלט פון דער טעלעגראַמע, וואָס דער פאַרבאַנד האָט איבערגעשיקט צום ישראל־אַמבאַסאַדאָר:

— טיף אויפגעטרייסלט צוליבן שענדלעכן אַטענטאַט, וואָס אַ פּאַלעסטינער קאָמאַנדאָ האָט דורכגעפירט איבער דער ציווילער באַפעלקערונג אין ישראל, דערונטער פרויען און קינדער, דריקט אויס דער יידישער קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד זיינע טיפּסטע מיטגעפילן די אַזוי שווער־געטראָפענע משפחות פון די קרבנות און דעם פאָלק פון ישראל.

ער פאַראורטיילט אַמשאַרפסטן אַזעלכע אַקטן פון באַרבאַרישן טעראָריזם, וואָס רעוואָלטירן דאָס מענטשלעכע געוויסן.

דער מעסאַזש איז אונטערגעשריבן דורכן פּרעזידענט ד"ר דאַנאָווסקי, גענעראַל־סעקרעטאַר א. בלום.

יידישע קאָמבאַטאַנטן וועלן קומען צאַלרייך

דינסטיק, דעם 10־טן מאַי 18 אַזייגער אויף דער

פלאַם־צערעמאָניע

אָרגאַניזירט דורך דער פעדעראַציע פון יידישע קאָמבאַטאַנטן־אָרגאַניזאַציעס

פילם־אונטערנעמונג ביים יידישן קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד

מיטוואָך, דעם 26־סטן אַפּריל, 3.30 נאָכמיטאָג, אָרדנט איין דער פאַרבאַנד אין זיין לאָקאַל, 26, רי די רעגנאַר אַ פילם־מאַטינע.

אויף דער דאָזיקער אונטערנעמונג וועט געוויזן ווערן דער פּראַכטפולער ענגלישער פילם וועגן דער רעזיסטאַנס קעגן די נאַציס אין טשעכאָסלאָוואַקיע „די תלינים שטאַרבן אויך".

איינטריט פריי, רעזערווירט פאַר מיטגלידער און פריינט.

אונדזער פאַרבאַנד פאַרפלאַנצט אַ וואַלד אין ישראל אויפן נאָמען פון ב. פאַנס

ווי באַוווּסט האָט אין ישראל געוויילט אַ גרופּע פון קנאַפּע 40 מיטגלידער פון אונדזער פאַרבאַנד אין שפּיץ מיטן פּרעזידענט ד"ר דאַנאָווסקי, קאַסירער ל. סאַלאַמאַן, ד"ר גאַראַוויץ, מ. טשאַרני, נ. אַפּעלאָויג און פרוי ליליענשטיין, מיטגלידער פון צענטראַל־קאָמיטעט.

דער הויפּט־ציל פון דער קאָלעקטיווער רייזע צום 30־סטן יום העצמאות איז געווען זיך צו באַטייליקן אין דער פייערונג פון פאַרפלאַנצן אַ וואַלד פון 10 טויזנט ביימער פון ק.ק.ל. אויפן באַרג גלבוע אין גליל.

די דאָזיקע פייערונג איז פאָרגעקומען צום באַשטימטן טאָג, דעם 28־טן מערץ.

בעת אָט דער זייער רירנדיקער צערעמאָניע פון פאַרפלאַנצן די ערשטע ביימער אין נייעם וואַלד, ווו ס'איז אויך אַנטהילט געוואָרן אַן אָנדענק־טאָוול נאָך אונדזער פאַרשטאָרבענעם פּרעזידענט בערנאַרד פאַנס, האָט דער דירעקטאָר פון קרן־קימת ה' אליעזר רשף אָנגעוויזן אין זיין רעדע אויף דעם גרויסן אָנטייל פון אונדזער פאַרבאַנד אין דער טעטיקייט פון פלאַנצן ביימער אין ישראל. דער רעדנער האָט דערמאָנט, אַז ביז איצט האָט דער פאַרבאַנד שוין פאַרפלאַנצט העכער 40 טויזנט ביימער.

אונדזער ח' ל. סאַלאַמאַן האָט אין זיין רעדע באַזונדערס אונטערגעשטראָכן, אַז דער פאַרבאַנד, וועלכער אָרגאַניזירט האַיאָר, ווי אין די אַלע פריערדיקע יאָרן צו דעם צוועק אַ טאָמבאָלאַ־אַקציע, ווי אויך פאַר אונדזערע סאָציאַלע באַדערפענישן — דערפילט דערביי זיין ציל צו פאַרפלאַנצן רעגלמעסיק וועלדער אין ישראל.

צום סוף האָט אונדזער פּרעזידענט ד"ר דאַנאָווסקי אַרויסגעהויבן אין זיין רעדע די פּערזענלעכקייט פון אונדזער פאַרשטאָרבענעם חבר אַבראַהם בערנאַרד פאַנס ווי זיין גרויסן ביישטייער ביים אָרגאַניזירן דעם פאַרבאַנד און זיין אַזוי פאַרצווייגטע טעטיקייט, דערונטער פאַר ישראל.

נאָך דער צערעמאָניע, וואָס איז פילמירט געוואָרן און וואָס וועט ביי אַ געלעגנהייט פּראָזשעקטירט ווערן אין אונדזער לאָקאַל, האָבן אונדזערע חברים פון דער עקסקורסיע און געסט באַזוכט דעם „בית קיבוץ לוחמי הגיטאות". זיי זיינען זייער האַרציק אויפגענומען געוואָרן דורך אונדזער פריינדין מרים נאָוויטש, וועלכע האָט באַקענט די געסט מיט דער געשיכטע פון קיבוץ, ווי וועגן די וואָס געפינען זיך דאָ, נאָכדעם ווי זיי האָבן קעמפנדיק איבערגעלעבט דעם היטלערישן גיהנום. דער באַזוך האָט געמאַכט אַ שטאַרקן איינדרוק אויף אונדזערע חברים.

מען דאַרף צוגעבן צום שבח פון אונדזערע אָנפירנדיקע חברים, אַז זיי האָבן מיט כבוד אויסגעפירט זייער שליחות, זיך פאַרנעמענדיק מיט דער עקסקורסיע, וואָס איז אין אַלגעמיין גוט אַדורך, מיט דער באַגעגעניש פון די אַנטי־נאַצי־קעמפער. דאַן מיט דער צערעמאָניע, ביים באַזוכן די אַנדערע פאַרפלאַנצטע וועלדער, דעם יד־ושם, ירושלים, די כנסת און אַזוי ווייטער.

דער סקאַנדאַל מיטן נאַציש־אַנטיסעמיטישן העץ־מאַטעריאַל אין ישראל

אַ דעפּעשע פון 25־טן פעברואַר פון ישראל האָט געמאָלדן וועגן דער ווענדונג פון דאָרטיקן פאַרבאַנד פון אַנטי־נאַצישע קעמפער צו בעגינען צו אינטערווענירן אין באָן און אין וואַשינגטאָן אין שייכות מיט דער נאַצישער „ליטעראַטור", וואָס ווערט פון ביידע לענדער פאַרשפּרייט אין דער וועלט און וואָס איז לעצטנס אויך אָנגעקומען קיין ישראל.

נאַצישע און אַנטיסעמיטישע מאַטעריאַלן, סימבאָלן און לאָזונגען פון די היטלער־צייטן, באַגלייט מיט אַ בריוו פול מיט שענדלעכע נאַצישע אויסדרוקן און דראָאונגען קעגן יידן און אַנטי־נאַציס אין ישראל איז געשיקט געוואָרן מיט דער פּאָסט אויפן אַדרעס פון ישראלדיקן פאַרבאַנד פון קעמפער פון אַנטי־היטלעריסטישן פראָנט און פון קרבנות פון נאַציזם אין תל־אביב.

וועגן דעם האָבן איבערגעגעבן אויף אַ פּרעסע־קאָנפערענץ אין תל־אביב (20.2) די אָנפירער פון פאַרבאַנד.

זיי האָבן איבערגעגעבן פאָטאָגראַפישע קאָפּיעס פון די שמוציקע נאַצישע מאַטעריאַלן, וואָס זיי האָבן איבערגעשיקט צו דער פּרעסע און צו

(סוף אויף זייט 2)

אונדזער טאָמבאָלאַ־אַקציע אין פולן טעמפּאָ

אונדזער האַיאָריקע טאָמבאָלאַ־אַקציע, וואָס האָט זיך אָנגעהויבן אָנהייב חודש מערץ, איז ווי יעדעס יאָר זייער וואַרעם אויפגענומען געוואָרן דורך אונדזערע מיטגלידער און פריינט.

דער רעזולטאַט איז ביז איצט אַ זייער צופרידנשטעלנדיקער, אָבער די אַקציע דאַרף פאַרגעזעצט ווערן אין זעלבן טעמפּאָ.

ווי באַוווּסט איז די טאָמבאָלאַ־קאַמפּאַניע באַשטימט פאַר די סאָציאַלע צוועקן פון פאַרבאַנד און פאַר פלאַנצן ביימער אין ישראל. האַיאָר איז פאַרפלאַנצט געוואָרן אַ נייער וואַלד צום אָנדענק פון אונדזער אומפאַרגעסלעכן פּרעזידענט בערנאַרד פאַנס.

צווישן די צאָלרייכע געווינסן זיינען פאַראַן דריי רייזעס קיין ישראל.

די ציאונג פון דער טאָמבאָלאַ וועט פאַרקומען מיטוואָך, דעם 21־טן יוני 20.30 אָוונט אין אונדזער לאָקאַל, 26, רי די רעגנאַר, מעטראָ: ראַמביטאָ אָדער האָטעל דע וויל.

קויפט און פאַרשפּרייט די טאָמבאָלאַ־קאַרנעטן.

Imprimerie IM.PO., 65, rue du Fg-St-Denis, Paris (10°).

Le Directeur : I. CLEITMAN

Commission Paritaire n° 1092 D 78

No - 161 Avril 1978 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

די קולטור־ארבעט פארנעמט א חשוב ארט אין דער טעטיקייט פון פארבאנד

אין די ראַמען פון די פייערונגען צום 100־סטן געבוירנטאָג פון ד״ר יאַנוש קאָרטשאַק, וואָס די „אונעסקאָ״ האָט פראָקלאַמירט פאַרן יאָר 1978, האָט דער פאַרבאַנד פון די געוועזענע יידישע קאַמבאַטאַנטן דורכגעפירט דינסטיק, דעם 31־סטן יאַנואַר אין זיין אייגענעם לאָקאַל אַ קולטור־אונטער־נעמונג, געווידמעט דעם גרויסן שריי־בער, פעדאַגאָג און מוטיקן קעמפער, וואָס ס׳איז געווען ביז זיין לעצטן אָטעם־צוג ד״ר יאַנוש קאָרטשאַק.

אין נאָמען פון דער קולטור־קאָמיסיע ביים פאַרבאַנד דערעפנט **א. בעלער**, אין דער אַנוועזנהייט פון אַ גרויסן עולם די אימפּרעזע. אין זיין קורצן אַריינפיר דערמאַנט ער ווער עס איז געווען יאַנוש קאָרטשאַק, וואָס איז געגאַנגען ווי אַ קדוש זיין לעצטן וועג, באַגלייטנדיק זיינע יתומים אין די גאַז־קאַמערן פון טרעבלינקע. ער גיט דאַן איבער דאָס וואָרט דעם חשובן פּרעלעגענט **פּראָפ. טוביה גראַל**, וואָס איז גוט באַקאַנט די יידי־שע פראָנט־קעמפער.

אין פאַרלויף פון אַ שעה צייט, האָט דער פּרעלעגענט געשילדערט דאָס לעבן און שאַפן פון ד״ר יאַנוש קאָרטשאַק, די לעגענדאַרע געשטאַלט שוין ביי זיין לעבן, אָפּגעבנדיק זיך מיט פאַרשן דאָס קינד, אַממערסטנס דאָס באַעוולטע, אָרעם קינד, דעם יידישן יתום, זיך אָפּשטעלנדיק דער־ביי אויף דעם שטאָלצן מענטש און ייד וואָס עס איז געווען י. קאָרטשאַק.

„קאָרטשאַק, דער פעדאַגאָג־מאַר־טירער און זיינע אומגעבראַכטע קינ־דער — זאָגט דער רעדנער — זייגען היינט מיט אונדז אין זאַל. זיי קאָנען נישט רעדן, אָבער זיי קאָנען וואָרענען קעגן די נייע געפאַרן וואָס עס שטעלן מיט זיך פאָר די נעאָ־נאַצים און פאַ־שיסטן״.

פּראָפעסאָר ט. גראַל האָט געצויגן די נויטיקע קאָנקלוזיעס אין מאָמענט ווען די נעאָ־נאַצים, פאַשיסטן, ראַ־סיסטן און אַנטיסעמיטן מאַניפעסטירן זיך אַלץ מער.

אויף אַ הויכן ניוואָ איז אויך געווען דער אויפטריט פון **עוזר קאווקא**, אין זיין צוגעפּאַסטן רעפּערטואַר. באַ־גלייט ביים פּיאַנאָ דורך דעם באַגאַבטן פּיאַניסט **עלי גאָלדענבערג**, האָט ער מיט פיל טאַלאַנט געזונגען מיט זיין פיין־ניואַנסירטער סאָמעטענער שטים מערערע לידער, דערונטער „שמוליק״ פון דאָרע טייטלבוים, „אַ וואָגן פון שיך״ פון אברהם סוצקעווער, „אַ וויג־ליד פון ווילנער געטאָ״, „אַ דין תורה מיט גאָט״, פאַרענדיקנדיק מיט אַ „חומש־ליד״ פון איציק מאַנגער, וואָס האָבן זייער שטאַרק אויסגענומען ביים עולם.

דאַן האָט דער פאָרזיצער **א. בע־לער** באַדאַנקט האַרציק דעם פּרעלע־גענט, די חברים ע. קאווקא און ע. גאָלדענבערג און געשלאָסן די איינ־דרוקספולע אימפּרעזע.

באַלערנדיקער רעפעראַט פון ד״ר דאַנאָווסקי

מיטוואָך, דעם 22־סטן פעברואַר, איז אין זאַל פון פאַרבאַנד פאָרגעקומען דער רעפעראַט פון אונדזער פּרעזי־דענט **ד״ר דאַנאָווסקי** אויף דער טעמע: „דער טאַבאַק און זיינע קאָנ־סעקווענצן״.

נאָך דער דערעפענונג פון **מ. שוסטער** האָט דער פּרעלעגענט אין פאַרלויף פון אַ שעה צייט באַגרינדעט די קראַנקייטן וואָס ווערן פאַראורזאַכט פון טאַבאַק, אָבער אויפקלערנדיק אויך די מיטלען ווי אַזוי זיך אָפּגע־וויינען פון רויכערן.

דער עולם האָט נאָכגעפאָלגט מיט גרויס אינטערעס דעם רעפעראַט, דער־נאָך געשטעלט פראַגן און צום סוף באַשאָנקען מיט אַפּלאָדיסמענטן דעם פּרעלעגענט.

מיטן זעלבן אינטערעס איז דאַן נאָכגעפאָלגט געוואָרן דער רעדנדי־קער פילם אויף דער זעלבער טעמע.

אין סך־הכל אַ באַלערנדיקער רע־פעראַט, וואָס האָט בייגעטראָגן אין קאַמף קעגן דער פּלאָג פון טאַבאַק.

מיטוואָך, דעם 21־סטן יוני פּונקט 20,30

26, רי די רענאַר

(מעטראָ ראַמביטאָ)

עפנטלעכע ציאונג פון אונדזער יערלעכער טאָמבאָלאַ

די איינקונפטן גייען פאַר פלאַנצן ביימער אין ישראל און פאַר די סאָציאַלע צוועקן פון אונדזער פאַרבאַנד

סקאַנדאַל מיטן נאַציישן מאַטעריאַל אין ישראל

(סוף פון זייט 1)

אַלע אַנטי־נאַצישע פאַרבאַנדן אין לאַנד. זיי האָבן אויך איבערגעגעבן וועגן דעם די אַמבאַסאַדעס פון מערב־דייטשלאַנד און פון די פאַראייניקטע שטאַטן, פאָדערנדיק פון זייערע רע־גירונגען, אַנצונעמען מיטלען אין זייערע לענדער קעגן די נאַצישע אָרגאַניזאַציעס.

זיי האָבן אויך איבערגעגעבן, אַז דער דראָאונג־בריוו, וואָס איז אָנגע־קומען צוזאַמען מיט די אַנדערע נאַ־צישע מאַטעריאַלן, איז געשיקט גע־וואָרן דורך דער היטלערישער גרו־פּע „ווערוואָלף״ אין סאַר־וועסטפאַליען ראַיאָן — אַ גרופּע, וואָס געהערט צו דער קאַמפּס־איינהייט אויפן נאָמען „גראָס־דויטשלאַנד״ איינעם אינטער־נאַציאָנאַלן פאַרבאַנד פון דער נאַציאָ־נאַל־סאָציאַליסטישער פּאַרטיי. דער אָנגעגעבענער אַדרעס פון דער גרו־פּע איז — די פאַראייניקטע שטאַטן: פּאָסט־קעסטל 6414, לינקאָלן, נ״ב 68506. ס׳איז אויך אָנגעגעבן דער אַדרעס פונעם אַרויסשיקער פון בריוו: פיליפּ ראָזענבערג, פּ״ק 269, 6780, נוישטאַדט, ווינשטראַסע, פעדעראַלע דייטשע רעפּובליק.

דער בריוו, אונטערגעשריבן דורך ל. פּ., שטורעמפירער (קאָמאַנדיר פון דער איינהייט) איז פול מיט העצע קעגן די יידן. זיי ווערן באַצייכנט אַלס וווכערער, בערזע־שווינדלער, שפּע־קולאַנטן פּראָפעסיאָנעלע פּאָליטיקער.

דער בריוו הייבט זיך אָן און ענ־דיקט זיך מיט אַן אַנזאָג פון בלוטיקער נקמה „פאַר די נירענבערגער פּראָ־צעסן, פאַר אייכמאַנען״ אאַ״וו. מען געפינט דאָרט דאַסגלייכן די נאַצישע לאָזונגען: „דערוואַך דייטשלאַנד!״ „הייל היטלער!״

אין דער ווענדונג, וואָס דער פאַר־באַנד פון די אַנטי־נאַצישע קעמפער אין ישראל האָט געשיקט צו בעגינען אין שייכות מיטן היטלערישן בריוו און מיט די אַנדערע העץ־מאַטעריאַלן, ווערט געצויגן די אויפמערקזאַמקייט פון פּרעמיער צו דער שטייגנדיקער כוואַליע פון נאַציזם און פאַשיזם אין אַ ריי מערב־לענדער בכלל, און נעמ־לעך אין מערב־דייטשלאַנד און אין די פאַראייניקטע שטאַטן.

„מיר זיינען איבערצייגט, זאָגט זיך צוו״א אין דער ווענדונג, אַז ס׳איז די פליכט פון דער ישראל־רעגירונג — צו רעאַגירן ביי דער מערב־דייטשער און אַמעריקאַנער רעגירונגען, אַז זיי זאָלן אָנעמען מיטלען צו ליקווידירן די דאָזיקע טומאה״.

איינדרוקספולע אנדענק־צערעמאָניע לכבוד די „23״ העלדן

נישט געקוקט אויף דעם שניי, גליטש און שלעכטן וועטער, איז אויפן רוף פון „אוזשעוור״ און פון אַנאַק״ר אויך האַיאָר געקומען אַ גרויסער עולם געוועזענע ווידער־שטענדלער צו באַערן די „23״ העלדן פון דער מאַנוכיאַן־ריימאַן גרופּע אויפן בית־עולם פון איווורי.

אין דער אַנוועזנהייט פון מער פון איווורי, פון ציווילע און מיליטערישע פאָרשטייער, דערונטער צוויי גענע־ראַלן, פון דער סאָוועטישער און איטאַליענישער אַמבאַסאַדעס, פון די פאַרייניקטע שטאַטן, פון ענגלאַנד, אונ־גאַרן, פוילן און פאָרטרעטער פון פיל קאָמבאַטאַנטן - אָרגאַניזאַציעס מיט זייערע פענער און קרענץ, אויפגענו־מען דורך ד״ר גראַוויץ, פּרעזידענט פון אושזעוו״ר, האָט מאַפּיני, פּרע־זידענט פון אושזעוו״ר געעפנט די אָנדענק־צערעמאָניע, באַדאַנקענדיק אַלע אַנוועזנדיקע. זשילבער וו. גע־נעראַל־סעקרעטאַר פון אַזשאַ״ר און אַ צווייטער ווידערשטענדלער האָבן אויסגערופן די נעמען פון די „23״ העלדן געפאַלענע פאַר פראַנקרייך, דערשאָסענע דעם 21־סטן פעברואַר 1944 אויפן מאָן וואַלעריאַן.

דער פאָרזיצער גיט דאַן לויט דער ריי דאָס וואָרט די צוויי רעדנער מ. שוסטער, סעקרעטאַר פון פאַרבאַנד, וואָס האָט גערעדט אין נאָמען פון אוזשעוו״ר און שאַמבעיראַן, נאָענטער מיטאַרבעטער פון געוועזענעם מיניס־טער, דעפּוטאַט און טריבון פּיער קאָט, וועלכער האָט גערעדט אין נאָ־מען פון אַנאַק״ר. זיי האָבן ביידע אַרויסגעהויבן די נאָבעלע פיגורן פון די געפאַלענע העלדן אין קאַמף קעגן נאַצישן שונא, וואָס זיי האָבן געפירט צוזאַמען מיט דער פראַנצויזישער רע־זיסטאַנס במשך פון די אָקופּאַציע־יאָרן.

פּ. ס.: אונדזער פאַרבאַנד איז גע־ווען פאַרטראָטן דורך די מיטגלידער פון צענטראַל־קאָמיטעט: מ. סאָסיע־וויטש, א. וועלער, ד. שוואַרץ, ש. מאַלעך, ר. קאַהן, ב. קויפמאַן, מאַיער (מיט דער פאָן).

די פערמאַנענצן וועגן „רעטערעט״ באַנייט

נאָך אַ לענגערן איבעררייס פון די פערמאַנענצן אויסשליסלעך פאַר די מיטגלידער פון פאַרבאַנד וועגן „רעט־רעט״ פון דער „סעקוריטע סאָסיאַל״, זיינען ווידער באַנייט.

די פערמאַנענצן קומען פאָר דעם ערשטן און דריטן מאָנטיק פון חודש, די פאַראינטערעסירטע קענען זיך איינשרייבן, ווייל אַז אַ ראַנדעוו איז שווער צו וויסן צי מען וועט קאָנען אויפגענומען ווערן.

צום טויט פון אַדאָלף בערמאַן

דער טויט פון אַדאָלף בערמאַן, דער פירער פון וואַרשעווער געטאָ־אויפשטאַנד, האָט שווער געטראָפן אַלע זיינע קאַמפּס־חברים און די וועלכע האָבן אים נעענטער געקענט. זיינע פאַרדינסטן זיינען אומגעהויערע אין קאַמף קעגן נאַציזם, פאַר באַ־שטראָפן די קריגס־פאַרברעכער. ער איז אויך געווען איינער פון די גרינ־דער פון וועלט־פאַרבאַנד פון יידישע ווידערשטענדלער, דעפּאָרטירטע און פּראָנט־קעמפער און פאַרשטייער אין פי״ר.

אַדאָלף בערמאַן האָט אַלס דעפּו־טאַט, שרייבער און זשורנאַליסט זיין גאַנץ לעבן זיך געשלאָגן פאַר אַ גע־רעכטן שלום פאַר ישראל. ער איז דערצו געווען אַ האַרציקער מענטש און גוטער חבר פאַר אונדז.

כבוד זיין אָנדענק!

אלגעמיינע פארזאמלונג פון „מיטיעל״ אדורך מיט דערפאלג

איבער 90 מיטגלידער זיינען גע־ווען אַנוועזנד אויף דער אַלגעמיינער פאַרזאַמלונג, וואָס איז פאָרגעקומען דעם 5־טן מערץ, אין גרויסן זאַל פון פאַרבאַנד ביי שיין־געדעקטע טישן.

נאָך אַ מינוט שטילשווייגן פון די פאַרזאַמלטע צו באַערן די לעצטנס פאַרשטאָרבענע מיטגלידער, עפנט די פאַרזאַמלונג דער פּרעזידענט פון „מיטיעל״ **י. פערסטונסקי**, ווינ־טשנדיק אַלע אַנוועזנדיקע אַ גוט יאָר און פיל געזונט. ער באַגריסט, אין וואַרעמע ווערטער, די חשובע געסט, דעם פּרעזידענט פון יידישן קאָמבאַ־טאַנטן־פאַרבאַנד, **ד״ר דאַנאָווסקי** און זיין פרוי, וועלכע ווערן אויפגע־נומען מיט אַפּלאָדיסמענטן.

נאָך דעם ווי דער פאָרזיצער פערסטונסקי, דריקט אויס זיין צו־פרידנקייט צו קאָנען ווידער אָנהייבן זיין סאָציאַלע טעטיקייט, שטרייכט ער אונטער די איבערגעגעבענע, ערנסטע און פאַראַנטוואָרטלעכע אַרבעט פון קאָמיטעט, וואָס פאַרדינט אַלעמענס צוטרוי און אָנערקענונג. ער גיט אַ וואָרט דעם סעקרעטאַר פון מיטיעל, **פּ. אָרטענשטיין**, וועלכער שטעלט פאָר דעם טעטיקייט־באַריכט פאַר דעם יאָר 1977. ער וויזט אָן די פאַרשידענע אַספּעקטן פון אונדזער מיטיעלער אַרבעט, שטעלט זיך באַזונדערס אָפּ אויף דער סאָציאַלער טעטיקייט, וואָס ווערט יעדעס יאָר מער דרינגנד און איז נויטווענדיק. ער דערמאָנט גע־וויסע שווער־קאָמפּליצירטע פאַלן, וועלכע דער „מיטיעל״ האָט דערליי־דיקט אויף אַ הומאַניטאַרן אופן ווי עס פּאַסט פאַר אַ מיטיעל פון קאָמ־באַטאַנטן־פאַרבאַנד.

נאָכן פינאַנציעלן און קאַסע־באַ־ריכט פון קאַסירער, **פעלדמאַן**, באַ־שטעטיקט דורך דער קאָנטראָל־קאָמי־סיע, פון פריינט **בליער**, מאַכט דער וויצע־פּרעזידענט **סאָסעוויטש**, אַ וויכטיקע עקספּאָזע וועגן די אַרבעטן, וואָס דער „מיטיעל״ דאַרף אונטער־נעמען איינגיכן: דאָס אויסבויען פון אַ נייעם קאָווע. ער קלערט אויף קלאָר און פאַרשטענדלעך די אָביעקטיווע אומשטענדן אין וועלכע עס זיינען אויסגעפירט געוואָרן די אַרבעטן. ער לייגט פאָר, אַז די פאַרזאַמלונג זאָל באַשטימען אַן איינמאָליקע באַשטייע־רונג פון אַלע מיטגלידער, בכדי צו קאָנען פינאַנציעל אָנטקעגנקומען דעם פּראָיעקט. דער פאָרשלאָג איז איינ־שטימיק באַשטעטיקט.

נאָך אַ קורץ־געפּאַסטער און איינ־טערעסאַנטער באַגריסונג פון פּרעזי־דענט דאַנאָווסקי, קומט פאָר אַ זאַכ־לעכע דיסקוסיע אין וועלכע עס האָבן אָנטיילגענומען **גוטנשטיין, שוואַרץ, בלייער, פעלדמאַן, באַקסענבוים**, פרוי **סאַר, סקילאַק** און אַנד.

נאָך דער דיסקוסיע ווערט פאָרגע־לייענט דורכן פריינט **באַקסענבוים** די רעזאָלוציע וועלכע באַדאַנקט דעם אָפּטרעטנדיקן קאָמיטעט פאַר זיין גו־טער אַרבעט און באַאויפטראָגט דעם נייעם קאָמיטעט אויסצופירן די אַר־בעטן וואָס די פאַרזאַמלונג האָט באַ־שטימט, גלייכצייטיק איינצואָרדענען אָפּטערע פאַרזאַמלונגען פון אַ קולטור־רעלן כאַראַקטער.

דער וויצע־פּרעזידענט, סאָסעוויטש, לייגט פאָר דעם נייעם קאָמיטעט וועל־כער ווערט איינשטימיק אָנגענומען. ער באַדאַנקט דאַן אַלע פאַרזאַמלטע פאַר דער גוטער אָרדענונג און שליסט די פאַרזאַמלונג.

די מיטגלידער זיינען אָבער נאָך לאַנג געבליבן אין זאַל, געשמועסט און זיך חבריש אונטערגעהאַלטן וועגן פאַרשידענע פראַגן.

פאַרן קאָמיטעט פּ. א.

דער אופאַ״ק און די מאַניפעסטאַציע פון 8־טן מאַי

אין צוזאַמענהאַנג מיטן יאָרטאָג פון זיג איבערן היטלעריזם, האָט דער אופאַ״ק, וואָס גרופּירט דריי מיליאָן געווע. קאָמבאַטאַנטן און קריגס־קרבנות פאַרעפנטלעכט אַ רוף צו אַלע אין אים אָנגעשלאָסענע אָרגאַניזאַציעס צו שיקן דעלעגאַציעס און די פענער אין פּאַריז, מאָנטיק, דעם 8־טן מאַי 12 אַזייגער אויף שאַנז־עליזע.

טרעף־פּונקט ביי מעטראָ: זשאָרזש סענק.

17־טן אַפּריל אָנטהילונג פון יידישן פּאַוויליאָן אין אוישוויץ

מיר האָבן זיך דערוווסט, אַז די דערעפענונג פון יידישן פּאַוויליאָן אין אוישוויץ איז פאָרגעקומען דעם 17־טן אַפּריל 1978.

אַ ריי דעלעגאַציעס פון פאַרשידענע לענדער האָבן געמאָלדן וועגן זייער אָנוועזנהייט, דערונטער פון ישראל און פון פראַנקרייך.

N° 161 Avril 1978 (2)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

JUILLET 1978. — N° 162 p. 1 Bimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939-1945

26, rue du Renard - 75004 PARIS - Tél. : 277-73-32

Réservez-vous les deux dates :

le 22 OCTOBRE 1978 à 10 heures à la mairie du 9e arrondissement ASSEMBLEE GENERALE

le 26 NOVEMBRE 1978 à 12 heures pour notre BANQUET ANNUEL dans les Salons CONCORDE-LAFAYETTE

Le 4 juin dernier, se déroula dans la dignité la Cérémonie du Souvenir en hommage à nos morts

La cérémonie du souvenir que notre Union organise tous les ans, en hommage aux combattants juifs morts pour la France au cours de la Dernière Guerre mondiale, est devenue traditionnelle.

En effet, depuis bientôt trente ans, elle se déroule au mois de juin, au Cimetière de Bagneux devant notre Monument aux Morts et en présence de nombreuses personnalités civiles et militaires.

C'est le dimanche 4 juin que cette émouvante manifestation du souvenir se déroula cette année.

Elle était placée sous le signe de deux événements : le 30e anniversaire de l'Etat d'Israël et le 35e anniversaire de l'insurrection du Ghetto de Varsovie.

Répondant à l'appel de notre Union, nos camarades sont venus nombreux pour exprimer leur détermination de garder vivace le souvenir de ceux qui donnèrent leur vie pour la France et pour la liberté.

Comme toujours et peut-être davantage encore, des personnalités françaises, juives et non-juives, ont, par leur présence, donné un éclat particulier à cette manifestation. On peut dire, sans exagération, que la France entière y était associée.

La cérémonie commença exactement à l'heure prévue, par l'allocution d'ouverture de notre Président le Dr Danowski.

Après la partie religieuse célébrée par le chantre Berlinski et l'aumonier militaire M. Gourevitch, et après le dépôt des gerbes de fleurs et des couronnes au pied du Monument, la musique militaire exécuta la Marseillaise et le Chant des Partisans.

Nous publions en 2e page des extraits des discours prononcés par le représentant de l'U.F.A.C. André Davergne et par notre Secrétaire M. Sister.

Avec l'Hymne du Ghetto joué par la musique militaire devant la foule debout, visiblement émue, se termina vers 11 h 30 cette belle manifestation du souvenir.

Le déroulement de la cérémonie était digne, le service d'ordre à la hauteur. Nos camarades méritent d'être remerciés.

Les personnalités présentes :

MM. Prat, représentant le ministre des Anciens Combattants ; Dubut, du ministère des Anciens Combattants ; Colonel Dureissex, représentant le gouverneur militaire ; Michaeli, Consul général d'Israël; général Robert Casso, représentant le maire de Paris ; André Davergne de l'U.F.A.C. ; Ginoux, député-maire de Montrouge ; Steg, de la LICA ; Farjon, du M.R.A.P. ; Kaufman, du C.R.I.F. ; Soffer de la Fédération des Anciens Combattants et de l'Association des Anciens Combattants Engagés Volontaires ; Bulawko et Goldsztejn, de l'Amicale des Anciens Déportés Juifs ; Maurice Louis, de la F.N.D.I.R.P. ; Kouliche de l'A.J.A.R. ; Steinman de l'U.J.R.E. ; Safirstein, Kanar et Rybak de l'U.S.J.F. ; Gurfinkel, de notre section de Saint-Quentin ; Tusczer, de notre section de Lyon ; Gerstner, du 12e R.E.I. ; Kotek, du 21e R.M.V.E. ; Nejman, du 23e R.M.V.E. ; Mme Bernard Pons.

Nous avons noté la présence des représentants des Sociétés Mutualistes suivantes : M. Stanislave, « Minsk-Mazowiecki » ; Mme Goldberg, « Les Amis de Paris » ; Kenigsman, « Parczek » ; Lerner, « Brest-Litowsk » ; Herszkowicz F. et Krausz, « Konsk » ; M. Skurnik « Varsovie et les Environs » ; « Siedelec ».

La liste n'étant pas complète, nous nous excusons auprès des personnalités qui ne sont pas citées.

Les drapeaux des organisations suivantes ont été remarqués : 21e-23e R.M.V.E., 12e R.E.I., Amicale des Anciens Déportés Juifs, Fédération des Anciens Combattants Juifs, Association des Prisonniers de Guerre des 5e et 14e arrondissements de Paris, de Cachan, de Malakoff, de Boulogne-sur-Seine, Association des Anciens Combattants Volontaires Juifs, Mutuelle auprès de notre Union.

CEREMONIE DE LA FLAMME

Le 10 mai dernier, la Flamme a été ravivée par la Fédération des Associations des A.C. et E.V. juifs dans l'armée française des deux guerres.

Le Président Henri Glasberg, Commandeur de la Légion d'honneur a offert l'épée pour accomplir le geste symbolique à S.E. M. l'Ambassadeur d'Israël à Paris assisté de deux Anciens Combattants titulaires de la Légion d'honneur.

Les membres de notre Union sont venus en grand nombre rendre hommage au Soldat Inconnu.

L'ACCORD SUR LES PRE-RETRAITES A ETE SIGNE

Aux termes d'un accord intervenu le 24 mai entre le Conseil national du Patronat français et l'ensemble des Syndicats, le texte sur les pré-retraites signé en juin 1977 va être étendu aux A.C., déportés et A.C.P.G.

Ces derniers pourraient donc bénéficier des allocations versées par l'U.N.E.D.I.C. s'ils décident de prendre leur retraite entre 60 et 65 ans. Jusqu'à présent, ils ne pouvaient faire valoir cette « garantie de ressource volontaire » qui correspond à 80 % du dernier salaire net. Ils auront désormais le choix entre cette ressource, ou celle qui leur était versée par la Sécurité sociale et les retraites complémentaires. Celle-ci se montait seulement à 70 % du salaire des dix meilleures années.

L'importante réunion du conseil d'administration de l'U.F.A.C.

Le 7 juin dernier, se réunissait à Paris, le Conseil d'Administration de l'Union départementale de Paris.

A l'ordre du jour figurait les points suivants :

— Examen de la situation des Anciens Combattants et victimes de guerre, rapport constant, 8 mai ;

— Recrudescence des activités néo-nazies.

Notre camarade M. Sosievicz représentait notre Union.

SENAT

A déposé une question écrite : M. André Méric (Légion d'honneur : attribution aux A.C. de 1939-45).

Le Colloque du MRAP contre le néo-nazisme

Le 10 juin dernier s'est tenu au Sénat un Colloque organisé par le MRAP ayant pour thème : « L'antisémitisme et le néo-nazisme aujourd'hui ». L'objectif du Colloque était de souligner que le nazisme renaît en France.

Parmi les éminentes personnalités ayant pris part à cette journée, nous avons noté la présence de l'historien bien connu M. Léon Poliakoff, l'écrivain Albert Memmi.

Le secrétaire général Albert Lévy a, dans sa conclusion, décrit l'action du MRAP contre la résurgence du nazisme et l'antisémitisme et a « insisté sur la nécessité d'une prise de conscience de l'opinion publique ».

Cette journée, comme celle d'ailleurs organisée au mois de janvier par le CRIF, ont eu un retentissement dans tous les milieux antiracistes de France.

Notre participation aux manifestations d'accueil de TEDDY KOLLEK Maire de Jérusalem

A l'occasion du séjour du maire de Jérusalem, M. Teddy Kollek, à Paris, nous avons répondu à l'invitation du « Mémorial du Martyr Juif » en déléguant nos camarades Ch. Appel, vice-président, et L. Salamon, trésorier de notre Union pour participer à cette émouvante cérémonie.

Nous étions également présents à la réception donnée au Musée Carnavalet par M. le Maire de Paris, Jacques Chirac, par notre président le Dr Danowski et par notre secrétaire M. Sister.

Notons que partout l'accueil du maire de Jérusalem a été particulièrement chaleureux.

VALEUR DU POINT D'INDICE AU 1er JUIN : 24,78 F

Le Journal officiel du 8 juin a publié les tableaux relatifs aux traitements des fonctionnaires à compter du 1er juin.

Il en ressort, par application du rapport constant, que la valeur du point d'indice de nos pensions passera à cette même date, à 24,78 F.

On reconnaît sur la photo notre président Dr Danowski, MM. Czarny, F. Artenstein, N. Appeloig, L. Salomon, Dr Gorovit, Mme H. Lifenstein, lors de leur voyage en Israël pour l'inauguration de la plaque de notre regretté président Bernard Pons portant le nom de la forêt au mont Gilboua.

Les numéros gagnants de notre tombola

Le 21 juin a eu lieu à notre siège la soirée au cours de laquelle a été tirée publiquement la liste des numéros gagnants par un jury.

Notre président Dr Danowski a ouvert la séance.

Après avoir souligné le succès de la campagne de la tombola et remercié l'assistance il a donné la parole au camarade S. Zylberberg. Celui-ci a évoqué les réalisations et but de notre action, pour planter des arbres en Israël, et pour les œuvres sociales.

On procède au tirage des numéros gagnants. C'est la chanteuse bien connue Léa Fischer qui procéda dans son tour de chants folkloriques en yiddich et en hébreu. Elle a été chaleureusement applaudie par l'assistance. La chanteuse a été accompagnée par notre camarade le talentueux pianiste Elie Goldenberg.

Rappelons que notre camarade H. Sadowski s'est distigué en collectant a lui seul la somme de sept mille francs.

Voici les numéros gagnants :

— 8 711, 16 617, 18 505 : un voyage en Israël ;
— 00858 : un magnétophone ;
— 8 557, 11 291, 14 133 : un transistor ;
— 4 211, 9 634, 10 206 : une calculatrice de poche ;
— 1 878, 7 836, 13 753, 18 720, 19 757 : une montre ;
— 4 546, 4 619, 9 416, 11 010, 15 496 : un briquet ;
— 4 498, 4 940, 5 389, 6 100, 19 397, 19 615 : un service à thé brodé main ;
— 2 475, 3 325, 3 570, 12 476, 17 982 : un service de table 12 couverts ;
— 2 183, 9 214, 9 556, 16 791, 18 108, 19 429, 19 722 : une parure de lit ;
— 10 881, 17 497 : un moulin à café ;
— 7 061, 15 916 : un appareil photo ;
— 00 581 : une pendulette ;
— 3 454, 11 264, 16 247 : un parfum Bourgeois ;
— 15 421, 16 611, 16 808 : une paire de boutons de manchette avec épingle à cravate ;
— 18 953 : atomiseur Homme ;
Les numéros se terminant par 308 gagnent un livre ;
Les numéros se terminant par 029 gagnent une boîte de mouchoirs.

Les heureux gagnants peuvent retirer les lots à partir du 3 juillet tous les après-midis à notre siège.

Large protestation contre la tenue du meeting fasciste à Paris.

L'annonce de la tenue d'un meeting par l'Internationale fasciscte européenne à Paris a suscité un très large mouvement de protestation.

Une très grande contre-manifestation a eu lieu mardi le 27, de la Place d'Italie jusqu'à Montparnasse.

Cette protestation a été vive aussi contre le rassemblement nazi de Brandy-les-Tours.

>> Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah <<

Juillet 1978 p.2

NOTRE CEREMONIE DU SOUVENIR

L'allocution du Dr Danowski

Quand, à la déclaration de la guerre, les Français gagnèrent leurs dépôts respectifs, plusieurs milliers d'étrangers, dont 60 % environ furent **des Juifs,** stationnaient devant les bureaux de recrutement à Paris et en province afin de souscrire un engagement volontaire dans l'armée française.

Venus d'horizons et de pays différents, ils abandonnaient leurs facultés, leurs commerces, leurs ateliers, tous animés par la ferme vo-

lonté d'apporter leur concours à la France hospitalière dans la défense de sa liberté et de son indépendance.

Leur comportement sur les champs de bataille dans les Ardennes, dans la Somme, dans l'Aisne et dans le lointain Narvik fut **exemplaire.**

Un grand nombre d'entre eux trouvèrent la mort au champ d'honneur face à l'ennemi. Beaucoup furent blessés, **portant** dans leur chair le témoignage de leur affection pour leur deuxième patrie qui a offert au monde la Déclaration des Droits de l'Homme et du Citoyen. D'autres, enfin, partagèrent le triste sort de leurs camarades français derrière les barbelés.

Durant les années noires de l'occupation, un grand nombre de nos camarades **rejoignirent** les rangs des Forces Françaises de l'Intérieur.

Et si Victor Hugo a pu dire : « Mourir pour la patrie est le sort le plus beau », comment alors désignerons-nous le **sacrifice** de nos braves qui ont donné la plus belle preuve de leur amour pour le grand pays qu'est la France ?

Cette cérémonie du Souvenir coïncide avec le 35e anniversaire du soulèvement du Ghetto de Varsovie d'une part, et avec le 30e anniversaire de la naissance de l'Etat d'Israël d'autre part : deux **dates importantes** dans l'histoire du peuple juif.

L'ascension vertigineuse et combien difficile de l'Etat d'Israël, dans les domaines militaire, économique et culturel force l'admiration des nations du monde entier.

Aussi souhaitons-nous **ardemment** à Israël que la paix s'instaure le plus tôt possible dans ses frontières.

La meilleure manière d'honorer nos morts, disait un philosophe, c'est demeurer **dignes d'eux.**

Nous le serons si nous continuons à défendre la République et ses institutions pour lesquelles nos camarades ont offert leur vie.

Nous le serons si nous exigeons avec force des autorités publiques de mettre fin à la criminelle propagande **antisémite** et **raciste.**

Nous le serons, enfin, si nous contribuons, par nos efforts, **à éloigner** le spectre de la guerre afin que la paix règne dans le monde.

Notre porte-drapeau J. HAITMAN n'est plus

Notre camarade Joël Haitman est mort le 20 avril 1978 après une longue maladie.

J. Haitman fut engagé volontaire de la guerre 1939-1945, affecté au 3e train des Equipages. Il fut depuis la fondation de notre organisation, son porte-drapeau, toujours fidèle à son poste et resta membre du Comité Central jusqu'à sa mort.

Ce fut un courageux combattant, un époux exemplaire et un camarade dévoué.

Tous ceux qui l'ont connu le regretteront.

Devant la tombe de notre camarade, Maurice Sosewicz, membre du Comité Central et vice-prédident de la Mutuelle exprima en des termes émouvants les condoléances à son épouse et à toute la famille.

NOS PEINES

Nous exprimons nos plus sincères condoléances aux familles de nos camarades disparus :

KLANGOWIKS Elia
SPITZBERG Charles
VAINBLAT Berko

Nous partageons la peine de notre camarade **SZNAJDERMAN Abram** qui vient de perdre son épouse **Zelde.**

Que notre camarade **GORENTIN** soit assuré de notre profonde amitié dans le deuil qui le frappe par le décès de son frère.

L'allocution de Maurice Sister

Il y a 33 ans, le 8 mai 1945, grâce à l'effort des armées alliées et à leurs immenses sacrifices, la capitulation sans condition de l'Alle-

magne nazie, nous a apporté la victoire de la liberté sur la tyrannie. Nous étions alors en droit d'espérer la disparition définitive du fascisme, mais la guerre terminée les anciens S.S. amplifièrent leur activité néo-nazie qui a gagné la France et d'autres pays.

Les nombreux attentats, le dernier en date contre le local des anciens déportés de la rue François-Miron, sont restés impunis. L'antisémitisme se manifeste d'une façon alarmante et inquiétante aussi bien en France que dans le monde et sous les formes les plus diverses.

Il y a 35 ans, les survivants du Ghetto de Varsovie se révoltèrent et prirent les armes contre l'ennemi nazi. Bien que sans illusions sur l'issue d'un combat par trop inégal, les combattants juifs osèrent s'attaquer à la puissante machine de guerre qui venait de réussir à asservir l'Europe entière.

Les combattants du Ghetto ont, par leur combat, donné une nouvelle dimension à toute la Résistance dans les pays occupés.

En leur rendant hommage avec l'ensemble du monde juif et avec tous les patriotes et résistants non-juifs pour le 35e anniversaire du soulèvement du Ghetto de Varsovie, nous avons pour notre part contribué à faire connaître en France leur lutte héroïque qui a galvanisé toute la Résistance unie contre l'ennemi commun que fut l'hitlérisme.

Leur sacrifice n'a pas été vain, puisqu'il sauva l'honneur du peuple juif.

En plaçant notre cérémonie d'aujourd'hui sous le double patronage de M. Maurice Plantier, Secrétaire d'Etat aux Anciens Combattants et de M. Mordekhaï Gazit, ambassadeur d'Israël, nous avons voulu marquer notre indéfectible attachement à ce jeune Etat qui vient de célébrer le 30e anniversaire de son existence.

Cet attachement, nous l'avons manifesté dès sa naissance dans la joie, mais aussi dans les heures difficiles, toujours prêts à venir en aide aussi bien moralement que matériellement.

Nous nous réjouissons de tous les grands succès qu'Israël a pu, grâce à ses ouvriers, ses paysans, son dynamisme, obtenir dans la grande et merveilleuse construction d'un pays neuf. La naissance d'Israël est presque un miracle. C'est aussi l'événement du siècle.

Notre souci pour l'existence de l'Etat d'Israël est permanent.

Nous exprimons à nouveau nos meilleurs vœux de prospérité, de bonheur et de paix qui reste le plus ardent de nos souhaits ainsi qu'un règlement pacifique qui permettrait à Israël de vivre dans l'indépendance, la souveraineté à l'intérieur de frontières sûres et reconnues, et ceci dans l'intérêt d'Israël et de ses voisins arabes.

Camarades de combat et de souffrances,

Vous qui dormez ici au pied du Monument de votre dernier sommeil ;

Vous qui n'avez pas eu le bonheur de voir la défaite de la bête nazie, nous les survivants, nous renouvelons notre serment de rester fidèles jusqu'au dernier souffle de notre vie.

Vous êtes morts pour la France, vous avez sacrifié votre vie pour la liberté et pour la dignité de l'homme.

Rester fidèles à votre mémoire, c'est continuer votre combat pour que plus jamais l'homme ne soit humilié, pour que nos enfants ne connaissent plus jamais d'Oradour et de Maïdanek, d'étoiles jaunes et de camps de la mort, pour que le racisme et l'antisémitisme n'aient plus jamais de place dans la société humaine.

Rester fidèles à nos morts c'est agir pour que soit mis fin à la course démentielle aux armements, c'est agir pour le désarmement général et universel, comme l'a encore souligné le dernier congrès de l'U.F.A.C.

En évoquant le souvenir de nos camarades morts pour la France, nos pensées vont aussi aux millions d'autres soldats, avec ou sans uniforme, qui sur d'autres champs de bataille sont tombés pour la même cause.

En proclamant notre détermination de rester unis afin d'empêcher le retour d'un passé aussi sinistre, en renouvelant notre engagement d'entourer les familles de nos chers disparus de notre plus affectueuse sympathique et de la solidarité combattante pour la défense de leurs droits, nous restons fidèles à la mémoire de nos héros et au testament qu'ils nous ont légués, pour un avenir meilleur, celui de l'amitié entre tous les peuples, meilleur garant d'une paix véritable et durable.

DONS

Nous publions une nouvelle liste de dons. Que les généreux donateurs soient remerciés.

BRECHNER	**200**
FELENTAIN	**80**
HERSENOT	**200**
ECHKENAZI	**130**
KAC	**500**
STEINBERG	**40**

Imprimerie IM.PO., 65, rue du Fg-St-Denis, Paris (10e).

Le Directeur : I. CLEITMAN

Commission Paritaire n° 1092 D 73

Le discours d'André Davergne (U.F.A.C.)

Nous reproduisons ici le discours qu'a prononcé, au nom de l'U.F.A.C., notre ami André Davergne :

Cette année encore, comme les précédentes, l'Union Française des Associations d'Anciens Combattants (l'U.F.A.C.) a tenu à être présente à la cérémonie du Souvenir, en hommage aux combattants juifs morts pour la France au cours de la dernière guerre.

Leur sacrifice, comme d'ailleurs celui de tous les volontaires étrangers de toutes origines, reste pour nous un exemple et, qui que nous soyons, nous n'avons pas le droit d'en oublier la portée, non plus que d'en ignorer la leçon.

Au nom du Conseil d'administration ainsi que du Bureau national de l'U.F.A.C. et de son président Lucien Begouin, je salue respectueusement leur mémoire, et, par-delà leurs tombeaux, je leur renouvelle le témoignage de la reconnaissance insigne qui leur est due.

A ces sentiments de reconnaissance que nous exprimons de tout notre cœur, qu'il me soit permis d'ajouter l'expression de notre volonté d'aboutir, pour les survivants, à la garantie effective du droit à réparation, mais plus encore peut-être à la disparition définitive, partout dans le monde — et à commencer dans notre pays —, de ces pratiques surannées et criminelles que représentent l'intolérance, l'antisémitisme et le racisme.

□

Nous avons toutes et tous, à des titres divers, participé à écrire en lettres de sang, ces pages terribles de l'Histoire des années 40. Nous avons, par conséquent, aujourd'hui encore, pour premier devoir, celui de témoigner.

Quand les Juifs s'engageaient dans le combat commun, personne ne demandait alors à personne qui il était ni d'où il venait, s'il adorait Dieu ou s'il en niait l'existence, s'il était pauvre ou nanti, savant ou illettré, docteur ou boutiquier, professeur, avocat ou simple ouvrier. Ils avaient choisi. La France était devenue leur patrie d'adoption. Une seule volonté les animait : la sauver, éviter qu'elle ne soit soumise

à l'esclavage et se battre, avec acharnement, jusqu'à y perdre la vie, pour qu'elle redevienne libre et indépendante.

La drôle de guerre en 39-40, les combats de la France libre et l'épopée de la Résistance, la torture, les pelotons d'exécution, les camps nazis de la mort, toutes ces étapes, courageusement franchies ensemble, dans l'amour de la patrie et de la liberté, ont créé des liens indissolubles d'amitié, de fraternité, entre toutes celles et tous ceux qui avaient entrepris le chemin au bout duquel, pour ceux qui l'atteignaient, il y avait la vie.

C'est pourquoi nous ne saurions tolérer que ceux-là même qui barraient ce chemin, qui torturaient, qui fusillaient, qui brûlaient et gazaient, relèvent impunément la tête et osent justifier leurs crimes, allant même jusqu'à nier le génocide juif et l'existence des camps d'extermination.

Nous ne saurions davantage supporter que « le ventre, qui engendra la bête immonde », soit de nouveau fécond.

Or, le néo-nazisme, l'antisémitisme et le racisme se manifestent chaque jour, sur nos murs, sur nos monuments, sur les synagogues et dans les cimetières. Les attentats contre les personnes, les menaces de mort redeviennent monnaie courante. Les plastiquages des locaux où se réunissent les anciens déportés sont signés. Leurs auteurs en revendiquent ouvertement l'exécution.

Nous n'avons pas le droit de nous taire. Il nous faut au contraire crier avec force notre indignation et exiger que les mesures de protection qui s'imposent soient prises, que les coupables soient recherchés et châtiés. C'est un devoir de justice et si d'aventure ce devoir n'était pas accompli, le silence et l'inaction deviendraient alors complicité.

□

Parce qu'ils ont connu la guerre et qu'ils ont payé cher le prix de la liberté et de la paix, les anciens combattants sont attentifs à l'évolution de la situation internationale.

Dans la diversité de leurs opinions, mais animés de la même volonté dans la recherche de la paix, ils étudient et déterminent ensemble les moyens de l'exprimer. C'est ainsi que, conscients de l'importance vitale que représenterait pour tous les peuples un accord général sur le désarmement, ils ont adressé à l'ONU un message solennel manifestant leur exigence que des engagements formels soient pris au cours de la session extraordinaire sur le désarmement, qui s'est ouverte le 23 mai dernier à New York et que ces engagements ne restent pas que de vaines promesses.

Arrêter la course aux armements, qui ruine les économies, alimente et entretient les dangers de guerre — garantir la sécurité de tous les Etats, grands et petits, en ouvrant la voie, politique et militaire, à un processus de désarmement réel —, préconiser, définir et appliquer les décisions communes susceptibles d'apporter les solutions justes aux tensions et aux conflits en cours — et nous comprenons que celui du Proche-Orient vous tienne tant à cœur —, tels sont les grands principes qui font l'objet de nos études, sur lesquels nous parvenons à nous exprimer unanimement et dont l'application apporterait à tous les peuples liberté, sécurité et bien-être.

□

Nous continuerons sans relâche ce bon combat en y associant de plus en plus notre jeunesse et il nous est agréable de dire toute notre gratitude aux engagés volontaires et anciens combattants juifs pour les efforts qu'ils accomplissent avec nous pour que bientôt ce combat n'ait plus de raisons d'être, que plus jamais les peuples n'aient à souffrir de la guerre, que plus jamais d'autres noms ne viennent s'ajouter à la longue liste de ceux dont nous honorons aujourd'hui la mémoire.

NOS VŒUX

Nous adressons en même temps nos plus chaleureuses félicitations à notre camarade GORENTIN, membre de notre Comité, et à son épouse, à l'occasion de la naissance de leur petit-fils Thibaud-Boris.

Après le 8 mai une déclaration de l'U.F.A.C.

Comme les années précédentes, les cérémonies du 8 mai 1978 organisées par l'Union française des associations de combattants et victimes de guerre (U.F.A.C.) ont connu un succès considérable.

Dans les villes et villages de France, du plus grand au plus petit, les anciens combattants entourés des élus, des représentants des pouvoirs publics et de la population, se sont rassemblés autour du monument aux morts pour célébrer le 33e anniversaire du 8 mai 1945.

A Paris, sous l'Arc de Triomphe de l'Etoile, précédés de 300 drapeaux, plusieurs milliers de participants accompagnèrent la délégation de l'U.F.A.C. pour un dépôt de gerbes au tombeau du Soldat Inconnu.

On remarquait la présence à cette poignante manifestation du souvenir, des principaux dirigeants de l'U.F.A.C. et de nombreuses personnalités du monde ancien combattant et de la Résistance.

Paul MANET
Président honoraire de l'U.F.A.C. n'est plus

Le 7 mai dernier disparaissait Paul MANET, président honoraire de l'U.F.A.C.

Au cours de ses obsèques qui ont été célébrées le 11 mai 1978, Lucien Begouin, président national de l'U.F.A.C., rendit hommage à la mémoire de la grande figure du monde ancien combattant.

« Il fut un militant admirable, a-t-il déclaré, consacrant une grande partie de ses loisirs à ses camarades mutilés et aux victimes de guerre. »

De 1958 à octobre 1971, c'est-à-dire plus de 13 ans, il se trouvait à la tête de l'U.F.A.C. en tant que président.

Notre Union perd, avec la disparition de Paul Manet, un camarade et un grand ami.

>> Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah <<

אונזער ווילן

אָרגאַן פון פאַרבאַנד פון די געוו. יידישע פּראַנט-קעמפער

איינדרוקספולע אנדענק-צערעמאניע לכבוד די נעפאלענע יידישע קעמפער פון דער צווייטער וועלט מלחמה

אין דער אַנוועזנהייט פון ציווילע און מיליטערישע פּערזענלעכקייטן און פון אַ גרויסן עולם, איז זונטיק דעם 4־טן יוני פאָרגעקומען אויפן רוף פון יידישן קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד, די יערלעכע און טראַדיציאָנעלע אַנדענק־צערעמאָניע אין באַניע, לכבוד די יידישע העלדן, וואָס זענען געפאַלן אויף די שלאַכט־פעלדער פון פראַנקרייך אין קאַמף קעגן היטלער־דייטשלאַנד.

נאָך פאַר 10 אַזייגער האָבן שוין אָנגעהויבן צו קומען די טרייע פראַנט קעמפער און באַלד נאָך זיי די אָפּיציעלע פּערזענלעכקייטן: ה׳ פּראַט, פאַרשטייער פון שטאַטס־סעקרעטאַר מאָריס פלאַנטיע פאַר קאָמבאַטאַנטן־ענינים, ה׳ מיכאעלי, ישראלדיקער קאָנסול און פאַרשטייער פון ישראלדיקן אַמבאַסאַדאָר מרדכי גזית, קאָלאָנעל דירעיסעקס, פאַרשטייער פון נעם ערשטן מיליטערישן רעזשיאָן, גענעראַל ראָבערט קאַסאַ, וויצע־מער פון פּאַריז, ה׳ זשינו דעפּוטאַט־מער פון מאָנרוזש, ה׳ אַנדרע דאַווערן, פאַרטרעטער פון פּרעזידענט פון אופאַ״ק מ. לואי פון פנדיר״פ, ה׳ דיבי (פון קאָמבאַטאַנטן־מיניסטעריום), ה׳ סויפער, פאַרשטייער פון דער פעדעראַציע פון די געוועזענע יידישע קאָמבאַטאַנטן פון ביידע מלחמות, ה׳ קאָופמאַן, דירעקטאָר פון אופאַ״ק, פרוי בערנאַרד פאַנס, דער שרייבער ח. א. גאָלדשטיין און ה׳ בולאַווקאַ, פּרעזידענט פון „פאַרבאַנד פון די געוועזענע יידישע דעפּאָרטירטע״ און פון צערקל „בערנאַרד לאַזאַר״, ש. שטיינמאַן, סעקרעטאַר פון „אוניאָן״, קאַגאַר און קאַראַל, גענעראַל־סעקרעטאַר פון פאַרבאַנד פון די יידישע געזעלשאַפטן, סטעג (ליק״א), ה׳ פאַרזשאַן (מראַ״פּ), ה׳ קוליש (אזשאַ״ר), ה׳ ביאַלער פון האַנטווערקער־פאַרבאַנד, זש. גורפינקעל (פון דער סעקציע אין סען־קאַנטען), טישער (פון דער סעקציע אין ליאָן), פאַרשטייער פון די פריוויליקע יידישע קאָמבאַטאַנטן און פון צאָלרייכע געזעלשאַפטן און סאָסיעטעס.

10.25 מאַרשירט אָפּ דער צוג צום מאָנומענט אונטער דער אָנפירונג פון ש. אפּעל, וויצע־פּרעזיצער פון פאַרבאַנד, פאַראַנטוואָרטלעכער פאַר דער צערעמאָניע. אין שפּיץ גייט דער מיליטערישער אָרקעסטער און די וואָס טראָגן די בלומען, און די פאָנען־טרעגער. צווישן די צאָלרייכע פענער פון די פעדעראַציעס און פון די קאָמבאַטאַנטן־אָרגאַניזאַציעס, האָט מען באַמערקט די פון 21־סטן, 22־סטן, 23־סטן רמוו״ע, ווי די פון 12־טן ראי״ע.

נאָכדעם ווי דער פּרעזידענט און גענעראַל־סעקרעטאַר איזי בלום קומען אָן מיט די אָפּיציעלע פּערזענלעכקייטן, עפנט דר. דאַנאָווסקי די צערעמאָניע מיט אַ רעדע אין וועלכער ער באַגריסט צוערשט די פּערזענלעכקייטן און אַלע אַנוועזנדיקע.

ער זאָגט צווישן אַנד.: „ווען דאָס היטלערישע דייטשלאַנד האָט אין 1939 אָנגעהויבן דעם צווייטן וועלט־קריג, האָבן זיך די יידישע איינגעוואַנדערטע ספּאָנטאַן פרייוויליק אָנגאַזשירט אין דער פראַנצויזישער אַרמיי.

„אונדזער האַיאָריקע צערעמאָניע — זעצט פאָר דער פּרעזידענט — פאַלט זיך צונויף פון איין זייט מיטן 35־טן יאָרטאָג פון העראָאישן אויפשטאַנד אין וואַרשעווער געטאָ און פון דער אַנדערער זייט מיטן 30־טן יאָרטאָג פון דער אַנטשטייאונג פון מדינת ישראל. ביידע געשעענישן שטעלן מיט זיך פאָר וויכטיקע דאַטעס אין דער געשיכטע פון יידישן פאָלק״.

ער פאַרענדיקט: „באַערן אונדזערע געפאַלענע העלדן הייסט באַקעמפן יעטוועדע ראַסיסטישע און אַנטיסעמיטישע פּראָפּאַגאַנדע אין פראַנקרייך ווי אומעטום״.

דער ראַבינער גורעוויטש און דער חזן בערלינסקי ריכטן אָפּ די רעליגיעזע צערעמאָניע. עס ווערן געלייגט צאָלרייכע קרענץ. די מוזיק שפּילט „לאַ סאָנערי אָ מאָר״, די „מאַרסעליעז״. זי פירט דאַן אויס אויף אַ גלענצנדיקן אופן דעם געטאָ־הימן: „זאָג נישט קיינמאָל״.

אַ זייער טיפן איינדרוק האָבן געמאַכט די רעדעס פון א. דאַווערן פון אופאַ״ק און פון מ. שוסטער, סעקרעטאַר פון פאַרבאַנד (די אויסצוגן פון די רעדעס ברענגען מיר דאָ ווייטער אין פראַנצויזיש).

עס האָבן געלייגט בלומען־קרענץ

אונדזער קאָמבאַטאַנטן ־ פאַרבאַנד דער „מיטיעל״ ביים פאַרבאַנד, דער „פאַרבאַנד פון די יידישע געזעלשאַפטן״, „די פריינט פון דער געזעלשאַפט ראַדאָם״, „מינסק ־ מאַזאָוויעצק״, „די פריינט פון פּאַריז״, „די סאָסיעטע פאַרצעוו״, „די געזעלשאַפט שעדלעץ און אומגעגנט״, „די פריינט פון דער געזעלשאַפט וואַרשע און אומגעגנט״, „די סאָסיעטע קאַליש״, „די סאָסיעטע ברעסט־ליטאָווסק״, די „סאָסיעטע קאָנסק״, די „סאָסיעטע טשעכאַנאָוו״, „אַנטרעד פראַטערנעל״ און אַנדערע.

צום סוף פון דער איינדרוקספולער און ווירדיקער צערעמאָניע האָבן די אַנוועזנדיקע פּערזענלעכקייטן אויסגעדריקט זייער באַוואונדערונג פאַר דער גוטער אָרדענונג וואָס איז צום כבוד פון אַלע קאָמבאַטאַנטן און ווידערשטענדלער.

דאַנק־אויסדרוק

דער פאַרבאַנד דריקט אויס זיין דאַנק אַלע אָרגאַניזאַציעס, געזעלשאַפטן, אַלע זיינע מיטגלידער און די חברים פון קאָמיטעט פאַר האָבן מיטגעווירקט, יעדער אויף זיין פּאָסטן צום מוסטערהאַפטן פאַרלויף פון דער אַנדענק־צערעמאָניע.

די אנטי-נאציסטישע מאניפעסטאציע אין קעלן

דאָנערשטיק אָרום 7.30 פרי, אויפן „גאַר די נאָר״ ביים צוג „פּאַריז — קעלן״ זענען שוין דאָרט געווען הונדערטער מענטשן דעלעגאַטן. אַנדערע הונדערטער דעלעגאַטן האָבן זיך שוין געפונען אין די וואַגאָנען. דער צוג איז באַשטאַנען פון 10 וואַגאָנען. 500 אַנדערע פראַנצויזישע דעלעגאַטן זענען געפאָרן נאָך קעלן פון פיל שטעט מיט אַנדערע באַנען און אויטאָס, צוזאַמען איבער צוויי טויזנט דעלעגאַטן.

אָנגעקומען אין קעלן אָרום 2 נ.מ., אַראָפּגייענדיק פון צוג האָבן מיר פונאַנדערגעוויקלט די פענער. כמעט יעדער דריטער דעלעגאַט האָט געטראָגן אַ פאָן פון זיין אָרגאַניזאַציע. מיר האָבן אָפּמאַרשירט צו דעם קאַטעדראַל־פּלאַץ. אַלע פראַנצויזן האָבן זיך גרופּירט גרייט אויף דעם צענטראַלן פּלאַץ פון דער מאַניפעסטאַציע.

די הויך־שפּרעכערס האָבן געמאָלדן אַז עס מאַרשירן פאַרויס פיל דעלעגאַציעס פון אַנדערע לענדער. מיר זענען די גאַנצע צייט געווען אַרומגערינגלט מיט דייטשע יונגע מענער און פרויען, וואָס האָבן געטראָגן אָרעם־בענדער מיטן אויפשריפט „אָרדענער״. שטייענדיק אויפן קאַטעדראַל־פּלאַץ האָט זיך דער הימל פאַרטונקלט און עס האָט אָנגעהויבן צו רעגנען. אַלע האָבן זיך געכאַפּט צו די היטלען, בערעטן. אַ מאַסע שירעמס האָבן זיך צעעפנט. אָבער צום גליק האָט דער רעגן געדויערט בלויז אייניקע מינוטן.

אָרום 3 אַזייגער האָבן מיר אָפּמאַרשירט צום „נוי מאַרקפּלאַץ״. הונדערטער יונגע דייטשן פון ביידע זייטן טראָטואַרן האָבן אונדז אַפּלאָדירט און מיט לאָזונגען „אינטערנאַציאָנאַלע סאָלידאַריטעט״. אָנגעקומען אויפן פּלאַץ זענען דאָרט שוין געווען מאָסן מענטשן אין די טויזנטער. אַ וואַלד פון פענער און מיט אויפשריפטן: „אויפלייזן די נאַצישע אָרגאַניזאַציעס״ „פאַרבאָטן זייער פּראָפּאַגאַנדע״ און ענלעכע לאָזונגען. אויפן פּלאַץ האָבן געפלאַטערט ריזיקע גרויסע פענער פון אַלע לענדער, צווישן זיי אויך די ישראלדיקע ווייס־בלויע פאָן. דער ספּיקער האָט אויסגערעכנט די אַלע לענדער וועלכע זענען אָנגעשלאָסן אין דער מאַניפעסטאַציע, און כסדר אויסגערופן די אָנקומענדיקע לאַנדעס־דעלעגאַטן, צווישן זיי אויך פון מזרח־דייטשלאַנד, ראַטנפאַרבאַנד, דעלעגאַטן פון דער ישראל־אַמבאַסאַדע אין דייטשלאַנד, כמעט פון אַלע אייראָפּעישע לענדער.

כ׳האָב געזען צוויי הויכע טריבונעס פאַר דער פּרעסע, טעלעוויזיע און רעדנער.

די רעדנער זענען געווען שטאַרק איינדרוקספול אין אַ פאַרשטענדלעכן פאַר אונדז דייטשער שפּראַך. דער פּרעזידענט פון אוישוויץ־קאָמיטעט פון בריסל דר. מאָריס גאָלדשטיין, האָט גערעדט אין פראַנצויזיש און גלייך איבערגעזעצט אין דייטש. די פראַנצויזישע פאַרשטייערין פון אָראַדור־סיר־גלאַן, האָט געשילדערט די

ב. קויפמאַן

(לייענט ווייטער אויף זייט 2)

ל ײ ע נ ט ד י ל י ס ט ע
פ ו ן ד י ג ע ו ו ו נ ע נ ע נ ו מ ע ר ן
פ ו ן ק אָ מ ב אַ ט אַ נ ט ן - פ אַ ר ב אַ נ ד
א ו י ף ד ע ר פ ר אַ נ צ ו י ז י ש ע ר ז ײ ט

פּראָטעסט פון פאַרבאַנד קעגן אַנטיסעמיטישן אַטענטאַט איבערן לאָקאַל פון „קלוב מעדיטעראַנע״

ווי נאָר דער פאַרבאַנד האָט זיך דערוווּסט וועגן פאַרברעכערישן אַטענטאַט איבערן לאָקאַל פון „קלוב מעדיטעראַנע״ האָט ער איבערגעשיקט אַ פּראָטעסט־בריוו צום איבערן־מיניסטער, פאַרלאַנגענדיק ענערגישע שריט כדי אַ סוף צו מאַכן צו די אַנטיסעמיטיש ־ ראַסיסטישע אַטענטאַטן.

רעזערווירט אייך פאָלגנדיקע דאַטעס:

1) דעם 22-טן אָקטאָבער 10 פרי, אין דער מערי פון 9-טן אַראָנדיסמאַן יערלעכע אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג

2) זונטיק, דעם 26-טן נאָוועמבער

12 אַזייגער אונדזער

ג ר ו י ס ע ר ב אַ נ ק ע ט
אין די זאַלן פון קאָנקאָרד-לאַפאַיעט

אונדזער קאַלעקטיווע רייזע נאָך ישראל

אונדזער קאָלעקטיווע רייזע נאָך ישראל, וואָס איז אָפּגעפאָרן דעם 26־טן מערץ, האָט געהאַט אַ דאָפּלטן ציל: פלאַנצן אַ וואַלד פון צען טויזנט ביימער, צום אַנדענק פון אונדזער פאַרשטאָרבענעם פּרעזידענט בערנאַרד פאַנס און אָפּמערקן דעם 30־טן יום־העצמאות

צוליב אַ פאַרשפּעטיקונג פון „אל על״ זענען מיר אָנגעקומען אין די שפּעטע נאַכט־שעהן אויפן אַעראָדראָם פון לוד, ווו עס האָט שוין אויף אונדז געוואַרט אַן אויטאָקאַר, וועלכער האָט אונדז צוגעפירט צום עלעגאַנטן האָטעל „מאַרינאַ״. אונדזער גאַנצער גרופּע איז דאָ געווען צוזאַמען אַ וואָך צייט.

נאָך אַ טאָג אָפּרו, האָבן מיר געהאַט די ערשטע עקסקורסיע אָרגאַניזירט דורכן ק.ק.ל. מיר זענען געפאָרן אין די בערג פון גלבוע אין גליל, ווו ס׳איז פאָרגעקומען די צערעמאָניע פון פלאַנצן די ביימער דורך די אָנטיילנעמער, די מיטגלידער פון אונדזער צענטראַל־קאָמיטעט האָבן אַנטהילט דעם אַנדענק־טאָוול פון בערנאַרד פאַנס. עס איז געווען צוגעגרייט זיך־פּלעצער פאַר אַלעמען ווי אויך פרישע געטראַנקען. נאָך דער דערעפענונג האָט ה׳ א. רשף, דירעקטאָר פון ק.ק.ל. אונטערגעשטראָכן די לאַנגיאָריקע צוזאַמענאַרבעט פון אונדזער פאַרבאַנד און אַז מיר האָבן וועלדער אין פאַרשידענע ערטער אין ישראל.

דאַן האָט ל. סאַלאַמאַן גערעדט וועגן אונדזער אַלגעמיינער אַקטיוויטעט. צום לעצט האָט אונדזער פּרעזידענט דר. דאַנאָווסקי אין ריירנדיקע ווערטער אַרויסגעבראַכט ווער עס איז געווען אונדזער פאַרשטאָרבענער פּרעזידענט, וועגן זיין אַקטיוון אָנטייל אין דער ווידערשטאַנד בעת דער לעצטער מלחמה, ווערנדיק אויסגעצייכנט מיטן ערן־לעגיאָן, פאַר זיין צוגעבונדנקייט צו ישראל און בכלל וועגן זיין טעטיקייט אין אונזער פאַרבאַנד.

די צערעמאָניע איז געוואָרן פילמירט און איז געוויזן געוואָרן מיטוואָך דעם 21־טן יוני, בעת דער ציאונג פון אונדזער טאָמבאָלאַ. נאָך דער צערעמאָניע זענען מיר געפאָרן נאָך נהריה אין אַ רעסטאָראַן, ווו מיר אָבן איין אַ גוטער שטימונג פאַרבראַכט ביי אַ געשמאַקן מאָלצייט.

פון דאָרט זענען מיר צוגעפאָרן צום קיבוץ לוחמי־הגיטאות, ווו עס האָט אונדז שוין אָפּגעוואַרט די האַרציקע מרים נאָוויטש און געגעבן

מען דערקענט אויף דער פאָטאָגראַפיע אַלע אָנטיילנעמער אין דער קאָלעקטיווער רייזע אין ישראל

אויפקלערונגען אין מוזיי פון דער טרויעריקער עפּאָכע. מיר האָבן דערנאָך פאַרענדיקט ביי טישן מיט אַ צובייסן, געטראַנקען און פרוכטן.

צוויי טעג שפּעטער, דאָנערשטיק דעם 30־טן מערץ, איז פאָרגעקומען די צווייטע עקסקורסיע. מיר האָבן באַזוכט בן־שמן, די כנסת און ווי אויך ביי דעם כותל המערבי. מיטאָג האָבן מיר געגעסן אין דעם שיינעם קיבוץ שורש.

אויסער אונדזער גרופּע האָבן זיך אויך באַטייליקט אין די עקסקורסיעס אייניקע מיטגלידער, וועלכע האָבן זיך דאַן געפונען אין ישראל. אונדזער רייזע האָט אויך געהאַט אַן אָפּקלאַנג אין דער ישראל־פּרעסע, דערונטער אַ רעפּאָרטאַזש אין דער יידישער טאָג צייטונג די „לעצטע נייעס״ און אין דער צוויי־וואָכן אויסגאַבע „ישראל־שטימע״, אין דעם פראַנצויזישן „איסראַעל־העבדאָ״, קאָמוניקאַטן אין פאַרשידענע צייטונגען א.א.וו.

אונדזער פאַרבאַנד האָט איבערגעשיקט אַ דאַנק־בריוו דער דירעקציע פון ק.ק.ל. אין ירושלים אין נאָמען פון אַלע אָנטיילנעמער פאַר די געלונגענע עקסקורסיעס, וואָס זי האָט אונדז אַדורכגעפירט און איך וויל עס דאָ נאָכאַמאָל אונטערשטרייכן, אַז מיר האָבן אונדזערע אָביעקטיוון פולשטענדיק דערגרייכט.

ל. סאַלאַמאַן

מיטוואָך דעם 12-טן יולי אַנדענק-צערעמאָניע ביים אַמאַליקן וועל-ד׳היוו

די יידישע קאָמבאַטאַנטן וועלן קומען צאָלרייך מיטוואָך דעם 12־טן יולי 1978, 6 אַזייגער פאַרנאַכט, צום אַמאַליקן וועלאָדראָם ד׳היווער, אויף דער אַנדענק־צערעמאָניע, אָרגאַניזירט דורכן פאַרבאַנד פון די יידישע דעפּאָרטירטע, כדי אָפּצוגעבן כבוד דעם אָנדענק פון די 13.000 יידן, מענער, פרויען, קינדער, אַלטע לייט, וואָס זענען נאָך דער גרויסער אַבלאַווע פון „שוואַרצן דאָנערשטיק״ אין פאַרלויף פון אַ גאַנצער וואָך אין אוממענטשלעכע באַדינגונגען אינטערנירט געוואָרן אין דעם אַמאַליקן וועל־ד׳היוו, און פון דאָרט אָפּגעפירט געוואָרן קיין דראַנסי און דעפּאָרטירט אין די טויט־לאַגער פון דייטשלאַנד.

N°162 Juillet 1978 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

דערפאלגרייכע עפנטלעכע ציאונג פון אונדזער האיאריקער טאמבאלא

א דאנק דער איבערגעגעבנקייט און צוגעבונדנקייט פון די מיטגלידער צו אונדזער ארגאניזאציע, קאנען מיר פעסטשטעלן מיט צופרידנקייט, אז די טאמבאלא־קאמפאניע איז אויך היי־יאר געווען א דערפאלג. זי האט ביז איצט אריינגעבראכט 5 מיט א האלבן מיליאן אלטע פראנק.

די ציאונג איז פארגעקומען מיטוואך אוונט אין אונדזער לאקאל, אין דער אנוועזנהייט פון די טוער פון צענטראל־קאמיטעט און מיטגלידער מיט זייערע פרויען, ביי א גלעזל און צובייסן.

געעפנט דעם אוונט האט דער פרעזידענט דר. דאנאווסקי, וועלכער האט נאך א קורצן אריינפיר באדאנקט די אנוועזנדיקע. ער גיט איבער דאס ווארט ס. זילבערבערג, מיטגליד פון צענטראל־קאמיטעט און פון דער טאמבאלא־קאמיסיע. ער שטרייכט אונטער אין זיין רעדע וועגן ציל פון דער טאמבאלא פאר פלאנצן דעם נייעם וואלד אויפן נאמען פון אונדזער פארשטארבענעם פרעזידענט בערנארד פאנס. ער שטעלט זיך דאן אפ אויף אונדזער סאציאלער ארבעט און אויף אונדזער אפרו־הויז אין לעווענס.

די הכנסה פון דער טאמבאלא — פארענדיקט ער — גיט א מעגלעכקייט אויסצוברייטערן די סאציאלע ארבעט לטובת די מיטגלידער פון פארבאנד, וואס נויטיקן זיך אין איר.

מיט דער טעכנישער אויספירונג האט זיך פארנומען די טאמבאלא־קאמיסיע. נאך דער ציאונג איז געוויזן געווארן א קורצער פילם וועגן דער קאלעקטיווער רייזע אין ישראל, קאמענטירט דורך נ. אפעלאויג.

א באזונדערן גרויסן דערפאלג האט אפגעהאלטן די פאפולערע זינגערין לאהלע פישער מיט איר אויספירן אויף א גלענצנדיקן אופן מערערע לידער אין יידיש און העברעאיש, באגלייט דורך דעם טאלאנטפולן פיאניסט עלי גאלדענבערג.

(לייענט די ליסטע פון די געווינענע נומערן אויף דער פראנצ. זייט 1)

ווירדיקער קולטור־אוונט לכבוד ל. טרעפער, שעף פון „רויטן ארקעסטער"

אין צוזאמענהאנג מיטן דערשיינען פון זיין בוך „די רויטע קאפעליע" אין יידיש

די ליטעראַרישע אימפרעזע צום דערשיינען פון בוך „די רויטע קאפעליע" פון לעאפאלד טרעפער, דעם 15־טן יוני, אין לאקאל פון אונדזער פארבאנד, איז אדורך מיט גרויס דערפאלג ביי אן איבערגעפאקטן זאל.

דער זאל איז געווען צו קליין א ריינצונעמען צענדליקער אנדערע וואס האבן געמוזט אוועקגיין.

געעפנט די אימפרעזע האט מ. שוסטער, סעקרעטאר פון פארבאנד, וועלכער האט באגריסנדיק דעם חשובן גאסט זיך אפגעשטעלט אויף דער פערזענלעכקייט פון מחבר, דעם באריםטן שעף פון „רויטן ארקעסטער" אין קאמף קעגן היטלער־דייטשלאנד. נאך א קורצער אפשאצונג וועגן דער וויכטיקייט פון אזא בוך ווי די „רויטע קאפעליע" אין יידיש, וואס איז א חוץ זיין ליטעראַרישן ווערט, א וויכטיקער דאקומענט וועגן דער מיסיע, וואס ל. טרעפער האט אויף זיך גענומען אין קאמף מיט די נאצישע מערדער, האט דער פארזיצער איבערגעגעבן דאס ווארט ל. טרעפער.

אין פארלויף פון איבער א שעה צייט, האט דער רעדנער נישט דורכגעלאזט קיין איין פרט און פאקטן וועגן „דער רויטער קאפעליע", וועגן דער גרויסער ראל, וואס עס האבן געשפילט די 66 יידן און בכלל די 290 ווידערשטענדלער פון „רויטן ארקעסטער". ער האט גערעדט וועגן זייער לעבן און קאמף און וועגן זייער העלדישן אומקום.

ער האט צום סוף זיך אפגעשטעלט אויף זיין צוריקקערן קיין מאסקווע אין די צייטן פון סטאלינס הערשאפט, אויף די צען יאר תפיסה, וואס ער האט דורכגעמאכט, וועגן זיין רעהאביליטאציע און וועגן זיין צוריקקער קיין פוילן ביזן מאמענט, ווען ער האט געקאנט פון דארט ארויספארן.

נאך זיין רעדע, וואס איז שטארק אפלאדירט געווארן, האט דער מחבר אונטערגעשריבן עטלעכע און דרייסיק ביכער (מער זענען נישט געווען). ער האט אבער שוין נישט געהאט קיין צייט צו ענטפערן אויף די פראגן פון חברים.

א גרויסער עולם אויף דער פילם־מאטינע

א גרויסער עולם איז געקומען דינסטיק דעם 25־טן אפריל אין לאקאל פון אונדזער פארבאנד, 26 רי די רענאר, ווו עס איז געוויזן געווארן דער ענגלישער זייער איינדרוקספולער פילם וועגן דעם ווידערשטאנד אין טשעכאסלאוואקיע קעגן די נאציס „די תליינים שטארבן אויך".

י. פרידמאן, דער ערן־פרעזידענט פון פארבאנד האט פארן פראזשעקטירן דעם פילם גישט פארפעלט אונטערצושטרייכן אין זיין אריינפיר דעם העראאישן אויפשטאנד פון ווארשעווער געטא. נאכן באערן אלע קדושים מיט א מינוט שטילשווייגן, איז געוויזן געווארן דער פילם, וואס איז נאכגעפאלגט געווארן מיט אינטערעס.

וואס הערט זיך אין „לאריע ראז"?

זינט אנהייב חודש מאי האבן זיך די בוי־מאשינען געלאזט אין גאנג.

מען גראבט, מען מויערט און מען בויט, כדי צו פארבעסערן און פארשענערן אונדזער אפרו־הויז „לע לאריע ראז". טריי דער טראדיציע פאסט זיך „אונדזער הויז" צו צו די באדערפענישן פון אונדזערע מיטגלידער.

13 יאר זענען שוין פארביי. אונדזערע מיטגלידער זענען עלטער געווארן און דער פראבלעם פון איינצלצימערן איז געווארן אלץ מער אקטועל. אונדזער ארכיטעקט ה. ליוועררי פון ניס, האט אויסגעארבעט דעם פלאן: די „אינפערמערי" מיט דעם ראדיא־זאל ווערן „אראפגערוקט" אין סו־סאל (אין קעלער). אויף זייער פלאץ ווערן אויפגעבויט פרישע 10 איינצל־צימערן מיט וואסער־לייטונגען, קלאזעטן מיט פולן קאנפארט. צו דעם גרויסן לייען־זאל ווערט צוגעבויט נאך צוויי צימערן, איינס צום שפילן, דס צווייטע פאר „איינזאמע טרוימער" און נישט־רויכערער.

מען ענדיקט אויך צו דאס איינריכטן פון פארק, בענק מיט פאראסאלן און א וואסער־באסיין מיט גאלדענע פישלעך...

פארשטענדלעך, אז דאס וועט אפקאסטן א שיינע פאר מיליאן פראנק.

די „קאמיסיאן דע זשעסטיאן", דער צענטראל־קאמיטעט, האבן דעם ענין שוין דערליידיקט: „לאריע־ראז" וועט אליין פינאנסירן די אלע אויסגאבן.

פונקט ווי ביז איצט, וועט „אונדזער הויז" אויך ווייטער דינען צו פארבעסערן דאס געזונט פון אונדזערע מיטגלידער.

א. בעלער

מיר זענען געווען אנוועזנד אויף דער אנטהילונג פון טאוול אין איוורי לכבוד די העלדן פון ווארשעווער געטא־אויפשטאנד

א גרעסערע דעלעגאציע אין באשטאנד פון פרעזידענט דר. דאנאווסקי, ש. אפעל, א. בעלער, ל. סאלאמאן, ח. סאדאווסקי, ג. שולץ, מ. שוסטער, ח. קאופמאן, ר. קאהן, דער פאן־טרעגער מייער און פיל אנדערע, איז געווען אנוועזנד אויף דער אימפאזאנטער צערעמאניע אין איווורי, ווו אין די ראמען פון די פייערונגען פון 8־טן מאי, האט די דארטיקע מוניציפאליטעט צום ערשטן מאל אין פראנקרייך אנטהילט א טאוול לכבוד די העלדן פון ווארשעווער געטא־אויפשטאנד. אין דעם מעסאזש וואס דער פארבאנד האט איבערגעשיקט דעם מער פון איוורי, איז באגריסט געווארן די דאזיקע וויכטיקע איניציאטיוו.

ווירדיק אפגעמערקט אין לעווענס דעם ווארשעווער געטא אויפשטאנד

ווי יעדעס יאר האבן די קאנוואלעסצענטן פון אונדזער אפרו־הויז אין לעווענס אפגעמערקט אויף א ווירדיקן אופן דעם העראאישן אויפשטאנד פון ווארשעווער געטא.

נאכן אויסהערן דעם דיסק מיט דעם מארש פון די פארטיזאנער, געזונגען דורך איוו מאנטאן און דאס פארלייענען פון א מעסאזש דורך דעם געוועזענעם דעפארטירטן פון אוישוויץ גענערא וועגן דער ברידערלעכער פארבינדונג פון די וואס זענען אומגעקומען אין טויטן־לאגער מיט די וואס זענען העלדיש געפאלן אין ווארשעווער געטא — האט דער דירעקטאר נאטאן סאפיר געשילדערט די מארטירלאגיע וואס דאס יידישע פאלק האט איבערגעלעבט אונטערן נאצישן רעזשים. ער שטעלט זיך אפ אויף די גאז־קאמערן, ליידן אין פיין אין די קאנצענטראציע־לאגערן און דאן וועגן די אויפשטאנדן פון יידן אין די געטאס, באזונדערס וועגן אויפשטאנד אין ווארשעווער געטא קעגן די נאציס, וואס וועט פארבלייבן אלס ביישפיל פון העראאיזם צום כבוד פון יידישן פאלק.

נאכן אונטערשטרייכן דעם ריזן־אנטייל פון יידן אין קאמף מיט די נאציס אומעטום ווו זיי האבן געהערשט, ווייזט דער רעדנער אן אויף דער סכנה פון פאשיזם און אנטיסעמיטיזם, וואס מען טאר קיינמאל נישט פארגעסן, ווי וועגן דער נויטווענדיקייט פון א שלום אין ישראל, ווו עס לעבן די גראטעוועטע יידן פון די טויט־לאגערן און געטאס.

אן אנוועזנדיקער

נעא־נאציזם וואקסט אין דייטשלאנד — אנערקענט דער דארטיקער אינערן־מיניסטער

דער באנער אינערן ־ מיניסטער ווערנער מאיהאפער האט דעם לעצטן פרייטיק אנערקענט אז די נעאנאצישע קרייזן האבן זינט א געוויסער צייט פארשטארקט זייער טעטיקייט. דער אינערן־מיניסטער פרעציזירט, אז צום ערשטן מאל זינט 1977 זענען דורכגעפירט געווארן טעראריסטישע אקציעס, ווי אטאקעס קעגן בענק און אמוניציע־סקלאדן, די צאל געריכטלעכע אנגעקלאגטע איז אריבער פון 80 אין 1967 אויף 800.

די אנטי־נאצישע מאניפעסטעציע אין קאלן

(סוף פון דער ערשטער זייט)

גרויליקן פון די נאצישע רוצחים אין אראדור. דאס זעלבע אויף די טשעכישע דעלעגאטין פון לידיצע (א טשעכישער „אראדור"־שטאט). די טשעכן און די יוגאסלאווער און איטאליענער, האבן גערעדט אין זייערע שפראכן. די אלע רעדעס זענען איבערגעזעצט געווארן אין דייטש.

דריי דעלעגאטן פון ישראל האבן געטראגן דריי באנדעראלן מיט דער אויפשריפט „ישראל"; צוויי פון „יד ושם" געטראגן דורך צוויי יונגע מיידלעך און די דריטע געטראגן דורך א יונגן דעלעגאט. האט אן איטאליענישער יונגערמאן, זייער א הויכער, אפשר פון 1,90 מעטער די הויך איבערגענומען איין פאנקארט „ישראל". ער איז אריבערגעקראכן די אפצוימונג, אויסגעצויגן זיין לאנגע האנט מיטן טאוול „ישראל" און די הונדערטער ארום־שטייענדיקע האבן אים דאן שטארק אפלאדירט.

צום שלוס פון די אלע רעדעס, מיט פאדערונגען תיכף פונאנדערצולאזן די נאצי־ארגאניזאציעס, פארווערן זייער פראפאגאנדע, האט מען געזונגען די פארטיזאנער־לידער.

דאס האט געדויערט פון 4 ביז 6 אוונט. דאן זענען זיך אלע 30.000 דעלעגאטן צעגאנגען. אויך ביים צוריק אפמארשירן צום באנהויף האבן אונדז די דייטשע יוגנט באגלייט. מיר זענען אפגעפארן 7 אוונט און אנגעקומען 2 פארטאג קיין פאריז. אויף צוריקוועגס האב איך געפרעגט א פראנצויזישן זשורנאליסט זיין מיינונג. האט ער מיר געענטפערט אז עס איז געווען פראכטפול, נאר שטענדיק דארף מען זאגן אז עס איז ווייניק און פאדערן מער און מער.

יידישע ביכער צו באקומען אין אונזער פארבאנד

מיר דערמאנען אונדזערע מיטגלידער און פריינט, אז מען קאן קריגן אין אונדזער לאגער א ריי אינטערעסאנטע יידישע ביכער, וואס דארפן זיך געפינען אין יעדער יידישער ביבליאטעק. צווישן זיי: „מגילת אוישוויץ" פון בער מארק און דאס נאר וואס דערשינענע שפאנענדיק בוך „די רויטע קאפעלע" פון לייב דאמב (טרעפער) איבערגעזעצט אין יידיש דורך מעלמאן און פראנצויזיש, ארויסגעגעבן מיט געשמאק און אין וועלכן עס זענען צוגעקומען ביז איצט אומבאקאנטע יידישע מאמענטן און גבית עדותן פון לעבנגעבליבענע פון דער דאזיקער העראאישער „קאפעליע" אין קאמף קעגן היטלערישן שונא.

מען קאן אויך נאך קריגן דאס בוך „דער גרינבער ביקעט" אין פראנצויזיש פון היסטאריקער דוד דיאמאנט, „א יידישער פארטיזאן דערציילט" פון א. ליסנער און א נייער אויפלאגע און אנדערע.

„דער אויפשטאנד פון ווארשעווער געטא" א וויכטיק בוך פון סטעפאן גראיעק

שלום (סטעפאן) גראיעק, וועלכער שטייט בראש פון דער וועלט־פעדעראציע פון די אנטי־נאצישע קעמפער איז געווען איינער פון די פירער פון דער יידישער ווידערשטאנד־באוועגונג אין פוילן און קודם־כל פונעם אויפשטאנד פון ווארשעווער געטא־אויפשטאנד.

זיין בוך, איבערזעצט אין פראנצויזיש, איז אן אויטענטישער דאקומענט געשריבן דורך א מענטש, וועלכער האט זיך דירעקט באטייליקט אין קאמף קעגן די נאציס, און וואס מיר רעקאמענדירן צו לייענען. צו קריגן אין אונדזער פארבאנד.

„לא פראנס דע ל'אפער דרייפוס" — א ווערטפול ווערק צו באקומען אין מרא"פ

דער פארלאג „דרוא ע ליבערטע" פון מרא"פ, 120 רי סען־דעני, מעלדעט אז ער האט נארוואס ארויסגעלאזט פון דרוק דאס בוך „לא פראנס דע ל'אפער דרייפוס" („דאס פראנקרייך פון דער דרייפוס־אפערע") פון פיער פאראף.

דאס דאזיקע לוקסויזע ווערק וואס ברענגט ארויס געוויסע אספעקטן פון דער עמיסיע „זאלא אדער דאס מענטשלעכע געוויסן" פון סטעליא לארענזי איז רייך אילוסטרירט מיט נאך נישט פארעפנטלעכטע דאקומענטן און גביית־עדותן פון די פאמיליעס פון דרייפוסן, זשארעס, זאלא און פון רענאן. דאס בוך איז אזוי ארום אקטועל און ליידנשאפטלעך.

מען קאן אויסשרייבן דאס בוך דירעקט אין מרא"פ. די נארמאלע אויסגאבע: 55 פראנק. די לוקסוס־אויסגאבע גבעונדן און נומערירט: 120 פראנק.

מענדל לעווענבוים פייערט זיין 75־יאריקן געבוירנטאג

צו זיין 75־יאריקן געבוירנטאג, וואס פאלט אויס קומענדיקן 9־טן יולי, האט אונדזער לאנגיאריקער מיטגליד און מיטגרינדער פון פארבאנד מענדל לעווענבוים אונדז איבערגעגעבן א טשעק אין דער הויך פון 250 פראנק אלס צושטייער פארן פארפלאנצן א וואלד אין ישראל אויפן נאמען פון אונדזער פארשטארבענעם פרעזידענט בערנארד פאנס.

דער צענטראל־קאמיטעט באגריסט דעם יובילאר צו זיין יום־טוב און ווינטשט אים נאך לאנגע יארן פון גאבע גבעונדן און נומערירט : 120 טיקייט.

№ 162 Juillet 1978 (2)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

NOVEMBRE 1978. — N° 163 p.1 Bimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939-1945

26, rue du Renard - 75004 PARIS - Tél. : 277-73-32

Le 22 octobre dernier à la Salle Lancry

Notre Assemblée Générale s'est déroulée dans une ambiance de fraternelle amitié

Encore une année s'est écoulée depuis notre dernière Assemblée Générale. Ils étaient nombreux le 22 octobre dernier à la salle des fêtes de la Mairie du 9e arrondissement. Ils étaient heureux de se rencontrer, de bavarder et d'évoquer des souvenirs. L'amitié scellée dans les combats, dans la lutte commune contre la barbarie nazie demeure intacte.

Notre Union, fondée fin 1944, a, par son activité intense, dans divers domaines et par ses réalisations multiples, rendu populaire l'Organisation parmi les Associations d'Anciens Combattants du pays, ainsi que dans les milieux de la communauté juive.

Nos camarades ne dissimulaient pas leur fierté d'appartenir à l'Union.

C'est dans une ambiance de chaleureuse amitié que cette fois encore se déroula l'assemblée générale.

C'est à 10 heures très précises que notre président, le Dr Danowski ouvre la séance. Il remercie nos adhérents d'être venus nombreux. Avant de passer à l'ordre du jour, il demande d'observer une minute de silence en hommage à nos camarades disparus au cours de l'année. La liste des noms, hélas trop longue, est écoutée avec émotion par les camarades debouts.

Après une brève introduction, le président donne la parole à M. Sister qui présente le rapport moral. C'est un bilan riche de réalisations diverses.

Notre trésorier, L. Salamon, présente le compte rendu financier de l'année 1977 et c'est P. Feldman qui, au nom de la Commission de Contrôle, rend compte de la vérification des éléments comptables et se félicite de la parfaite tenue de la comptabilité de l'Association.

G. Szulc, au nom de la Commission Sociale, parle de l'extension accrue du travail social et des avantages accordés en faveur des adhérents par notre Maison de Convalescence « Les Lauriers Roses ».

I. Beller parle des « Lauriers Roses », du bon fonctionnement de la Maison de Repos, de notre souci permanent quant à l'amélioration de son standing. Il s'arrête tout particulièrement sur les travaux en cours et qui touchent à leur fin.

Notre camarade N. Czarny parle tout particulièrement des dangers du néo-nazisme et de la recrudescence de l'antisémitisme.

Après les interventions dans les débats, de nos camarades Levinbaum, Rosenberg, Rozencwajg et P. Bron, le président présente la liste des candidats pour le comité directeur. Le Comité sortant est reconduit à l'unanimité.

Notre président d'honneur, J. Fridman, présente le projet de résolution. Celle-ci est adoptée à l'unanimité, sauf une abstention.

En se donnant rendez-vous au banquet annuel du 26 novembre prochain, nos camarades se sont séparés confiants dans l'avenir de leur Association.

Résolution générale adoptée par l'Assemblée Générale annuelle du 22 octobre 1978

Après avoir entendu le rapport moral et le compte rendu financier, l'Assemblée Générale annuelle de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs, tenue le 22 octobre 1978 à la Mairie du 9e arrondissement,

Exprime sa reconnaissance au Comité Directeur sortant pour les réalisations dans tous les domaines.

Elle constate avec satisfaction l'extension du travail social, notamment en accordant aux membres de l'organisation des avantages substantiels dans la Maison de Convalescence « Les Lauriers Roses » à Levens. Elle se félicite de la réalisation de travaux tendant à améliorer encore le confort de l'établissement et d'en augmenter son standing.

C'est avec un intérêt particulier que l'Assemblée prend connaissance de l'activité de la Commission Culturelle et de la réussite de ses initiatives dans le cadre du programme établi par le Comité Directeur, ainsi que du bon fonctionnement de la salle de lecture et de jeux.

Elle charge le nouveau Comité de poursuivre les efforts dans ce domaine.

L'Assemblée Générale approuve la participation active et permanente de l'Union à toutes les campagnes et actions de l'UFAC pour la défense des droits des Anciens Combattants et victimes de guerre, pour la défense de la paix et contre la course aux armements, contre toute forme de racisme et d'antisémitisme.

Elle appelle les Anciens Combattants Juifs à participer activement à l'action du monde combattant pour que le 8 Mai 1945 soit chômé et férié au même titre que le 11 Novembre 1918.

L'Assemblée Générale constate avec inquiétude les efforts de plus en plus évidents des néonazis tendant à réhabiliter les criminels de guerre nazis, à minimiser leurs sinistres forfaits commis au cours de la Deuxième Guerre mondiale.

Elle appelle les adhérents de l'Union à la vigilance, face aux dangers accrus du racisme et de l'antisémitisme se manifestant un peu partout sous toutes ses formes et contre la prescription des crimes de guerre devant entrer en vigueur à la fin de l'année 1979 en Allemagne Fédérale.

L'Assemblée Générale réaffirme l'inquiétude croissante des Anciens Combattants Juifs sur le sort des Juifs en U.R.S.S. qui se voient exposés à des vexations et persécutions de toute nature, en contradiction flagrante avec les droits de l'Homme les plus élémentaires formulés dans les accords d'Helsinki.

L'Assemblée se félicite du résultat obtenu dans la campagne annuelle de souscription pour poursuivre la plantation de forêts en Israël et le travail social de notre Union.

Elle enregistre avec satisfaction la réussite du voyage collectif en Israël à l'occasion de l'inauguration de la forêt portant le nom de notre regretté président Bernard Pons.

L'Assemblée Générale se félicite de l'attitude du Comité sortant qui avait exprimé l'espoir des Anciens Combattants Juifs lors de la rencontre historique israélo-égyptienne en novembre 1977 à Jérusalem et les accords signés à Camp David, considérant ces faits comme un pas important sur la voie de la paix.

Certaine de traduire l'aspiration de l'ensemble des adhérents, exprime son ardent désir de voir enfin se réaliser la paix au Proche-Orient, dans l'intérêt de tous les peuples de cette région, ainsi que pour la sauvegarde de la paix dans le monde.

Venez nombreux au

BANQUET ANNUEL

qui aura lieu

le dimanche 26 novembre 1978

à 13 h

dans les Salons de

L'HOTEL CONCORDE-LAFAYETTE

(Porte Maillot)

Vous passerez une après-midi agréable,
dans une ambiance d'amitié
avec l'orchestre ALBERT GRINBERG

Réservez vos places dès à présent par écrit
à « Notre Volonté »,
26, rue du Renard, en y joignant un chèque.

Prix du déjeuner : 120 francs.

Lettre de remerciements du K.K.L.

Nous publions ici des extraits de la lettre du K.K.L. après notre versement de 40 000 francs pour la plantation d'arbres en Israël.

Je tiens à vous exprimer en mon nom personnel et au nom du K.K.L. de France, notre très vive appréciation pour le dévouement dont vous faites preuve puisque depuis 15 ans, vous avez planté 4 forêts de 10 000 arbres chacune à Ben Shemen, à Taoz, dans la Forêt des Martyrs et sur le Mont de Gilboua.

C'est à juste titre que fréquemment nous citons votre Union en exemple à d'autres organisations.

Je vous prie de bien vouloir transmettre nos vifs remerciements à vos membres et, en particulier, à ceux qui par leurs efforts personnels ont contribué à recueillir le montant sur lequel vous avez prélevé cette somme.

Le Président :
Raymond LINDON

Colère et indignation après la provocation de Darquier de Pellepoix

Les propos tenus par le criminel de guerre Darquier de Pellepoix ont suscité une tempête de protestations dans la presse et dans de nombreuses organisations — surtout dans les organisations d'Anciens Combattants, de Résistants et de Déportés.

La conclusion de certains articles fait ressortir le danger de la recrudescence de la propagande antisémite et raciste.

Nous reproduisons un extrait de l'article de Pierre Viansson-Ponté « Le Mensonge » paru dans « le Monde » daté du 1er novembre :

« Les déclarations faites à « l'Express » par Louis Darquier de Pellepoix, commissaire général aux questions juives du gouvernement de Vichy sous l'occupation allemande, constituent un événement grave et préoccupant. Elles marquent en effet un considérable pas en avant vers la résurgence du racisme. Elles accentuent la campagne de réhabilitation du nazisme. Elles s'inscrivent dans la tentative systématique actuellement menée pour obscurcir une période dramatique de l'histoire contemporaine.

« Pendant les vingt mois, de mai 1942 à février 1944, où Darquier de Pellepoix exerçait ses fonctions, soixante-quinze mille Juifs Français, hommes, femmes et enfants, ont été livrés aux nazis et, par eux, déportés. Pour l'ensemble des pays d'Europe sur lesquels régnait Hitler, les historiens les plus sérieux ont évalué en chiffres ronds à six millions le nombre de Juifs abattus, exécutés, morts en prison ou en déportation. Ce sont là des faits établis, démontrés, incontestables.

« Or que dit Darquier de Pellepoix, l'Eichmann français ? Que tout cela n'est qu'« invention pure et simple » de la « propagande juive ». Que dans l'un des pires camps de déportation, Auschwitz, « on n'a gazé que les poux ». Que les photos d'amoncellement de cadavres prises lors de la libération de ce camp par les alliés sont « truquées ». Et, reprenant les formules racistes d'avant-guerre, il ajoute sans sourciller : « Il fallait se débarrasser de ces métèques. »

Immonde.

« Car cette fois, c'en est trop, dit l'auteur de l'article, vraiment trop. Les rescapés ne peuvent plus se contenter de pleurer leurs morts et de maudire leurs bourreaux. Il leur faut manitenant se mobiliser pour briser le mensonge dans l'œuf. Il faut que toutes les honnêtes gens se rangent à leurs côtés pour aider à établir, avant qu'il ne soit trop tard, la vérité devant le tribunal de l'histoire. »

Darquier de Pellepoix doit être extradé et jugé

L'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs, 26, rue du Renard, 75004 Paris, qui groupe les anciens combattants qui ont volontairement pris les armes pour combattre l'Allemagne hitlérienne et pour défendre la France, profondément bouleversés et indignée par l'infâme interview parue dans l'hebdomadaire « l'Express », élève une véhémente protestation contre les propos ignobles de l'ancien commissaire aux questions juives du gouvernement de Vichy.

Les déclarations de ce criminel de guerre condamné à mort constituent une insulte à la mémoire des six millions de Juifs victimes de la barbarie nazie.

Alors que les Juifs engagés volontaires versaient leur sang pour leur patrie d'adoption, Darquier de Pellepoix faisait arrêter leurs femmes et leurs enfants pour les envoyer dans les camps de la mort.

Les Anciens Combattants Juifs demandent au gouvernement qu'il use de toute son autorité afin que ce criminel soit exrtadé et jugé.

Il ne faut pas qu'il y ait de prescription pour de tels criminels de guerre.

Un télégramme au Président de la République

Notre ami Henri Glasberg, président de la Fédération regroupant les Anciens Combattants Juifs des deux guerres, a adressé au Président de la République le télégramme suivant :

« Je tiens à vous exprimer toute notre indignation et notre écœurement en apprenant l'interview de Darquier de Pellepoix.

Nous vous demandons respectueusement de faire tout ce qui est humainement possible pour obtenir l'extradition de ce monstre. »

Henri GLASBERG,
Commandeur
de la Légion d'honneur

A la tribune de gauche à droite nos camarades : G. Szulc, L. Salomon, M. Schuster, I. Blum, Dr Danowski, Ch. Appel, I. Beller.

>> Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah <<

Novembre 1978 p. 2

NOTRE ASSEMBLEE GENERALE DU 22 OCTOBRE

EXTRAITS DES ALLOCUTIONS

Dr DANOWSKI

NOTRE PRESIDENT

Dans son allocution d'ouverture notre président, après avoir remercié nos camarades d'être venus nombreux et, après avoir excusé ceux empêchés pour raison de santé, dit notamment :

« Nous constatons avec tristesse que le nombre de nos camarades qui nous quittent augmente d'une année à l'autre. Nos rangs se raréfient de plus en plus. Et cependant, notre Union continue son activité débordante. Vous en aurez une image à travers les rapports moral et financier et par l'intervention de plusieurs camarades du Comité.

« Qu'il me suffise de vous dire que grâce à votre activité à tous, notre Union occupe une place d'honneur parmi les grandes organisations françaises d'Anciens Combattants, ainsi que parmi la communauté juive de France. »

Après avoir énuméré les domaines dans lesquels s'exerce particulièrement notre activité (Maison de Convalescence à Levens, notre vaste local qui permet d'élargir notre activité, aide constante à Israël, etc., etc.) il dit encore :

« Sachez que si nous pouvons réaliser des tâches aussi importantes c'est grâce à vous tous, grâce à votre concours loyal et désintéressé.

« Des liens indissolubles lient les Anciens Combattants Juifs à leur Union. Vous savez tous que chaque fois qu'il est nécessaire d'agir en votre faveur, notre organisation ne manque jamais à son devoir.

« C'est dans cet esprit que le nouveau Comité devra modeler sa ligne de conduite, à la grande satisfaction de nous tous. »

♣

(Le rapport moral présenté par notre secrétaire Maurice Sister est publié en Iddich en page 2.)

MICHEL CZARNY

VICE-PRESIDENT DE NOTRE UNION

Devant la Montée du Néo-Nazisme

Nous publions ici l'intervention de notre camarade M. Czarny concernant la recrudescence de l'antisémitisme et du néo-nazisme en France et dans le monde.

LA lutte contre l'antisémitisme nous a préoccupé dès le début de l'existence de notre Union. A chaque occasion, dans nos assemblées, manifestations, cérémonies et autres rassemblements, nous avons toujours réagi vigoureusement contre ce danger.

Si, aujourd'hui, à notre Assemblée Générale il y a à l'ordre du jour un point particulier à ce sujet, ce n'est pas un hasard, car ce problème est de plus en plus actuel et inquiétant.

Comment ne pas être profondément bouleversé, choqué de la situation où l'on voit la résurgence du nazisme, du racisme, de l'antisémitisme e de l'impunité dont jouissent toujours les criminels de guerre.

Comment ne pas être inquiet de cette propagande insidieuse qui se développe et que l'on retrouve sous des formes variées dans le monde entier. Ici, ce sont des films célébrant Hitler et son régime, mais oubliant de montrer les camps de la mort, les atrocités, les tortures. Ailleurs, toute une littérature est éditée à grands frais (car ils ne manquent pas de moyens) comme la brochure anglaise traduite en français et distribuée gratuitement par centaines de milliers d'exemplaires pour nier l'existence des camps d'extermination, que la mort de six millions de Juifs n'est qu'un mythe et une légende inventée et propagée par les Juifs.

Ces jours-ci le M.R.A.P. a porté plainte contre une secte qui s'intitule les « Enfants de Dieu » dont les adeptes diffusent abondamment des opuscules de bandes dessinées se voulant édifiantes.

On peut y lire que le président Israélien se conduit en parfait juif hypocrite et que tout chrétien qui défend les Juifs trahit sa foi.

Cette propagande perfide pénètre dans toutes les couches de la population.

A la suite de l'émission consacrée à la Geissler, interprète de la Gestapo de Tulle lors de l'assassinat des 99 otages de cette ville, une délégation de l'Association Nationale des Cheminots Anciens Combattants, résistants, prisonniers et victimes de guerre, s'est rendue à la Direction de TF1 pour protester contre cette diffusion.

Une autre forme d'antisémitisme très dangereuse se développe également depuis un certain temps déjà sous le couvert de l'antisionisme. Comme tous les Juifs à priori sont considérés comme sionistes, alors pour eux la chose est simple, il n'y a plus d'antisémitisme.

Ceci concerne particulièrement les pays de l'Est où la situation est très préoccupante pour les Juifs, notamment en U.R.S.S. Refus des visas de sortie pour Israël, pertes de l'emploi, vexations, arrestations et condamnations sous des prétextes fallacieux.

Dans la presse soviétique, une campagne d'une violence inouie contre tout ce qui concerne le judaïsme. On croirait que cela a été puisé dans l'arsenal des archives de propagande de la période de sinistre mémoire et ceci au mépris des accords signés à Helsinki.

En France, depuis un certain temps, des manifestations et rassemblements sont organisés, des attentats ont lieu contre des personnes, contre des sièges d'organisations démocratiques juives ou non-juives, contre d'innombrables monuments et sépultures.

Les 34 années qui nous séparent de notre tragédie n'ont malheureusement pas créé les conditions pour relâcher notre vigilance et notre lutte et agir pour que le sinistre passé ne se répète plus.

Nous appelons à continuer la lutte avec les organisations d'Anciens Combattants et d'autres (résistants, déportés), jusqu'à la disparition de toute idéologie néo-nazie, dans l'intérêt de la paix entre les hommes et les peuples.

Et dans quelques années, lorsque le dernier d'entre nous aura disparu, qu'adviendra-t-il de ces pages douloureuses et héroïques de notre histoire ?

Nous devons élever nos voix, nous qui avons survécu.

Soyons vigilants et agissons, car seule l'action se révèle payante.

Grâce à l'action des résistants déportés et Anciens Combattants, des rassemblements de néo-nazis ont été interdits en France et en Allemagne Fédérale.

Une délégation d'anciens combattants et déportés juifs reçue par l'ambassadeur de Pologne à Paris

Une délégation des Associations d'Anciens Combattants et des déportés juifs a été reçue le 17 octobre par l'ambassadeur de Pologne à Paris.

Au cours des discussions, la délégation juive a soulevé différentes questions concernant le pavillon juif d'Auschwitz et les droits des Juifs ayant quitté la Pologne après 1968. L'ambassadeur s'est déclaré désireux de voir se poursuivre le dialogue rouvert entre le gouvernement polonais et les communautés juives dans le monde. Il a notamment assuré ses visiteurs que le pavillon juif d'Auschwitz était actuellement ouvert et que tout serait fait pour recevoir les délégations Juifs qui désireraient aller s'y recueillir. La délégation était composée du Dr Danowski, président de notre Union, de M. J. Orfus, président de l'Association des Anciens Combattants juifs et de M. Henry Bulawko, président de l'Association des anciens déportés juifs de France.

LE 11 NOVEMBRE

Le 11 Novembre, de même que le 8 Mai sont des occasions privilégiées de rendre hommage aux morts pour la France et d'appeler les survivants et la jeunesse à la vigilance et à l'union pour empêcher le déclenchement de l'apocalypse nucléaire.

Une date ne saurait effacer l'autre.

Le 8 Mai 1945 ne fut pas seulement la fin d'un affrontement armé entre Etats, mais avant tout une victoire de tous les peuples sur la barbarie nazie dans laquelle faillit sombrer l'humanité.

Il reste qu'en ce soixantième anniversaire de l'Armistice de 1918, qui marqua la fin des sacrifices et des épreuves de la Première Guerre mondiale, les A.C. de toutes générations ont honoré comme il se doit le courage et l'abnégation des poilus.

Une délégation du C.R.I.F. a été reçue au Ministère de l'Intérieur

Une délégation du Conseil représentatif des institutions Juives de France (C.R.I.F.) a été reçue au ministère de l'Intérieur par le directeur de cabinet, M. Paolini. Le président du C.R.I.F., M. Alain de Rothschild, qui était accompagné de MM. Jean Pierre-Bloch, Henri Bulawko et Pierre Kauffman, a remis un certain nombre de documents antisémites circulant en France, émanant notamment des « Enfants de Dieu-la famille d'amour ». La délégation a demandé instamment que des mesures soient prises, conformément à la loi pour mettre un terme à cette propagande nocive.

L'un des opuscules diffusés récemment par cette secte religieuse, intitulé « Paix ? ou guerre ! Une analyse de Sadate et Begin » contient des textes et des dessins antisémites. On peut y lire par exemple que le Premier ministre israélien se conduit « en parfait juif hypocrite », « en bon marchand juif ». Il est dit encore que « tout chrétien qui défend les Juifs trahit sa foi ». Par ailleurs, une plainte en justice a été déposée à Paris par le M.R.A.P., qui estime que « cette publication est particulièrement nocive dans le contexte actuel où l'on assiste à une inquiétante recrudescence des menées antisémites ».

Après les Assises Nationales de l'UFAC

Les Assises nationales de l'U.F.A.C. se sont tenues à Paris les 29 et 30 septembre 1978 dans les salons de la Mairie du 14e arrondissement. Deux sujets d'actualité ont particulièrement retenu l'attention des délégués :

1) la prochaine réunion en séance plénière de la commission tripartite sur le rapport constant prévue au Secrétariat d'Etat aux A.C. le mercredi 4 octobre à 16 h.

2) la prochaine discussion au Parlement du projet de budget des A.C. pour 1979.

Au sujet des travaux de la commission tripartie sur le rapport constant, il convient de retenir que l'Assemblée générale de l'U.F.A.C., en raison du « désaccord total » opposé par les représentants de l'Administration à tous les arguments présentés par les représentants des Anciens Combattants en faveur des victimes de guerre, a décidé de saisir le Parlement.

Au sujet du projet de budget des Anciens Combattants pour 1979, l'Assemblée générale de l'U.F.A.C. a adopté la position suivante :

— elle se félicite des deux mesures inscrites mais elle les juge insuffisantes ;

— elle demande instamment aux Pouvoirs publics et aux groupes politiques de l'Assemblée Nationale que dans les crédits prévisionnels 1979 pour le Secrétariat d'Etat aux Anciens Combattants soient prévues les sommes nécessaires pour que dès l'an prochain soit assurée une revalorisation substantielle des pensions d'invalides, de veuves, d'orphelins et d'ascendants.

L'U.F.A.C., par ailleurs, a confirmé qu'elle s'opposait à ce que le 11 Novembre devienne la journée officielle unique nationale du souvenir des Anciens Combattants.

Elle a demandé, à nouveau, que le 8 Mai de chaque année soit proclamé Journée nationale chômée et fériée et invité toutes les Associations nationales, toutes les Unions départementales à préparer les cérémonies du 8 Mai, en 1979.

S'agissant des affaires internationales, l'U.F.A.C. a insisté sur la nécessité du désarmement et rappelé que le comité d'organisation constitué au lendemain du symposium européen des Anciens Combattants sur le désarmement tenu à Paris en 1975 prépare une nouvelle réunion internationale.

Le Directeur : I. CLEITMAN

Commission Paritaire n° 1092 D 73

Imprimerie IM.PO., 65, rue du Fg-St-Denis, Paris (10e).

Notre camarade Dr GOROVIT à l'honneur

Notre camarade le Dr Gorovit, membre de notre Comité Directeur et président de l'UGEVRE, vient d'être promu Officier du Mérite National. Rappelons que le récipiendaire est déjà Chevalier de la Légion d'Honneur.

Nous adressons au camarade Dr Gorovit à cette occasion nos plus vives félicitations.

NOS VŒUX

Le Comité central de notre Union adresse ses plus vives félicitations au Camarade dévoué du comité Maurice Sosiewiscz et à son épouse à l'occasion du mariage de leur petite-fille Annie Lilensten avec Denis Fierling.

Le comité leur souhaite bonheur et joie.

NOS PEINES

Que les familles de nos camarades disparus trouvent ici l'expression de nos condoléances les plus sincères :

ARTENSTENE Félix
BALBIN Maurice
BERGER Henri
ERRERA Salomon
FOUKS Léon
GOLFARB Sucher
GROSSER Henoch
GRUNBERG Abraham
KALB Charles
LEWKOWICZ Bernard
NAYBERG Salomon
SIERACZEK Jacques
SISKIND Salomon
SZNAJDERMAN Abram
VAIMAN Abraham

♣

Nous assurons de notre vive sympathie les camarades cruellement frappés par le décès de leur épouse :

Mme KORNBLIT Dora
Mme LOBL
Mme Sarah Gitla ROZANSKI
Mme Dwojra SZLAMOWICZ

Notre camarade Auguste TOUCHARD n'est plus

La mort de notre grand ami Auguste Touchard, président honoraire de l'A.R.A.C., a été cruellement ressentie par l'Association ainsi que par le monde combattant dans son ensemble.

Avec Auguste Touchard s'en va un grand militant, un homme d'une grande clairvoyance, d'un grand dévouement, que nous pleurons avec l'ensemble du mouvement ancien combattant.

Que la famille du défunt et l'A.R.A.C. trouvent ici nos condoléances les plus sincères.

Jean CHAUMEIL est mort

Jean Chaumeil, membre du bureau national de l'A.N.A.C.R., est mort le dimanche 13 août alors qu'il prononçait une allocution à la cérémonie du souvenir, devant le monument des Quatre-Chênes à Domont (Val-d'Oise), en hommage des 23 patriotes qui y furent fusillés.

Jean Chaumeil, qui avait joué un grand rôle dans la Résistance, était liquidateur national pour les F.F.I., F.T.P. et ressortissants du Front national. Chargé des intérêts matériels et moraux des anciens résistants, il s'était toujours acquitté avec honneur et dévouement de cette mission, ce qui lui valait l'estime de tous ses camarades.

dans les Salons de l'Hôtel CONCORDE-LAFAYETTE

(Porte Maillot)

Vous passerez un après-midi agréable, dans une ambiance d'amitié

avec l'orchestre ALBERT GRINBERG

Réservez vos places dès à présent par écrit à « Notre Volonté »,

26, rue du Renard, en y joignant un chèque. Prix du déjeuner : 120 F.

>> Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah <<

אונזער ווילן

אָרגאַן פון פאַרבאַנד פון די געוו. יידישע פראָנט-קעמפער

אונדזער זייער געלונגענע אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג

אונדזער אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג, וואָס איז פאָרגעקומען זונטיק פרי, דעם 22־סטן אָקטאָבער אין דער מערי פון 9־טן אַראָנדיסמאַן, איז לויט אַ־לעמענס מיינונג געווען אַ געלונגענע. זי איז אויסגעפאַלן ווירדיק און אימ־פּאָזאַנט, צום כבוד פון פאַרבאַנד פון די געוועזענע יידישע קאָמבאַטאַנטן.

אַן ערך איבער 250 יידישע קאָמ־באַטאַנטן (צום באַדויערן האָבן מיר אַלץ מער פאַרלוסטן און מער קראַנ־קע), זיינען געקומען אויסדריקן זייער אינטערעס און צוגעבונדנקייט צו זיי־ער פאַרבאַנד, וואָס הערט נישט אויף טראָץ די פאַרלוסטן פון זיינע חברים צו פאַרצייכענען וויטערדיקע וויכטי־קע דערגרייכונגען כמעט אויף אַלע געביטן פון זיין ברייט־פאַרצווייגטער טעטיקייט.

10 פרי עפנט פרעזידענט **דאַ־נאָווסקי** די אַלגעמיינע פאַרזאַמ־לונג. ער באַגריסט קודם כל וואַרעם די אַנוועזנדיקע חברים און שטרייכט אונטער די ברייטע טעטיקייט ווי די פּרעקטיקע רעאַליזאַציעס פון פאַר־באַנד.

„אויב מיר באַווייזן צו רעאַליזירן אַזעלכע וויכטיקע אויפטוען, איז עס אַדאַנק איך, טייערע חברים. אַדאַנק אייער מאָראַלישער און מאַטעריעלער שטיצע, אַדאַנק דער אַרבעט פון די מיטגלידער פון צענטראַל־קאָמיטעט, וואָס ווידמען זייער צייט. זאָלן זיי אַ־לע דאָ באַדאַנקט ווערן".

נאָכן אויסרופן אַלע נעמען פון די פאַרשטאָרבענע מיטגלידער במשך פון יאָר, וואָס ווערן באַערט מיט אַ מינוט שטילשווייגן, גיט דער פאַרזי־צער איבער דאָס וואָרט דעם חבר מ. **שוסטער**, סעקרעטאַר פון פאַר־באַנד, וואָס שטעלט פאָר אין נאָמען פון צענטראַל־קאָמיטעט דעם מאָראַלישן ראַפּאָרט.

די אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג, דער־קלערט ער, איז פון שטענדיק אַן פאַר אונדז געווען אַ מין יום־טוב, אַן אַר־בעט פאַרזאַמלונג, אָבער גלייכצייטיק אַ געוויסע פרייד זיך אָפּצוגעפינען און זיך צו טרעפן אין אַ ברידערלע־כער אַטמאָספער, וואָס איז אונדז נאָ־ענט און אייגן.

אין אַ גוט־דאָקומענטירטן ראַ־פּאָרט, (דאָס מאָל אויפן ווונטש פון מערערע חברים אין יידיש), שטעלט זיך דער באַריכט־אָפּגעבער אָפּ אויף דער רייך־אָפּגעטוענער טעטיקייט אויף אַלע געביטן במשך פון יאָר. ער באַ־האַנדלט אַלע פּראָבלעמען, וואָס רירן אָן די קאָמבאַטאַנטן און דעם קאַמף פאַר די לעגיטימע רעכט פון די וואָס האָבן געגעבן דאָס בעסטע פון זיך פאַרן לאַנד, קעגן אויפשטייג פון נאַ־ציזם, קעגן אַנטיסעמיטיזם און ראַ־סיזם, פאַר אַנטוואָפענונג און שלום.

מיטן זעלבן גרויסן אינטערעס האָבן דאַן די מיטגלידער אויסגעהערט דעם פינאַנציעלן באַריכט פון קאַסי־רער **ל. סאַלאָמאָן, פעלדמאַן**, פּרעזידענט פון דער קאָנטראָל־קאָ־מיסיע, **מ. טשאַרני**, וועגן אַנטיסע־מיטיזם און נאַציזם. **ג. שולץ** וועגן דער סאָציאַלער אַרבעט און **א. בע־לער** וועגן די אַרבעטן און דער פונק־ציאָנירונג פונעם אָפּרו־הויז פון לע־ווענס.

אין דער קורצער דיסקוסיע האָבן זיך באַטייליקט די חברים **מ. לע־ווענבוים, ראָזענבערג, בראָון, ראָזענצווייג**.

נאָך דער דיסקוסיע ווערן איינ־שטימיק אָפּגעשטימט דער מאָראַלי־שער ראַפּאָרט און דער פינאַנציעלער באַריכט. עס ווערן אויך איינשטימיק איבערגעוויילט די מיטגלידער פון צענטראַל־קאָמיטעט.

מיט פיל אויפמערקזאַמקייט ווערט אויסגעהערט די רעזאָלוציע, פאָר־געשטעלט דורכן ערן־פאַרזיצער **י. פרידמאַן**. זי ווערט דאַן אויך איינ־שטימיק אָנגענומען.

די ווירדיקע אַלגעמיינע פאַרזאַמ־לונג וואָס איז ווי אַלע מאָל געשטאַ־נען אויף אַ הויכן ניוואָ האָט זיך גע־שלאָסן צו דער באַשטימטער צייט. אָבער דאָ און דאָרטן האָבן חברים נאָך לאַנג געשמועסט צווישן זיך וועגן די נאָך וואָס באַהאַנדלטע פּראָבלע־מען מיט אַזוי פיל ערנסט און אַח־ריות. האָבנדיק אין זינען בלויז די אינטערעסן פון די חברים געוועזענע יידישע קאָמבאַטאַנטן. זיי ווייסן עס און שאַצן עס אָפּ מיט אינטערעס און אַכטונג.

אַ בליק אויפן גרויסן זאַל פון דער מערי פון 9־טן, ווו ס'איז פאָרגעקומען אונדזער אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג

אויפברויז און צאָרן נאָכן סקאַנדאַל פון דאַרקיע דע פעלפּואַס אינטערוויו

דער אויפברויז און צאָרן וואָס נו־גע דעם סקאַנדאַליעזן אינטערוויו פון דאַרקיע דע פעלפּואַ איז ווייט פון צו זיין איינגעשטילט. נאָך דעם איינ־הייטלעכן פּראָטעסט־מיטינג פון דינ־סטיק, דעם 6־טן נאָוועמבער אין לאַנקרי, אָרגאַניזירט דורכן „אוניאָן" איז אויפצומאָרגנס פאָרגעקומען אויף רי דע רען אַ 2־טער מיטינג, אָרגאַני־זירט דורכן „צערקל בערנאַר לאַזאַר" און דער פנדאירפ האָט אָרגאַניזירט אין מיטואַליטע אַ צוזאַמענטרעף מיט זיינע טוער וועגן אָנעמען מאָסמיט־לען קעגן אויפשטייג פון נאַציזם.

אונטערן זעלבן צייכן איז אויך גע־שטאַנען די אַנטהילונג־צערעמאָניע פונעם מאָנומענט לכבוד די „23" העלדן אויפן בית־עולם פון איווריי, אין וועלכן עס האָבן זיך באַטייליקט איבער 700 מענטשן, דערונטער אַ גרויסע צאָל מיטגלידער פון אונדזער פאַרבאַנד און פון דער אָנפירונג אין שפּיץ מיטן פּרעזידענט ד"ר דאַנאָווס־קי, שוסטער, סאַלאָמאָן ד"ר גאַראַוויץ. וואָס איז געווען דער פּרעזידענט פון דער צערעמאָניע און פיל אַנדערע חברים.

דאָס זעלבע איז אויך געווען מיט דער איינדרוקספולער צערעמאָניע אין דראַנסי, אָרגאַניזירט דורך די גע־וועזענע יידישע דעפּאָרטירטע צום 40־סטן יאָרטאָג פון דער קרישטאָל־נאַכט.

י. באַשעוויס-זינגער נאָבעל-פּרייז-טרעגער פאַר ליטעראַטור אין 1978

מיטן צוטיילן דעם נאָבעל־פּרייז פון ליטעראַטור אין 1978 דעם יידישן שרייבער יצחק באַשעוויס־זינגער איז געקרוינט געוואָרן אַ טאַלאַנטפולער פּראָזע־מייסטער. צוגלייך מיטן דאָזיקן נאָבעל־פּרייז איז אויך אָפּגעגעבן גע־וואָרן גרויס כבוד און אָנערקענונג פאַר דער יידישער ליטעראַטור, ווי פאַר איר אוניווערסאַלן ווערט און אַ ביישטייער פאַר דער וועלט־ציוווי־ליזאַציע.

אין די מאָטיוון פון דערטיילן דעם נאָבעל־פּרייז פאַר ליטעראַטור באַ־שעוויס־זינגערן ווערט נעמלעך גע־זאָגט אַז „די נאָבעל־פּרעמיע ווערט אים געגעבן פאַר זיין אַלגעמיינעם ווערק און פאַר זיין ביישטייער פאַר דער וועלט־קולטור און פאַר דער יי־דישער קולטור, ליטעראַטור און שפּראַך פון אייראָפּעאישן יידנטום, וואָס איז פאַרשניטן געוואָרן".

י. באַשעוויס־זינגער איז געבוירן געוואָרן אין 1904 אין בילגאָריי, אין לובלינער קאַנט. ער איז דער ברודער פון י. י. זינגער, וואָס האָט אין זיינע פּרעכטיקע ווערק אַרויסגעבראַכט די מעכטיקע עפּאָפּייע פון דער אינדוס־טריעלער שטאָט לאָדזש.

דער לאָורעאַט, וואָס שאַפט כמעט אַלע זיינע יאָרן אין אַמעריקע אין יידיש און וועמענס גרעסטע צאָל ווערק זענען איבערזעצט אין ענגליש און אין אַנדערע שפּראַכן, דערונטער פיל אין פראַנצויזיש אין פאַרלאַג „סטאָק" *) ווערט באַטראַכט אַלס דער בעסטער פּראָזאַאיקער און סטיל־מייסטער. זיין שפּראַך־ווירטואָזיטעט האָט אַ שם אין דער יידישער ליטע־ראַטור, וואָס ווערט אַלץ מער פאַר־יתומט.

באַשעוויס באַליבטסטע טעמע זע־נען די אינעווייניקסטע פאַרבאָרגענע יידישע וועלט וועגן די איראַציאָנע־לע קרעפטן וואָס האַלטן אין מורא און שרעק דעם מענטשן, וועגן שדים, רוחות, מתים ווי ער וואָלט וועלן דורכאויס באַווייזן אַז ס'איז פאַראַן אַ כוח אין דער וועלט וואָס משפט און פאַראורטיילט אויף יענער וועלט.

ער דערציילט אין אַ זייער פיינער פאָלקס־שפּראַך וועגן דיבוקים, אַלער־ליי פינצטערע כוחות, וואָס זייער זיק־אָרט איז נישט דער גהינום, נאָר דאָס האַרץ פון מענטש.

דער יידישער קאָמבאַטאַנטן־פאַר־באַנד פון פראַנקרייך שליסט זיך אָן אין אַלע באַגריסונגען פאַר יצחק באַ־שעוויס־זינגער, דער נאָבעל־פּרייז־טרעגער פאַר ליטעראַטור אין 1978, וואָס איז צום כבוד פאַר יידן.

מ. ש.

(*) Le Magicien de Lublin

קומט צאָלרייך
זונטיק דעם 26־טן נאָוועמבער
אויף דעם
פריינטשאַפט־באַנקעט
וועלכער קומט פאָר אין די זאַלן פון
קאָנקאָרד־לאַפאַיעט
מעטראָ: פאָרט מאַיאָ

איר וועט פאַרברענגען אין אַ חברישער אַטמאָספער אַ גאַנצן נאָכמיטאָג מיטן אָנטייל פון אָרקעסטער
א ל ב ע ר ט ג ר י נ ב ע ר ג

•

די צאָל פלעצער איז באַגרענעצט
פּרייז פון מיטאָג — 120 פראַנק
פאַרשרייבט אייך באַצייטנס

אונדזער נייער אַדרעס:
U.E.V.A.C.J., 26, rue du Renard 75004 PARIS - Tél. : 277-73-32

פופציק נעאָ־נאַצי־פּובליקאַציעס לייקענען אומקום פון 6 מיליאָן יידן

מער פון פופציק נעאָ־נאַצי־בי־כער, בראָשורן און אַנדערע פּובלי־קאַציעס, אין וועלכע עס ווערט גע־לייקנט, אַז דער היטלער־רעזשים האָט אומגעבראַכט זעקס מיליאָן יידן אין צווייטן וועלט־קריג, ווערן איצט פאַר־שפּרייט אין פאַרשידענע שפּראַכן אי־בער דער גאַנצער וועלט — ווערט פעסטגעשטעלט אין אַ נייער פאָרשונג וועגן וווקס פון נעאָ־נאַציישער און אַנטיסעמיטישער פּראָפּאַגאַנדע אין מערב־אייראָפּע, וואָס איז איצט פאַר־עפנטלעכט געוואָרן דורכן אינסטיטוט פאַר יידישע ענינים ביים יידישן וועלט־קאָנגרעס אין לאָנדאָן. די מערסטע פון די פּובליקאַציעס זיינען אַרויס־געגעבן געוואָרן אין מערב־דייטש־לאַנד און איבערזעצט געוואָרן אין אַנדערע שפּראַכן פאַר פאַרשפּרייטן אויך אין אַנדערע טיילן פון דער וועלט. אַ באַדייטנדע צאָל פון אַזעלכע פּובליקאַציעס איז אויך דערשינען אין פראַנקרייך און איבערזעצט גע־וואָרן אין דייטש, ענגליש און שפּאַ־ניש. אַ הויפּט־טעמע אין די דייטשע פּובליקאַציעס איז, אַז „אונדזערע פאָ־טערס זיינען נישט געווען קיין פאַר־ברעכער".

די לייגנערישע און העצערישע פּוב־ליקאַציעס ווערן צוגעשיקט צו מיט־גלידער פון פּאַרלאַמענטן, אַקאַדעמי־קער, שול־לערער, אַלס אַ טייל פון דער אַקציע ריינצווואַשן היטלערן און דעם דריטן רייך פון דער שולד אין אויסהרגענען די זעקס מיליאָן יידן ווי אויך מיט דעם ציל אַריינ־צוציען דעם יונגן דור אין די נאַ־ציישע באַוועגונגען.

וואָס הערט זיך אין אונדזער אָפּרו־הויז?

אונדזער אָפּרו־הויז אין לעווענס באַגייט זיך, ווערט וואָס אַמאָל שענער און באַקוועמער.

ווען מען דערמאָנט זיך אין דער דערעפענונג, דעם 17־טן יאַנואַר 1965 און די ענטוזיאַסטישע אָפּרופן פון די פאַרשטייער פון אַלע איינגעלאַדענע אָרגאַניזאַציעס, יידישע און נישט־יידישע פּערזענלעכקייטן פון דער קאָמבאַטאַנטן־וועלט ווי די פון פּאַל מאַנע, דער סענאַטאָר־מער פון לע־ווענס, רעיבאַ א.א.וו. און די שוין דעמאָלט באַגייסטערטע איינדרוקן, וואָס זענען געקומען צום אויסדרוק אין גאָלדענעם בוך, קען מען דרייסט זאָגן, אַז היינט, קנאַפּע 14 יאָר שפּע־טער, איז דאָס הויז נישט נאָר נישט געוואָרן אַלט, נאָר גאָר פאַרקערט.

אין משך פון די אָפּגעלאָפענע יאָ־רן זענען איינגעפירט געוואָרן אַ גאַנ־צע ריי ענדערונגען, אויסבעסערונגען, אָבער די אַרבעטן וואָס זענען געוואָרן אונטערגענומען צוריק מיט אַ געוויי־סער צייט און האַלטן איצט ביים ווערן פאַרענדיקט, וועלן אַריינברענגען פיל מער באַקוועמלעכקייטן ווי פריער.

צום 14 יאָריקן יובליי זינט דעם אויפבוי פון אָפּרו־הויז, וועלן די קאָנ־וואַלעסצענטן זיין איבעראַשט צו אַנט־דעקן גאָר אַ ניי הויז, פריש, ריין און אין פולן גלאַנץ. אמת, די אַלע אַרבע־טן וועלן קאָסטן זייער טייער, אָבער דערפאַר וועלן זיין פיל מער איינצעל־נע צימערן, אַנדערע מיט געוויסע אויסבעסערונגען, ווי אויך נייע סאַ־ניטאַרע איינריכטונגען.

ס'וועלן צוגעבויט נייע זאַלן, ווו מ'וועט קענען פאַרברענגען רואיק, לייענען אַ צייטונג, אַ בוך, נישט זיין געשטערט אויב מ'וויל פון צייט צו צייט זיך אָפּזונדערן פון קאָלעקטיוו זאַל, ווו מ'שפּילט שאַך, ברידזש א.א. וו. אָדער ווו ס'איז פאַראַן אַ טעלע־וויזיע.

צוליב וואָס האָט דער יידישער קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד אונטערגענו־מען אַט די אַלע אַרבעטן? נישט כדי צו העכערן דעם עפעקטיוו. אויפנע־מען אַ גרעסערע צאָל קראַנקע, נאָר מיטן איינציקן ציל צו שאַפן בעסערע באַדינגונגען פאַר די אַלע, וואָס נוי־טיקן זיך אין אונזער הילף. אַז די אָפּ־געשוואַכטע זאָלן דאָ צוריקבאַקומען די פיזישע און מאָראַלישע כוחות ווען זיי פאַרלאָזן דאָס הויז נאָך אַ פּאָר וואָ־כן אָפּרו און געפינען צוריק דאָס שווע־רע לעבן אין דער גרויסער שטאָט.

באַזונדערס איצט, ווען מען טרעפט זיך אָן אויף אַזויפיל געוואַלטזאַמקיי־טן, ווען דער ראַסיזם, אַנטיסעמיטיזם, האַס, ווערן צום באַדויערן וואָס אַמאָל שטאַרקער, איז דאָס הויז אין לעווענס אַן אָרט, ווו ס'הערשט ברידערלעכ־קייט און פאַרשטענדעניש. דאָס איז תמיד געווען אונזער דעוויז און איצט נאָך מער ווי פריער.

עס קאָנען זיין שטאָלץ די חברים, וועלכע נישט האָבנדיק זיך קיינמאָל פאַרנומען מיט אַזעלכע פּראָבלעמען, געוועזן שניידער, שטריקער, פוריער, העפטער אָדער קליינהענדלער, פאַר־נעמען זיך איצט מיט אַזעלכע פּלע־נער, אַרכיטעקטור א.א.וו.

זיי פירן אויס זייער אויפגאַבע מיט איבערגעגעבנקייט און שוינען נישט זייער מי׳ פאַר דער וואונדערבאַרער דערגרייכונג, די דערגרייכונג פון אַלע מיטגלידער פון אונזער אָרגאַניזאַציע, ווי דאָס איז דאָס אָפּרו־הויז אין לע־ווענס, „לע לאַריע ראָז".

חיים גאָלדגעוויטש

N°163 Novembre 1978

(1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

דער ראפארט פון מ. שוסטער (אויסצוגן)
און אינטערוועניר אויף דער אלגעמיינער פארזאמלונג

מ. שוסטער
(סעקרעטאר פון פארבאנד)

ל. סאלאמאן
(קאסירער פון פארבאנד)

א. בעלער
(וויצע־פרעזידענט פון פארבאנד און פרעזידענט פון דער סאציאלער קאמיסיע)

נאכדעם ווי דער רעדנער שטעלט זיך אפ אויף די ישראל־עגיפטישע אונטערהאנדלונגען, ווי אויף די אפמאכן פון קעמפ דייוויד, דריקט ער אויס די האפענונגען, אז זיי וועלן ערפענונגען דעם וועג פארן שלום און אז די אינטערנאציאנאלע אנטשפאנונג, די קאפעראציע צווישן די גרויסמאכטן וועלן פארגעזעצט ווערן כדי צו שאפן א בעסערן קלימאט פארן שלום אין דער וועלט, ווי אין נאענטן מזרח.

באריכטנדיק דעם אויפשטייג פון אנטיסעמיטיזם און נאציזם, זיצט מ. שוסטער די אויפמערקזאמקייט אויף „דער סיסטעמאטישער קאמפאניע, וואס צילט צו באוויזן אז די עקזיסטענץ פון די גאז־קאמערן און די 6 מיליאנען יידישע פארגאזטע, פארברענטע און אומגעבראכטע יידן זענען א ליגן, א לעגענדע, וואס זענען אויסגעטראכט געווארן דורך די יידן אדער דורך די וואס שטייען אין זייער דינסט". (זינט דאן האבן מיר אגב געהערט די זעלבע העסלעכע וועדטער פון דעם יידן־מערדער דארקיע דע פעלפוא אין דעם אינטערוויו פון „עקספרעס").

ער זייזט דערבי אן אויף דער גרויסער געפאר, וואס עס שטעלט מיט זיך פאר, אויב די רעגירונג פון באן זאל דערלויבן אפצושאפן דעם נישט־פארעלטערונגס־געזעץ קעגן די נאצישע קריגס־פארברעכער. ער פארענדיקט:

„טייערע חברים, אין פארלויף פון די אפגעפאסענע 34 יאר, וואס אונזער פארבאנד עקזיסטירט, האט ער קיינמאל נישט ארויסגעלאזט פון אויג קיין שום פראבלעמען וואס רירט אן די יידישע קאמבאטאנטן. ער האט אויך שארף רעאגירט יעדעס מאל אין נויטיקן מאמענט, מאביליזירנדיק א לע דעמאקראטישע כוחות.

„34 יאר זענען פאריבער און אונזער פארבאנד, טראץ די יארן, טראץ דער עלטער, שטייט שטענדיק אויף דער וואך. ער איז אקטיוו און דינאמיש. ער איז באקאנט און פאפולער אין אלע קרייזן, אזוי גוט אין די יידישע ווי נישט־יידישע, באזונדערס אין דער קאמבאטאנט־וועלט. ער איז נישט בלויז באקאנט, נאר אויך גע־שעצט.

„זיין מיסיע איז נאך זויט פון צו זיין פארענדיקט. אזוי לאנג ווי עס ווען זיין נעוט. יידישע קאמבאטאנטן און אזוי לאנג ווי מען ווען זיך נוי־טיקן אין זיין הילף, ווען אונזער פאר־באנד נאך האבן צו שפילן א גאר וויכ־טיקע ראל. אונזער אנווענהייט און צוגעבונדנקייט צו אונזער ארגאניזא־ציע, צו דער דעמאקראטיע און צו אלץ וואס פאראיניקט אונז צו דער גאנצער מענטשהייט איז דעריבער נאך זייער וויכטיק. זאל לעבן דער שלום אין ישראל, שלום און דעטאנט אין דער גאנצער וועלט".

דער קאסירער פון אונזער פאר־באנד האט איבערגעגעבן דעם פינאנ־ציעלן באריכט פארן אפגעפלאסענעם יאר.

די ציפערן פון בילאנס, וואס ער האט אנגענעבן, סיי די אינקונפטן, סיי די אויסגאבן, זאגן עדות, אז די אקטיוויטעט אונזערע האט זיך אין לויף פון די יארן טראץ דער עלטער נאך מער אויסגעברייטערט.

אבער א דאנק אונזער געזונטער ווירטשאפט, א דאנק דער גוטער פונ־קציאנירונג פון אונזער אפרו־הויז, א דאנק דער פארשטענדעניש פון אונ־זערע מיטגלידער, וועלכע ענטפערן פאזיטיוו ווען עס האנדלט זיך וועגן דער טאמבאלא, מיטגלידס־אפצאל, באנקעט, קען אונזער ארגאניזאציע, טראץ דעם וואס זי געניסט נישט פון קיין שום פאנדן, פראספעריטן און פירן די דאזיקע פארצווייגטע טעטי־קייט, וועלכע איז נאר וואס באריכ־ט געווארן.

אונזער אנפירונג איז איבערצייגט, אז אויך אין דער צוקונפט וועלן די מיטגלידער ארויסווייזן די זעלבע סימפאטיע צום פארבאנד, וועלכער וועט וויטער שטיין אין דינסט פון פארטיידיקן וירדיק די אינטערעסן פון אלע געווענע יידישע פראנט־קעמפער.

ג. שולץ

(וויצע־פרעזידענט פון פארבאנד)

חברים, איך וויל דערמאנען אז אונזער טאג־טעגלעכע טעטיקייט פון וועלכער עס גענישן אונזערע מיטגלי־דער איז פאקטיש אויך א טייל פון אונזער סאציאלער ארבעט.

אויסער דעם עקזיסטירט ביי אונז א „סאציאלע קאמיסיע" וועלכע פאר־נעמט זיך מיט באזונדערע חברים אין די שפיטעלער, וויי אויך אין דער זיים. ביי די דאזיקע וויזיטן אינפאר־מירן מיר זיך מיט וואס מיר קענען זיי העלפן. די קאמיסיע פארנעמט זיך אויך אויף א דיסקרעטן אופן מיט העלפן אין פארשידענע אנדערע פאלן.

לעצטנס האבן מיר איינגעפירט סובסטאנציעלע פארלייכטערונגען פאר אונזערע מיטגלידער, וואס ווילן גע־ניסן פון אפרו־הויז אין לעוועגס. א־זוי האט יעדער מיטגליד דאס רעכט ארויסצופארן יעדעס יאר קיין „לא־ריע ראז" צאלנדיק נאר 50 פראצענט פון די קאסטן אויב ער פארט אויף אייגענעם חשבון. אין ספעציעלע פאלן שיקן מיר ארויס אויך אומזיסט.

יעדער מיטגליד וואס געפינט זיך אין „הויז" מיט א „פריז אן שארוש" האט דאס רעכט אויף אן אומזיסטע וואך. אונזערע מיטגלידער צאלן נישט דעם „טיקע מאדעראטער".

אונדזער פארבאנד גיט אפ כבוד די פארשטארבענע חברים מיטן בא־טיליקן זיך אין זייערע לוויה'ס. דאס דערמאנט די פארזאמלטע אז דער פארשטארבענער האט געהערט צו די וועלכע האבן זיך פרייוויליק אנגא־זשירט קעגן היטלעריזם און פאר א פריי פראנקרייך.

סאדאט און בעגין לאורעאטן פון נאבעל־פרייז 1978.

דער פרעזידענט פון עגיפטן אנו־אר על סאדאט און דער ישראל פרע־מיער מיניסטער מנחם בעגין האבן צוזאמען באקומען צוגעטיילט דעם נא־בעל־פרייז פאר שלום פארן יאר 1978.

דער באשלוס פון דער נאבעל־זשורי צוזוטיילן דעם נאבעל־פרייז פאר שלום די צוויי שטאטסמענער איז באגרינדעט געווארן, אז דאס איז פאר זייערע באמיאונגען ארויסצו־פירן ביידע לענדער פון דער לאנגער תקופה פון מלחמות און קעגנזייטי־קער שנאה און דערפירן צו א שלום.

ביידע לאורעאטן האבן נאך זייער קעגנזייטיקער באגריסן זיך מיט דעם פריז אויסגעדריקט די האפענונג, אז זיי ווילן צוזאמען ווירקן פארן שלום.

דערפאלגרייכער ווארט־רעציטאל פון דער שוישפילערין הדסה קעסטין

אין דער אטוזונהייט פון אן אי־בערגעפולטן זאל, איז מיטוואך דעם 1־טן אקטאבער פארגעקומען אין גרויסן זאל פון יידישן קאמבאטאנטן־פארבאנד" דער ארויסטריט פון דער בארימטער ישראלדיקער וואָרט־קינסטלערין הדסה קעסטין, וואס האט געמאכט אן אומפארגעסלעכן איינדרוק אויף די צאלרייכע אנווענדיקע.

מ. שוסטער, סעקרעטאר פון פאר־באנד האט אין זיין קורצן אריינפיר־וואָרט פארגעשטעלט די פערזענלעכ־קייט פון דער ישראלדיקער רעציטא־טארין.

„הדסה קעסטין — זאגט ער — איז א זעלטן פולקאמע שוישפילערין און פאפולארי־זאטארין פון דער בעס־טער יידישער ליטעראטור. איר פאר־דינסט איז זייער גרויס וואס זי האט פארשטאנען, אז אויף איר ליגט דער חוב פארצוברענגען און פארצוטראגן דאס יידישע שעפערישע און קינסט־לערישע וואָרט פאר די בריטסטע יידישע אפנעמער אין ישראל, פראנק־רייך, בעלגיע, אין אמעריקע, קאנאדע און ווו נאר זי האט די מעגלעכקייט צו דערגרייכן".

מ. שוסטער באגריסט דאן זייער וואָרעם די וואָרט־קינסטלערין און איר מאן דעם דיבטער ביגעם העלער, וועלכער געפינט זיך אין זאל. ער גיט דאן איבער דאס וואָרט הדסה קעס־טין, וואס האט געהאלטן ווי צוגע־שמידט דעם עולם במשך פון קנאפע 2 שעה צייט.

מיט איר פיינער דיקציע, זאפטי־קער יידישער שפראך, מיט איר אויפ־ריכטיקן טאן, זשעסט, עקספרעסיע און מימיק, האט הדסה קעסטין מיט איר אויסגעצייכנטן אפקלייב פון די בעסטע יידישע ווערק, צי דאס זאל זיין אין פראזע אדער אין ליד, פאר־כאפט מיט איר טאלאנט דעם יידישן צושויער.

זי האט מיט איר קינסטלערישן געלייטערטן יידישן וואָרט נישט בלויז אויפגעווקט אין זכרון די נעמען פון די גרעסטע יידישע שרייבער נאר אויך געווארן א מיטשאפערין, וויל הדסה קעסטין לעבט איבער דאס וואס זי רעציטירט און דערהויבט אזוי ארום דאס וועלט.

דער גרויסער עולם האט מיט טי־פער עמאציע אויפגענומען דעם פרעכ־טיקן וואָרט־רעציטאל.

איך בין געווען דער ערשטער קאנוואלעסצענט אין „לאריע ראז"

זייענדיק לעצטנס אויף וואקאנס איפן קאט ד'אזיר האב איך וי שטענ־דיק נישט פארפעלט צו באזוכן אונ־דזער אפרו־הויז אין לעווענס.

איך דארף דא לשם האמת דער־מאנען, אז איך בין געווען דער ערש־טער קאנוואלעסצענט פון „לאריע ראז" אין וועלכן איך בין אנגעקומען דעם 20־סטן יאנואר 1965, דריי טעג נאך דער אפיציעלער פייערלעכער דערעפענונג פון אט דעם פרעכטיקן הויז, דאס וועלק פון פארבאנד ד'יידישן קאמבאטאנטן־פארבאנד.

דער דירעקטאר נאטאן סאפיר, האט מיך אפגעווארט אויף דער באן פון ניס. ער האט מיך דאן אינסטאלירט אין איינער פון די זעלטענע אינדי־ווידועלע צימערן, צו יענער צייט, אויפן צווייטן עטאזש, ווו די טעראסע גייט ארויס אויפן גארטן.

מען דארף אויך זאגן, אז מיין גע־זונט־צושטאנד איז דאן געווען זייער א שלעכטער. איך האב נישט געקאנט גיין און כמעט נישט רעדן. די ערשטע צוויי טעג בין איך געווען דער איינציקער קאנוואלעסצענט, אבער דער עקיפ פון די קראנקן־שוועס־טערס איז שוין געווען אויפן פלאץ און כדי מיר צוצוגעבן מוט און הייבן דעם מאראל, האט מיר דער דירעק־טאר געמאכט שפילן פלינטן: פאלקס־לידער און קלאסישע מוזיק. ער האט מיך אויך מיטגענומען אין אויטא ווען ער האט געדארפט עפעס דער־לייזיקן אדער איינקויפן. און דאס זיינען פאר מיר געווען אומפארגעס־לעכע עקסקורסיעס אין אט דער שיי־נער געגנט פון פראווענס.

דאס האט אבער אזוי לאנג נישט געדויערט. אין פארלויף פון איין וואך, איז דאס הויז געווען פול מיט קאנ־וואלעסצענטן און די אטמאספער איז באלד פון אנהייב אן געווארן וואַרעם און היימיש.

האבנדיק אפגעפונען אדאנק דער גוטער פלעגע, דער גוטער דערנע־רונג א בעסערן מאראל, א בע־סערן געזונטצושטאנד האב איך פאר־לאזט דאס אפרו־הויז, אבער איך האב קיינמאל נישט פארגעסן אט די גוטע און חבריש אמביאנס. דערפאר אויך קום איך יעדעס מאל מיט גרויס פארגעניגן צוריק אין „לאריע ראז", וווּ איך טרעף גרויסע פארבעסערונ־גען וואס שייך דעם קאנפארט און אינדיווידועלע צימערן.

א יישר כוח דער אנפירונג פון פאר־באנד, דעם דירעקטאר, וואס פירט אן צוזאמען מיט זיין פרוי, דאס אפרו־הויז שוין באלד 14 יאר.

מ. מישעלוא

PENSIONS D'INVALIDITÉ

Pourcentages	Indices	Montant trimestriel au 1-11-78	Montant global payé ou à payer (principal + rappel) aux échéances des : 39-45 19-11-78	19-12-78 Hors guerre	12-1-79 Victimes civiles	14-18 19-1-79
INVALIDES DE 10 A 80 %						
10 %	42	282,24	275,78	282,29	287,28	288,80
15 %	63	423,36	413,67	423,44	430,93	433,20
20 %	84	564,48	551,57	564,59	574,57	577,61
25 %	105	705,60	689,46	705,73	718,21	722,01
30 %	142	954,24	932,41	954,42	971,30	976,43
35 %	166	1 115,52	1 090,01	1 115,74	1 135,46	1 141,47
40 %	189	1 270,08	1 241,03	1 270,33	1 292,79	1 299,62
45 %	213	1 431,36	1 398,62	1 431,64	1 456,95	1 464,65
50 %	236	1 585,92	1 549,65	1 586,23	1 614,27	1 622,81
55 %	260	1 747,20	1 707,24	1 747,54	1 778,44	1 787,84
60 %	284	1 908,48	1 864,83	1 908,85	1 942,60	1 952,87
65 %	308	2 069,76	2 022,43	2 070,17	2 106,77	2 117,91
70 %	332	2 231,04	2 180,02	2 231,48	2 270,93	2 282,94
75 %	356	2 392,32	2 337,61	2 392,79	2 435,09	2 447,97
80 %	380	2 553,60	2 495,20	2 554,10	2 599,26	2 613,00
INVALIDES DE 85 A 100 %, SANS OU AVEC ALLOCATION G.M.						
85 % sans all. G.M.	489	3 286,08	3 210,93	3 286,73	3 344,84	3 362,52
85 % avec all. G.M.	625	4 200,00	4 103,95	4 200,83	4 275,10	4 297,70
90 % sans all. G.M.	522	3 507,84	3 427,62	3 508,53	3 570,56	3 589,44
90 % avec all. G.M.	745	5 006,40	4 891,91	5 007,39	5 095,92	5 122,86
95 % sans all. G.M.	574	3 857,28	3 769,07	3 858,04	3 926,25	3 947,01
95 % avec all. G.M.	872	5 859,84	5 725,84	5 861,00	5 964,62	5 996,16
100 % ss all. G.M.	628	4 220,16	4 123,65	4 220,99	4 295,62	4 318,33
100 % av. all. G.M.	1 000	6 720,00	6 566,33	6 721,33	6 840,16	6 876,33
INVALIDES A 100 % AVEC DEGRES DE SURPENSION (ART. L 16)						
100 %						
+ 1° ss all. G.M.	928	6 236,16	6 093,55	6 237,39	6 347,67	6 381,23
+ 1° av. all. G.M.	1 139	7 654,08	7 479,05	7 655,59	7 790,94	7 832,14
+ 2° ss all. G.M.	947	6 363,84	6 218,31	6 365,10	6 477,63	6 511,88
+ 2° av. all. G.M.	1 180	7 929,60	7 748,27	7 931,17	8 071,39	8 114,07
+ 3° ss all. G.M.	966	6 491,52	6 343,07	6 492,80	6 607,60	6 642,53
+ 3° av. all. G.M.	1 221	8 205,12	8 017,49	8 206,74	8 351,84	8 396,00
+ 4° ss all. G.M.	985	6 619,20	6 467,83	6 620,51	6 737,56	6 773,18
+ 4° av. all. G.M.	1 262	8 480,64	8 286,71	8 482,32	8 632,28	8 677,93
+ 5° ss all. G.M.	1 004	6 746,88	6 592,59	6 748,21	6 867,52	6 903,83
+ 5° av. all. G.M.	1 303	8 756,16	8 555,93	8 757,89	8 912,73	8 959,86
+ 6° ss all. G.M.	1 023	6 874,56	6 717,35	6 875,92	6 997,48	7 034,48
+ 6° av. all. G.M.	1 344	9 031,68	8 825,15	9 033,47	9 193,16	9 241,79
+ 7° ss all. G.M.	1 042	7 002,24	6 842,11	7 003,62	7 127,45	7 165,13
+ 7° av. all. G.M.	1 385	9 307,20	9 094,37	9 309,04	9 473,62	9 523,72
+ 8° ss all. G.M.	1 061	7 129,92	6 966,87	7 131,33	7 257,41	7 295,78
+ 8° av. all. G.M.	1 426	9 582,72	9 363,59	9 584,62	9 754,07	9 805,65
+ 9° ss all. G.M.	1 080	7 257,60	7 091,63	7 259,03	7 387,37	7 426,43
+ 9° av. all. G.M.	1 467	9 858,24	9 632,81	9 860,19	10 034,52	10 087,58
+ 10° ss all. G.M.	1 099	7 385,28	7 216,39	7 386,74	7 517,34	7 557,06
+ 10° av. all. G.M.	1 508	10 133,76	9 902,03	10 135,77	10 314,97	10 369,51
Par degré en plus de 10						
Sans all. G.M. (1)	19	127,68	124,76	127,70	129,96	130,65
Avec all. G.M. (1)	41	275,52	269,21	275,57	280,44	281,92

(1) Cette somme multipliée par le nombre d'indices supérieur à 10 doit être ajoutée au montant indiqué à la ligne des 10 degrés pour obtenir le montant de l'échéance (principal et rappel).

N°163 NOVEMBRE 1978 (2)

>> Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah <<